

COMOARA NEAMULUI

VOLUMUL II

DOINE ȘI
CÂNTECE DE LUME

BUCUREȘTI

1 9 4 3

GHEORGHE I. TAZLĂUANU

COMOARA NEAMULUI

VOLUMUL II

DOINE ȘI
CÂNTECE DE LUME

BUCUREȘTI

1 9 4 3

DOINE

D o i n a

- Doină, doină, doină dulce
Când te-aur nu m'ași mai duc,
Doină simt și doina-oiu zice,
Doină cânt, unde m'oiu duce,
5 Doină, doină, vîers cu foc,
Când răsuni, eu stau în loc.
Bate vînt de primăvară,
Eu cânt doina pe afara.
Bate vîntul dela vale,
10 Eu cânt doina pe cărare.
Cu doina și-a mea doiniță,
Pasc oile 'n poeniță.
Boii mei când aud doina,
Ară țalina și moina,
15 Boii mei când le doinesc,
Ară de se prăpădesc.
Eu cu doina mă plătesc
De bir și de boieresc.

Dela Niculae Ținea-Liceni—Romanai.

Doina Oltului

- Frunză verde matostat,
Oltule, câine spurcat,
Ce vii așa turburat,
Turburat și'nveninat
- 5 Tot cu sânge-amestecat ?
Ori la coadă te-a plouat ?
Ori vre un mal ți s'a surpat,
De mi-ești așa încruntat
Și curgi așa turburat ?
- 10 Pe vioară ce-mi aduci ?
Tot căpestre de cai murgi
Și chivere de voinici
Și curele țintuite,
Tot de voinici prăpădite.
- 15 Frunză verde matostat,
Nici un mal nu s'a surpat
Nici la coadă nu m'a plouat
Câte oști că s'au luptat
Dincolo la Vadul-Lat,
- 20 Toate'n mine s'au aruncat
Și pe mine m'au spurcat
Și d'aia viu turburat,
Tot cu sânge-amestecat,
Cu căpestre de cai murgi
- 25 Și chivere de haiduci,
Cu curele țintuite,
Tot de voinici prăpădite.

Doina Olteanului

- Frunză verde de lipan,
M-a făcut maica, Oltean,
Ageamiu bucureştean,
Şi n-am frică de Ardeal,
5 Oltenaş cu părul creţ,
N'are frică de-un judeţ
Port cămaşe de tulpan,
Căciuliţă de-Astragan,
Scriu cu condeiu de tufan
10 De nu se şterge 'ntr-un an ;
Oltean mândru şi voinic
N-are frică de nimic.
Ese noaptea la colnic,
Fără băţ, fără nimic,
15 Numai cu palmele goale,
La brâu cu şapte pistoale,
Invelite 'n muşamale,
Atârinate 'n găitane,
De lucesc ca sfântul soare,
20 Fuge potera de moare.
De Oltean, Oltean fusei,
Parte'n lume n-avusei
Nici de mamă, nici de tată,
Parcă sunt, nascut din piatră,
25 Nici de fraţi, nici de surori,
Parcă sunt născut din flori.
Şi iar verde bobâlnic,
De ce n'am murit de mic,
Dar acum, când sunt voinic.
30 Ştiu calul, ca să-l înching,

Frumușel ca să-l îndung
Știu armele să le ung,
Să le ung cu undelemn,
Să bată bine la semn.
35 Și cu unt de căprioară,
Pe cine-oiu lovi să moară.
Știu sabia, să mi-o 'ncing
Și la brâu ca să mi-o strâng
Să mi-o așez pe lângă mine,
40 Să văz, dacă-mi șade bine

Dela Niculae Ținea—Liceni—Romanati,

Oile Pierdute

- Frunză verde de stejar,
Colea 'n vale la arjar,
S'aulește d-un cioban,
Din fluer și din caval,
5 C'a pierdut oițele,
Pe toate vâlcelele.
Și vine biata fetiță,
Cu părul lăsat pe țăță.
Și, s-așează lângă mine,
10 Atunci cânt doina mai bine.
De când eram copil mic,
Doina știu și doina zic,
Căci cu doina, cu doiniță
Scap în crâng, în poieniță.
15 Eu cu doina mă plătesc
De hîr și de boieresc.
Pe malul unui pârâu,
Scosei flueraș din brâu
Și 'ncepui doina cânta,
20 Fericit, Doamne eram.
Numai păsări și mierle,
Fericeau zilele mele.
Numai cucul mă 'ngână.
El „cucu“ și eu „doina“.

Dela Costache Pușoiu — Târgoviște.

Ursitorile

- Frunză verde matostat,
Să vezi maica, când m'a fapt,
Cu mâna m-a legănat,
Din guriță mi-a cântat
5 Mi-a cântat, m-a alintat,
Mă iubea ca ochii din cap.
Ursitorile au venit
Și pe mine, m-au ursit
Să fiu haiduc pe pământ.
10 Maica, dacă auzia,
Foarte rău se supăra
Și din gură că-mi grăia :
Decât haiduc pe pământ,
Mai bine'ntr-un ceas nimic.
15 De fașă că m-a luat,
În codrii mari, m-a aruncat
Și acolo m-a lăsat.
Dumnezeu nu s'a 'ndurat,
De-o creangă m-a aninat
20 Iar vântul, când vânta,
Pe mine mă legăna ;
Iară ploaia, când ploua
Pe mine că mă scălda,
Și ninsoarea când ninge,
25 Pe mine că mă ungea,
Tot mai mare mă făcea.

Dela Nicolae Ținea—Licenț—Romanățl.

Blestemul mamei

- Frunză verde lemn trăznit,
Maica mea, când m-a făcut,
Din picior m-a legănat,
Din gură m-a blestemat
5 Pân'n-oi mânca de furat,
Să nu mă țiiu săturat.
Să mor de pușcă 'mpușcat
Și de sabie tăiat.
In brațe că m-a luat,
10 In pădure, m-a lepădat
Și acolo m-a lăsat,
De-o creangă, m-a agățat,
Dumnezeu nu s-a 'ndurat,
O ploaie mare c-a dat.
15 Ploaia pe mine curgea,
Inima 'n mine creștea,
Tot mai mare mă făcea.

Dela C. Pușoiu--Târgoviște.

Frunză verde ș-o lalea

- Frunză verde ș-o lalea
Haiducii ce mi-și făcea ?
Prin pădure se plimba,
Cuculețul le cânta.
- 5 Ei din gură că-mi ziceau :
— Cucule dela Ghinești
Vin cu noi la Produlești
De mai trage-un paleleș
Prin vârful arțarilor
- 10 Prin cotul livezilor
In pisma dușmanilor
Că sunt mulți arde-i-ar para
De nu-i mai cuprinde țara ;
Ca sunt mulți, arde-i-ar focul
- 15 De nu-i mai încape locul.
Frunză verde trei căline
Te pune pe-un mărăcine
Și să cânți puțin și bine
Să asculte mândra la tine.
- 20 Frunză verde ș-o lalea
Mândra mea din Slatina,
Cu ochi negri ca mura,
Cu fața ca smântâna,
Mult mi-a secat inima.

Dela Stan Marin—Văcărești—Dâmbovița.

Vestea bună

- Frunză verde de mălură,
Văzui primăvara bună,
Pusei plugul pe rotile,
Împingeaua pe cobile.
- 5 Zi-i odată, foi ca rugul.
Nu mai odorăsc cu plugul,
Să-mi fac cămașe ca fulgul
Și să es în deal cu murgul,
Să văz, cum mai merge timpul.
- 10 Timpul merge foarte bine,
Arde inimioara 'n mine.
Zi-i odată bob năut
Am auzit, n'am crezut
Că banii se fac la plug
- 15 Și se cheltuiesc în târg.
Zi-i odata de mălură
Văzui primăvara bună
Și luai săpșoara'n mână,
Să sap șanțul la grădină,
- 20 Să 'ngrop vreo bolbotină.
Veni cucu 'n bățătură
Și-mi spuse de-o vorbă bună
Și-mi căzu sapa din mână
Lasă tu, sapa la dracul
- 25 Și aidi în codrul săracul,
C-a 'nflorit codrul săracul
Și au isbit toți bălăcii,
De cară banii cu sacii.
Cât oi u săpa tu'ntr-o vară,
- 30 lei cu flinta într'o seară.

Frunză verde ș'o lalea,
Aidi să'mpănăm marginea ;
Marginea cu trestia,
Grădiștea cu papură.
35 Ș-om căpăta vreo para,
Ne ținem cheltuiala ;
Că-s oameni tare bogați,
Care numără la sfați
Și ciocoi d-ăi gulerăți,
40 Care sughe p-ai mei frați.

Dela Nicolae Ținea—Liceni—Romanați.

Mă suii în munte, în plaiu

- Zi-i ș-odată de susaiu,
Mă suii în munte, în plaiu,
Văzui câmpul ca un raiu ;
Numai grâne semănite
5 Și fel-de-fel de bucate,
Avuții nenumărate.
Văzui plug cu patru cai
La postelnicul Mihaiu
Numai plugulețul meu
10 L-a înțelenit Dumnezeu,
Șade la perete greu.
Pogonicii'n sat la fete
Și cornacii la neveste.
Frunză verde măr dungat,
15 Toată noaptea m'am luptat,
Cu niște jurați de cai.
Le-aruncai gloduri de sare,
Armăsarii sare, să mă omoare,
Aruncai târsâna'n ei,
20 Eu credeam că-s niște miei
Făcui târsână de lână,
Prinsei iapa cea bătrână,
Cârlăiorii vine pe urmă.
Ii închisei într'o grădină.
25 Când oiu zice filalea,
Luai drumul p-acilea,
Plecai Vinerea la târg,
Să mai fac eu de chelciug.
Când cântau cocoșii odată,
30 Eram cu cârlanii pe baltă.

Când cântau de nouă ori,
Numaram la gălbiori.
Când fu soarele amiază,
N-aveam traiu de păgubaș.
35 Ai de bea la adălmaș;
Iar cu vremea d-oiu trăi,
Până'ntr'una ți-oiu plăti;
Iar, dacă oiu muri eu,
Ți-o mai plăti Dumnezeu“.

Dela Ion Pietran—Prunișor—Mehedinți.

Ciociul bătut

- Frunză verde scorogoi,
Pe deal, pela Pițigoiu,
Trece un car cu patru boi,
Incărcat de păpușoiu,
5 Din dărătul carului,
Arendașul satului,
Lipitoarea dracului.
— Bună ziua, mă Ioane.
— Ba nu-ți mulțumesc, cucoane.
10 — Măi Ioane, tu ești beat ?
— Sictir, ciociu gulerat,
Eu sunt negru, negustat,
De trei zile n'am mâncat ;
Boii nu i-am adăpat
15 Și nici apă nu le-am dat
Și tu mă faci că sunt beat.
Dar ciociul ca ciociul
Să nu-și lase obiceiul ?
Scoase o fișcă așa
20 Și i trase vre'o câteva.
Dar țaranul ca țaranul,
Nu știe ce e șofranul
Și când îl umple amarul
Bagă mâna sub scoarță
25 Și scoate de-o tufă groasă
Și la mijloc, noduroasă
Și la cap căpățânoasă
Și prin foc de cinci ori trasă.
Ii trase una, îi trase două
30 Ii trase patruzecișinouă,

- Până rupse tufa'n două.
— Măi țărane, nu mai da,
Mi-ai rupt toată spinarea.
— Măi țărane ești nebun ?
35 Vrei să mă omori în drum ?
Dar ciocoiul ce-mi făcea ?
Dosul fuga că mi-și da
Drept la curte se oprea
În poartă tare-mi bătea
40 Și din gură așa-mi striga :
— Măi, loane, bolocane,
Scoal' d'aprinde-o lumânare
Deschide ușile tare
Mă caută pe spinare,
45 Că mă doare foarte tare.
Na un sfanț și trei parale
Și fugi la cârciumă'n vale.
Și mi-a rachiuaș d'ăl tare
Și mă freacă pe spinare
50 D'aoalele ! rău mă doare !..
Că m-a omorît țăranul.
Că bătaia ciocoiască
E joacă copilărească ;
Iar bătaia de țăran
55 Te face de zăci un an ;
Iar bătaia țărănească
Te usucă, te face iască
Uite la fața mea
Par'că a arat dracii cu ea.
60 Bine ți-a făcut, cocoane
Că de ce nu le dai pogoane ?
Le mor copiii de foame.

Săracul și bogatul

- Frunză verde de dudău,
La cârciumă'n Făgădău,
Unde bea și bun și rău,
Bea săracul cu bogatul
- 5 De se minunează satul.
Frunză verde ș'o lalea
Dar când cheful se făcea,
Săracul se necăjea
Bogatului că-i zicea :
- 10 — Măi bogate, dumneata
Ce bei în pofida mea ?
Dar bogatul răspundea :
— Măi cârciumar, dumneata,
Pune-mi mie vin d'un ban
- 15 Să cinstesc cu ăst sărman.
Săracul când auzea,
Mai tare se necăjea
Și din gură așa zicea :
— Măi cârciumar, dumneata,
- 20 Pune-mi mie vin d'un zlot
Să beau cu bogat cu tot.
Dar bogatul răspundea :
— Măi sărace, sărăcilă
De te potrivești cu mine ?
- 25 Că-ți beau hanța după tine
Și căciulița din cap
Și te las gol despuiat
Și fără cușmă pe cap.
Tu n'ai care ferecate
- 30 Nici pătule cu bucate.
Eu am la munte turme multe

Și bivolițe la curte ;
Eu am care ferecate
Și hambare cu bucate,
35 Nu le risipesc pe toate
În vară turme de oi,
Pătule cu păpușoi.
Dar săracul dacă auzea
Curaj tare că prindea
40 Și bogatului striga
Cu mâna-l amenința :
— Măi bogate, dă-i așa,
De mă faci că sunt nerod,
Dar-ar Dumnezeu d'un foc :
45 D'un foc mare c'un pârjol
Să-ți arză carele toate
Carele, hambarele
Să rămână fiarele,
Să le cari cu brațele
50 Să le vinzi la Făgădău
Să plătești ce am băut eu,
Fierul de pe carul tău
N'am să'mbrac baltagul meu.
Baltagul meu e de-argint
55 Când adii cu el în vânt
Cad bogații la pământ.

Dela Alexandru Ureche-Țigănești-Mușcel.

Femeia oropsită de bărbat

- Frunză verde ș-o alună
Pe sub munte de pădure,
Mi-se duce o tânără'n lume,
Oropsită de bărbat,
5 Indrăgită de amant,
C-un prunc mic nebotezat.
Pruncul plânge,
Mă-sa'i zice :
— Taci, pruncule, nu mai plânge,
10 Că te-oiu scălda 'n lapte dulce,
Ca să-ți fie gura dulce.
— Să mă scalzi și în zahar,
Mie-mi pare tot amar.
Mă-sa iar, din nou îi zice :
15 — Taci, puiule, nu mai plânge.
Aici e pădurea deasă,
Ese hoții, să ne piarza.
Aici, e pădurea rară,
Ese hoții, ne omoară.
20 Cuvântul nu-l isprăvia
Iacă hoții că-mi sosiau
Și către femeie grăiau ;
— Fă femeie, dumneata,
Aruncă-ți pruncu'n pustie,
25 Și-ai cu noi în haiducie,
Ce-am câștiga să-ți dăm ție.
De-am câștiga mii de lei,
Toți banii, să fie ai tăi,
Să te duci, să-ți ei cercei
30 Să eși în lume cu ei.

Ș'am zis verde de mohor

- Ș'am zis verde de mohor,
Trandafir de pe răzor,
Cu mijlocul roșior
Și pe margini verde închis.
- 5 Ce mai amurez mi-am prins !
Mititel și desmierdat.
Nici mustața nu i'a dat,
Cum e bun de sărutat.
I-a dat barba fir cu fir,
- 10 Dușmanii l-au pus la bir.
El de frica birului,
Luă drumul Giurgiului,
Trecu apa Nistrului.
Trecu Nistru'n jumătate.
- 15 Puica l-apucă de spate.
— Unde te duci, loane, frate ?
Aidi acasă, loane frate,
Că-ți plătesc birul jumătate.
— De mi-l-ai plăti de tot,
- 20 Indărăt, nu mai mă 'ntorc.
Indărăt de m'oiu întoarce
Mie 'mi merge pâra rea.
M-a aflat primăria
Și mă pune la șosea
- 25 Să plătesc dangaraua.
Să plătesc podveadă grea.
Ba mă leagă cot la cot,
Și mă poartă satul tot,
Mă râde orice nerod.

Căprioara

- Zi'i odată sălcioară,
Căprioară, surioară,
Nu fii curvă și vicleană,
Înalță-te 'n două picioare
5 Și-mi roade codrul pe poale;
Roade poala codrului,
Vârful găitanului,
Crengușoara bradului;
Să văz raza soarelui.
10 Pe coiful pistolului,
Sus pe șeaua murgului,
Reveneală trupului,
Răcoare sufletului.

Dela Dumitru Priscan-Slătioara-Câmpulung Moldovenesc.

Căprioara

(Variantă)

- Căprioară, surioară,
Nu fi curvă și vicleană,
Înalță-te 'n două picioare,
De-mi roade codrul pe poale
5 Și vârful zăvoiului.
De pe lunca Oltului.
Din mijlocul codrului,
Să văz matca Oltului,
Măgura haiducului,
10 Unde Oltul se cotește,
Voinici caii 'și potcovește.
Cu potcoave de oțel,
Ține bine la muncel.
Cu potcoave de argint,
15 Că sunt bune la fugit.
Cu potcoave de aramă,
Nimeni nu le mai ia seamă.

Dela Ion Luță-Grădiștea-Ilfov.

Căprioara

(Variantă)

- Frunză verde bob năut,
De când maica m'a făcut,
Eu în codru m'am trezit,
Soarele nu l'am văzut.
- 5 Nici luna, nici soarele,
Numai păsărelele
Și cu căprioarele.
Căprioară, surioară.
Nu-mi fii curvă și vicleană,
- 10 Înălță-te 'n două picioare,
De-mi roade codrul pe poale
Să-mi străluce sfântul soare,
Să-mi usuc ale pistoale.
Frunză verde murele,
- 15 Putrezesc paturile.
Ruginesc oțălele
Nu iau foc țilindrile,
Că m'au bătut ploile
Și mi-au udat armele,
- 20 Mă prinde potările,
Imi scurtează zilele.
Frunză verde trei seminți,
Potera din Mehedinți,
De fuge cu omu'n dinți ;
- 25 Potera din Slatina,
Care este mult mai rea,
Mult mi-a secat inima,
Că mult m'am luptat cu ea.

Doina Haiduciei

- Frunză verde foi de nuc,
Astă vară-am fost Haiduc
Și la vară iar mă duc.
Nu mă duc de sărăcie,
5 Nu mă duc de bogăție,
Mă duc, că mi-e dată mie,
Din mica-mi copilărie.
Zi-i ș-odată matostat,
Pe mine maica m-a fapt,
10 In lapte dulce m-a scădat,
In foi de nuc că m-a 'nfășat
Și pe mine m-a culcat
Pe sub poala nucilor,
Să fiu drag haiducilor.
15 Doi cu doi când se 'ntâlnesc
Tot de mine că-mi vorbesc,
Când oi zice mărăcine,
Că știu seama'n codru bine
Știu toate potecile
20 Și toate colnicele,
Unde bat poterile
Și toate strâmtorile,
Pe unde trec ciocoi gulerăți,
Care suge p-ai mei frați.

Dela Niță Bajițu-Stăniliești-Fălticeni.

**CÂNTECE DE
DRAGOSTE**

Nuculiță, o frunzuliță

- Nuculiță, o frunzuliță
Dar'ar, Domnul, o brumuliță
Codre, frunza ca să-ți pice
Să-ți rămâie mugurelul
5 Să văz Leanii testemelul,
Eu pe deal Leana pe coastă
Amar de dragostea noastră.
Testemelul cu flori în colț
Te-ași iubi, dar nu mai pociu.
10 Zi-i odată ca mălura
Mândre, potrivește-ți gura
Că ne află toată lumea.
— Lasă lumea să vorbească
Numai să nu ne ghicească.
15 Zică lumea ce o vrea
Dragostea e'n mâna mea.

Anghel Bârlan — Buzău

Turturica mea

Foaie verde viorea
D'aolică, d'aolea...
Mă uitai într'o vâlcea
Și zării pe mândra mea,
5 Cum mai cânta sărmana !...
Cum mai cânta cu foaia
Frunză verde ș'o lalea
Spune-mi turturica mea :
— Când îngheață Dunărea ?
10 C'am să trec pe galbenai
Și cu alții alătura
Să iau mândrii malotea
Că e goală, sărmana
Și mi-e rușine cu ea.

Dela Ion Făcăleț — Cobia — Dâmbovița.

Cum mai cântă presura !

- Și iar verde viorea
Intr'o coadă de vâlcea
Cum mai cântă presura !
Lasă cânte săraca ;
- 5 C'a venit primăvara
Cu frunza și cu iarba
Unde calci
Urmă nu faci ;
Unde șezi
- 10 Nu te mai vezi.
Și iar verde bob secară
Și-a intrat în primăvară
Dorul mândrii mă omoară.
Când o văz venind la plug
- 15 Scot din brazdă și dejug
Și nu-mi vine cu vre-o treabă
Vinè numai de mă'ntreabă
Și nu pociu ca să traiesc
Să-i spui câte pătimesc
- 20 Și iar verde mărăcine,
Tot gândindu-mă la tine
M'am prăpădit... vai de mine !
Stau la masă să mănânc
Gândurile mă apuc :
- 25 Căci dragostea femeiască
Te bagă'n boală smeiască.

Floarea de pe mare

- Frunză verde ș'o alună
Colea-n vale la fântână
Două fete spală lână
Doi băeți le țin de mână.
5 Când oiu zice filalea,
Dar fata îi zicea :
— Măi, băete, băețele,
Leagă-ți calul de nuiiele ;
Că nu ești de seama mea
10 Nici eu de potriva ta
Eu sunt floare de pe mare
Cine mă iubește moare.
Un băiat m'a sărutat
Dumnezeu nu l-a rabdat
15 La trei zile l-a 'ngropat.

Dela Gheorghe Rusu — Naip — Vlașca.

Floarea de pe mare

(Variantă)

- Frunză verde peliniță
Colea'n vale'n grădiniță
Frumos doarme o copiliță
Cu părul lăsat pe țâță ;
5 Când pe țâță, când pe spate,
Inimioara mi se sbate ;
Inima și sufletul
Tocmai ca ceasornicul !
Trece-un voinic călare
10 Și strigă'n gurița mare :
— A cui ești tu fată mare ?
Fată ești sau măritată
Sau zână din cer picată ?
— Nu's fată, nici măritată,
15 Nici zână din cer picată :
Ci sunt floare de pe mare,
Cine mă sărută moare.
M'a sărutat un băiat,
Dumnezeu nu l-a răbdat,
20 De trei zile la'ngropaț.

Dela Niță Bajilu — Stănilesti — Fălticeni.

Floarea de pe mare

(Variantă)

- Frunză verde alunele,
Măi băete, băețele
Lasă-te, leică, de rele,
Fugi din drumul casei mele
5 C'o să dai de belele.
Nu veni drept prin vâlcele,
Leagă-ți calul de colea,
De nuiele, de nuia,
Că nu ești de seama mea
10 Nici eu de potriva ta.
Frunză verde de cicoare
Eu sunt floare de pe soare,
Cine mă vede tresare,
Cine mă sărută moare.
15 Frunză verde matostat
Un voinic m'a sărutat
Dumnezeu nu l-a răbdat,
La trei zile l-a'ngropat.
Frunză verde ș'un dudau
20 Măi băete, măi flăcău
Cată-ți, zău, de drumul tău ;
Că-i păcat de Dumnezeu,
Ca abia ești un copil
Și nu ești nici pus la bir :
25 Un băețel, un mucos,
Bați drumul fără folos.
Cată-ți drumul fătul meu,
Du-mi-te, cu Dumnezeu
Că nu sunt, neică, de tine

- 30 Și nici tu nu ești de mine.
Iar dacă-auzea
Mâna fetii i-o strângea,
Din guriță că-mi râdea
Și la urmă ce-mi făcea ?
- 35 Mâna în buzunar băga,
Galbeni cu pumnul scotea
În poala fetii că-i pune
Și lacrimile-și ștergea.
Cu pupături de băiat,
- 40 Fata nu s'a supărat ;
Cu pupături de voinic
Fata n'a mai zis nimic ;
Cu pupături nesfârșite
Nici Ion că n-a murit.

Dela Fănică Catana-Ursați-Gorj.

Floarea de pe mare și Brumărel

- Frunză verde peliniță,
Colea 'n vale 'n poeniță,
Frumos doarme-o copiliță !
Doarme cu mâna la țată.
- 5 Să mă duc să-mi dea guriță
Și cu degetul la piept,
Nu mă 'ndur ca s'o deștept.
Deștepta-o'aș nu mă 'ndur,
Că prea doarme un somn bun.
- 10 Deștepta-o'aș adormită,
Mi-e că se scoală mâhnită.
Vine un fecior în grabă
Vine'n grabă și mi'o 'ntreabă :
— A cui ești ?
- 15 Cum te numești ?
Ești fată sau măritată
Sau zână din ceriu picată ?
Nu sunt fată, nici nevastă,
Nici zână, din ceriu picată,
- 20 Ci sunt floare de pe mare,
Venită 'n corăbioară.
Cine mă miroase moare,
M'a mirosit un băiat,
La trei zile, a leșinat.
- 25 — Dar matale cine-mi ești ?
Mi-ești fecior sau însurat,
Sau înger din ceriu picat ?
— Nu sunt fecior, nici însurat,
Nici înger din ceriu picat,
- 30 Eu sunt Brumărel cel mare,
Cade noaptea pe răcoare,
Când cade pe câte o floare,
Floarea miros nu mai are.

CÂNTECE DE DOR

Oltule, Oltețule

- Frunză verde murele,
Oltule, Oltețule,
Dare-ar Maica Precista
Și sfânta Duminica
5 Și ce zi o fi mai rea,
Să-ți sece isvoarele
Și toate pâraiele
Și toate vâlcelele,
Să îți scadă apele,
10 Să treacă fetițele
Să le speli picioarele
Albe ca lebedile,
Să rămână pietrile,
Să trec eu cu cismele,
15 Să-mi sune potcoavele,
Să m-auză mândrele ;
Tot mândrele din Galați
Cu ghiulufii retezați,
Cu sălbi de galbeni și sfați
20 Mult m-a secat la ficați !

Dela Ion Taciuc-Studinița-Romanați.

Oltule, pe malul tău

- Frunză verde ș'un dudău,
Oltule, pe malul tău,
Dar'ar bunul Dumnezeu
Să se facă-un pod mereu,
5 Să treacă și bun și rău,
Să treacă și frate-meu,
Călare pe-un pui de smeu
Și la urmă să trec eu,
Călare pe-un pui de leu.

Dela Ion Taciu-Studinița-Romanați.

În neagra străinătate

- Frunză verde trei grante
Tu te duci neică departe
În neagra străinătate
Șapte dealuri ne desparte.
5 Șapte dealuri și-o pădure
Și-o grădiniță cu mure.
Dealurile să le surpăm,
Pădurea s'o tăiem,
Grădinița s'o stricăm,
10 Murele să le mâncăm
Ș'amândoi să ne vedem.

Dela Oprea Vasile-Moșăeni-Dâmbovița.

Cal bălan și șeaua verde

- Frunză verde trei spanace,
Calul-mi trage la conace
Și voinicul unde-i place.
Frunză verde de lipan
- 5 Drag mi-a fost calul bălan
Și voinicul iortoman.
Cal bălan cu șeaua verde
Ține-l, Doamne, nu mi-l pierde ;
Că l'am mai pierdut odată
- 10 Și l-am cătat țara toată.
Moldova pe jumătate
Și l-am găsit la Focșani
Pe-o vatră de leuștean.
Leuștene cin'te-a pus ?
- 15 Puiul meu care s'a dus
N'a lăsat nici un răspuns
Nici guriță de ajuns.

Dela Gheorghe Rusu-Naip-Vlașca.

Şapte văi ş-o vale adâncă

- Frunză verde ş-o cucută,
Şapte văi ş-o vale adâncă,
Ş-o cărare strimțică,
P-aci, lupii mă mănâncă.
- 5 Stăi, lupe, nu fii nebun
De mă mânca ziua 'n drum ;
Stăi, lupe, nu fii drăcos,
Nu mânca omul frumos ;
Stăi, lupe, că m'oiu mânca,
- 10 Când o răsări luna,
Să dau mâna cu puica
Ş'atunci lupe m'oiu mânca
Şi pe mine şi pe ea,
Să se ducă pomina !
- 15 Iacă luna a răsărit
Şi puica n'a mai venit.
Frunză verde matostat,
Stăi, lupe, nu fii stricat,
Nu mă mânca ziua 'n sat.
- 20 Stăi, lupe, să ies la câmp
Ş-atunci poţi să mă mănânci.
Frunză verde ş'o alună
Şi să-mi iau şi ziua bună,
Dela stele, dela lună,
- 25 Dela mândra mea cea bună.

Lunca Călineștilor

- Luncă, luncă, mult mi-ești lungă
Și n'am cal ca să te-ajungă;
Căci calul ce l-am avut,
M'a pus dracul l-am vândut,
5 Pentru un pustiu de iubit.
Luncă, luncă, mult mi-ești lată,
Și n'am cal bun, să-ți dau roată.
Numai mama mânjilor,
Știe seama luncilor,
10 Luncilor și văilor,
Lunca Calineștilor.
De-asupra Găeștilor,
Se căsnește trei voinici,
Trei voinici pe trei cai murgi,
15 Și caii sunt verișori
Și tinerii-s verișori
Născuți din două surori,
Șapte văi ș-o vale-adâncă,
P'aici lupii mă mănâncă.
20 Stăi, lupe, nu mă mânca,
Pân' ce-oiu trece valea rea,
Cu struguri negri 'n basma,
Să dau mâna cu puica,
Să o 'nvăț cum să trăiască,
25 Și'n lume cum să iubească.
Și pe urmă, m'oiu mânca
Și pe mine și pe ea.

Cuculeț de primăvară

- Frunză verde de secară,
Cuculeț de primăvară
Când mai vii la noi în țară?
Să-mi treci țări și să treci munți.
- 5 Să vii la mândra să-i cânți;
Frunză verde salbă moale
Băete la primăvară
Să mai viu la voi în țară?
Frunză verde ș-o lalea
- 10 Dacă, neică, oiu putea
Oiu mai face și p'asta:
Că pe unde am cântat,
Numai eu știu ce-am îndurat.
Am cântat la Topoloveni
- 15 Și-am ciugulit burueni.
Am cântat la Rusofag
Și-am mâncat putregai de fag.
Am cântat la mândre cu drag
Și-am băut apă dintr'un lac.
- 20 Am cântat cât am cântat
Dar acum m'am înstrăinat;
Pădurile s'au tăiat
Au rămas buturile
Mă mănâncă ulturile.

Dela Stroe MarIn-Glâmbocata-Dâmbovița

Cuculeț cu pana sură

- Frunză verde ș'o răsură
Cuculeț cu pana sură
Ce tot vii la noi la șură ?
Ori ți-e foame, ori ți-e sete ?
5 — Nu mi-e foame, nu mi-e sete ;
Dar mi-e dor de al meu sat,
Că trei mândre am lăsat :
 Una 'n vale
 Ca o floare,
10 Una 'n deal
 Ca un pahar ;
Alta 'n capul satului
Pieirea sufletului.
A din deal s'a măritat
15 La inimă m'a secat ;
A din vale ca o floare
M'a secat la inimioară ;
A din capul satului
Aia s'a dus dracului.

Dela Ion Dumitru-Stâlpeni-Muscel

Cucul și mândra

- Frunză verde ș-o sipică,
Să vezi cucul cum mai cântă
Și mândruța cum ascultă ;
Cucul cântă 'n opritură
5 Și mândra din cotitură.
Mă rog Doamne, mai dă-mi zile
Cu puica să mă 'ntâlnesc
Că nu știu cât mai trăesc.
Mă uitai pe o potecea
10 Și zării pe mândra mea,
Cum mai cântă cu frunza,
De răsună pădurea.
Mă duc și eu după ea,
Că mi-a fost ibovnicea,
15 Cu ea-mi petrec viața

Dela Gheorghe Rusu-Naip-Vlașca

CÂNTECE DE JALE

Doina-i grea ce-o zicem noi

- Trage, Radu, din cimpoi,
Doina-i grea ce-o zicem noi.
Și mi-o trage legănat,
Legănat și trăgănat,
5 Tot cu plâns amestecat.
Și-o zi, Radu, dupe mine
Că-s bătrân și știu mai bine.
— Plânge, țara, măi ciocoi,
C'ați vândut-o singuri voi,
10 La jâdani, la arendari,
Care sunt ca și voi tâlhari!
Ș'ați făcut din sfânta lege,
Un gunoiu de n'ai ce-alege.
Plânge, țara, măi ciocoi,
15 C'ați vândut-o singuri voi
La jâdani, la arendari,
Care sunt ca și voi tâlhari.

Dela Victor Dimitriu-Brădicești-Fălcu.

Ciobanul și oile pierdute

- Frunză verde ș'un mărar
Colea'n vale'n păcurar
S'aulește d'un cioban
Din fluer și din caval
- 5 C'a pierdut oițele
Pe toate vâlcelele
Și-a'ndrăgit fetițele.
Mai înainte că mergea
Pe-o butură se-așeza
- 10 Și începea de-a buciuma.
Iată lupii că ieșeau ;
El pe lupi că-i întreba :
— Măi, lupule, dumneata
N'ai văzut oițele ?
- 15 — Le-am văzut și le-am păscut
Pe răzoare
Tot picioare
La fântâni
Tot căpățâni.
- 20 Dar ciobanul ce-mi făcea ?
La fântâni că se ducea
Căpățânile găsea
La o cârciumă că-mi venea
Frumușel chef că-mi făcea.
- 25 Mai înainte că-mi mergea
Cu'n lăutar se întâlnea.
Dar ciobanul ce-mi făcea ?
El din gură-mi cuvânta :
— Măi, lăutar, dumneata

- 30 Dacă ești tu meșter bun
Ia să-mi faci tu un cântec bun ;
Să-mi fie cântecul alinător
Să-ți dau mândri gălbiori ;
Gălbiori neferecați,
35 Pe fund de chimir lăsați.

Dela Ion Dumitru-Stâlpeni-Muscel.

Supărarea

- Frunză verde de trei muri,
Sus e dealul la păduri
Și nu pot urca de gânduri.
Ai tu, mândro și doina !
- 5 Supărat ca mine nu-i,
Numai puiul cucului,
Când îl lasă mama lui,
În pustiul codrului.
Și-așa cântă de frumos,
- 10 Pică frunzele pe jos ;
Ș'așa-mi cântă a jale
Pică frunzele pe cale ;
Ș'așa-mi cântă de duios
Sboară frunzele pe jos ;
- 15 Și-așa cântă de cu foc
De stă călătoru'n loc.

Dela Ion Tacu-Studinița-Romanați.

De jalea vieții mele

- Frunză verde magheran
Multă lume dintr'un neam,
Numai eu pe nimeni n'am ;
Multă lume dintr'un sânge
5 Numai eu n'am cui mă plânge.
De-ași trăi ca bradul în vale
N'ași avea nici o supărare ;
De-ași trăi ca bradul în munte
N'ași avea supărări multe.
10 Supărat ca mine nu-i,
Nu pot spune nimănui:
Nici la lună, nici la stele,
Nici la mândruțele mele.
Iar de jalea vieții mele
15 Plânge pietrile în vâlcele,
Păsările'n cuiburele.
De jalea traiului meu,
Plâng pietrile pe pârau,
Păsărica'n cuibul său.

Dela Bursuc Vasile-Șotânga-Dâmbovița.

Durerea

- Frunză verde bob năut,
Că fusei eu rânduít,
De ursitoare ursit
Să plâng noaptea 'n așternut
5 Tot pe perina pe care mă culc.
Tinerețele se duc,
Bătrânețele m'ajung.
Tinerețe c'ale mele
N'au fost altele mai grele.
10 Tinere întru zadar
Petrecute cu amar,
Cu amar și cu necaz
Și cu lacrimi pe obraz
Pentru un puișor cu haz.

Dela Ille Călin-Orodeș-Dolj

Moartea ciobănaşului

- O foiţă trei cicori,
Ciobănaşi dela miori,
Unde-ţi fu soarta să mori?
— Sus în vârful muntelui,
5 Sub tulpina fagului,
Sub umbriţa bradului.
— O foiţă bob năut,
De murit, de ce-ai murit?
— Un trăsnet mare-a venit,
10 Pe mine m'a omorât.
— Lumânări cin' ţi-a ținut?
— Luna când a răsărit,
Stelele când au lucit.
— De jelit, cin' te-a jelit?
15 Păsări când au ciripit
Pe mine că m'au jelit.
— Foae verde matostat
De scăldat cin' te-a scăldat?
— Norii când s'au scuturat,
20 Pe mine că m'au scăldat.
— Foae verde de ormuz,
Dar de plâns, cine te-a plâns?
— Oiţele, când s'au strâns
Ele pe mine m'au plâns.
25 — De pânzuit cin' te-a pânzuit?
— Frunza când a 'ngălbenit.
— De 'mbrăcat cin' te-a 'mbrăcat?
— Frunza când s'a scuturat.
Şi mă-sa că-mi auzia,
30 După ciobănaş pleca,

- Prin pădure se ducea,
Oile că le găsia,
Pe ciobănaș mi-l vedea.
Prin frunză că îmi căuta
35 Peste ciobănaș că-mi da,
Din guriță-l întreba :
— Foaie verde bob năut,
Ciobănaș de ce-ai murit ?
— De-un trăsnet mare-a venit,
40 Pe mine m'a omorât,
M'a făcut negru pământ.
— Frunză verde de ormuz
Fluerașul unde l-ai pus ?
— Foaie verde-a bobului
45 Intre cracii fagului,
La umbrița bradului.
— O foiță viorea
Dar cu el cine-mi cânta ?
— Vântul când o adia
50 El măre că mi-o cânta,
Oile s'or aduna
Și pe mine m'or plângea.

Dela Baltag Ion-Moroeni-Dâmbovița

Moartea ciobănaşului

(Variantă)

- Ciobănaş dela miori.
Un' ți-a fost moartea să mori?
— Sus în vârful muntelui
In bătaia vântului
- 5 Sub cetina bradului!
— Și de ce moarte ai murit?
— De trăznit când a trăznit.
— De scăldat, cin' te-a scăldat?
— Ploile când au plouat.
- 10 Ș'apoi cin' te-a tămâiat?
— Ceața când s'a ridicat.
— De 'mpânzit, cin' te-a 'mpânzit?
— Luna când a răsărit.
— De jelit cin' te-a jelit?
- 15 — Păsările au ciripit;
Și isvoarele au șipotit.
— Ș'apoi cine te-a 'ngropat?
— Trei brazi mari s'au răsturnat!

Dela Ioan Gh. Ciorogaru-Novaci-Gorj.

CUCULET

Cucul

- Bată-te crucea de cuc,
Tu ești cuc,
Eu sunt haiduc.
Mă mir iarna ce mănânci.
5 Vara nimic nu-ți aduni.
Măi creștine, dumneata
Ce ai tu cu gura mea,
Că nu-ți mănânc munca ta ?
Eu la vară, vin și cânt
10 Și la Sân-Petru, mă duc ;
C'ășa sunt eu rânduie
Ca nimica pe pământ,
Mănânc putregaiu de fag
Și beau apă dintr'un lac
15 Și cânt la lume cu drag.

Dela Alexandru Călin-Ciulnița-Muscel.

Cucul

- Frunză verde ca cofetul,
Veni luna lui Sânt Petru
A 'ncetat cucul bungetul
Și turtureaua vicleana
5 Și mândruța poteceaua.
Țin'te mândro, dupe mine,
Că voinici sunt mulți ca mine
Și te ia de lângă mine.
Că de-oiu prinde vre'un năluc
10 Incalec calul și mă duc
Și te las cu doru'n trup.

Dela Petre Mihai-Văile-Unite-Dâmbovița.

Cucul

- Frunză verde ș'o mălură,
Cuculeț dela pădure,
Cu gușa plină de mure,
Jumătate de căpșune,
5 Mânca-ți'as limba din gură ;
Mult m'ai ofticat pe mine !
O foiță viorea,
Când te-aud dimineața,
Tu-mi mai lungești viața !
10 Când te-aud mai în deseară,
Imi simt inima ușoară !
Frunză verde trei agude,
Cuculeț Jiean de munte,
Ce coroană porți pe frunte ?
15 — Numai sălcii și cu plute.
— Mi-ai ofticat mândre multe,
Mi-ai ofticat și p-a mea,
Sărăcuț de maica mea !

Dela Alexandru Călin-Ciulnița-Dolj.

Cucul

- Când oiu zice viorea,
Veni cucul cât colea.
Se pune pe-o rămurea,
Aproape de casa mea.
- 5 Incepe cucul a cânta,
La inimă mă seca.
Frunză verde nucă seacă,
Eu zic cucului să tacă,
El se pune p'altă creacă,
- 10 Cântă hoțul de mă seacă.
Bată-te crucea de câine,
Că n'am o flintă cu mine,
S'o trântesc odată 'n tine,
Să te răsbesc la ficați,
- 15 Că m'ai depărtat de frați.
Și de frați și de surori
Și de grădina cu flori;
De-mi vine leșin, să mor
Pe zi de două, trei ori,
- 20 Pe noapte de nouă ori.

Dela Alexandru Călin-Ciulnița-Muscel.

Cucul

- Frunză verde bob năut,
De-ar fi cucul d-un voinic,
L'aş purta cu vicleşug,
Cu basma neagră la gât.
5 L'aş prinde d'un ibomnic !
Dar cucu'mi-e o păsărea,
Nu ştie ce'i dragostea.
Frunză verde trei cireşi,
Cântă cucule mai des,
10 Până sunt grânele verzi ;
Că dacă s'or secera,
Sân'Petru te-o apuca,
Cuculeţ, n'oiu mai cânta.
Frunză verde murele,
15 Ia mai cântă, cucule,
Să te-auză mândrele,
In toate dimineţile ;
Mai cu drag nevestile,
Cele tinerelele.
20 — Nu mai pot, voinicule,
C'am cântat astăzi pe brumă,
Mi-a degerat limba 'n gură ;
Limba 'n gură şi-un picior,
Nu mai pociu cânta de dor.

Dela Ion Facăleţ-Cobia-Dâmboviţa.

Cucul

- Frunză verde ș'o crăiță,
Cântă cucul în poeniță.
Și-l ascultă neica Ghiță
Și cu frate-său Gheorghiță,
5 C'are gaica guriță,
La vreme de neputință.
Frunză verde micșunea,
Cântă cuce, nu 'nceta ;
Mi'a'nflorit poroșnica,
10 Mi'a 'mbobocit oglicea
Și n'are cine o purta
Ș-acuma e dragostea.

Dela Ion Marin-Raciu-Dâmbovița.

Cucul

- Frunză verde trei măslina,
Cuculeț dela pădure,
Du-te la mândra și'i spune
Să nu se mai poarte bine,
5 Cu rochița dela mine,
Că s'a depărtat de mine
Și mă omoră cu zile.
— Frunză verde matostat,
Cuculeț unde-ai iernat ?
10 — Peste Olt, la Vadul-lăț,
Intr'un cătun afumat,
Toată iarna am tremurat,
Nebăut și nemâncat.
— Dar acum unde te tragi ?
15 — Sus, la munte, la Novaci,
Că mi-a 'nflorit vre'o trei fagi.
Vre'o trei fagi, vre'o trei goruni
Și vre'o cinci șase aluni.
— Frunză verde trei lămâi
20 Dar la noi, când să mai vii ?
— Să mă așteptați la Florii,
Când sapă lumea la vii
Și dă mugurelul întâiu.

Dela Ion Marin-Raciu-Dâmbovița.

C u c u l

- Frunză verde de trei mure
Cuculeț dela pădure,
N'am vorbit noi, gură 'n gură,
Să nu cânți pe arătură,
5 Că-ți intră pulbere 'n gură ?
Ș'ai mai cântat pe pârleaz
Toată vara, așa necaz !
Ia mai cântă cucule !
— Nu mai pot voinicule,
10 C'am cântat la Calafat,
Intr'un bordeiu dărâmat
Toată noaptea m'ă plouat,
Limba 'n gură mi'a 'nghețat.
C'am cântat la Severin,
15 La moș popa Constantin,
Numai p'o litră de vin
Și pe una de pelin,
Nici aia n'a fost deplin.
Am cântat la popa Nicu,
20 De mi'a dat bani cu șinicu,
Ș'am cântat la popa Marcul
De mi'a dat banii cu sacul.

Dela Marin Ismană—Orodel—Dolj.

C u c u l

- Frunză verde merele,
Merele și perele,
Ia mai cântă cucule,
Nu mai pot voinicule.
- 5 Toată vara ți-am cântat,
Nici o plată nu mi-ai dat.
Ș'am cântat la Severin,
La logofătul Marin,
Numai pe-o litră de vin,
- 10 Și nici aia n'a fost deplin.
Ș'am cântat la Craiovița,
La cocoana Bălășița,
De mi'a degerat gurița
Și mi'a căzut limbulița.
- 15 Și mi'a găsit-o Marița
Și mi-o dă la primăvară
Ca să cânt mândrelor iară.

Dela Alexandru Călin—Ciulnița—Muscel.

C u c u l

- Vine cucul de 'trei zile,
Pe ape și prin pădure
Și n'are pe ce să puie.
S'ar pune p-o rămurea,
5 Aproape de casa mea;
Dar i'e frică de belea.
Eu zic cucului să tacă,
El se pune p-altă cracă,
Cântă hoțul de mă seacă.
10 Cuculeț dela pădure,
Du-te la mândra și'i spune
Să nu se poarte așa bine
Cu parale dela mine,
Să se poarte mai așa
15 Cu parale dela ea.
— Cântă, cuce, limba-ți pice,
S'o ia daica, s'o mănânce;
Dimineața 'n lapte dulce,
Că mult e bună și dulce.

Dela Ion Manclu—Târgoviște.

Cuculeț de pe răzor

- Frunză verde ș'un mohor,
Cuculeț de pe răzor,
Tu n'ai milă și n'ai dor,
Nici aripioare, să sbori.
- 5 — Aripioare ce-am avut
Un vânător mi le-a rupt.
Frunză verde salbă moale,
Dă-mi, Doamne, de aripioare
Ca să sbor la sfântul soare,
- 10 Să-l întreb de ursitoare.
Frunză verde bob năuț,
Ca să sbor pe sub pământ,
La măicuța în mormânt,
Să o 'ntreb ce-a mai făcut,
- 15 Să-i pui capul pe picioare,
Să mă 'ntrebe ce mă doare,
În pieptișor și în șale,
Tot de focul dumitale.
Ursitoare... ursitoare...
- 20 Rău mi-ai ursit cu dogoare,
Ursitoare ca a mea,
N-o mai fi alta mai rea.
S'a prăpădit măicuța
Și-am rămas eu `străior
- 25 Fără pic de ajutor.

Dela Gheorghe Gheorghe-Românești-Dâmbovița.

Cuculeț de pe răzor

(Variantă)

- Frunză verde ș'un mohor,
Cuculeț de pe răzor.
Tu n'ai milă, tu n'ai dor,
Eu aripioare să sbor ;
5 Căci de-aș avea aripioare,
M-aș duce la sfântul soare,
Să-l întreb de ursitoare.
Ursitoarea mi'a fost bună,
Dar mîntea mi'a fost nebună.

Dela Alexandru Călin—Ciulnița—Muscel.

Colea în vale la Bistreț

- Când oiu zice d'un măr creț,
Colea în vale la Bistreț,
Răsări un nuculeț :
Nuculeț cu frunza rară,
5 S'au strâns cucii toți din țară
Și cântă de se omoară !
Sus în vârful nucului,
Cântă muma cucului.
La tulpina nucului.
10 Cântă tatăl cucului ;
Iar mai jos pe rămurele,
Cântă două turturele.
Alea nu sunt turturele,
Ci sunt dragostește mele,
15 Care m'am iubit cu ele,
Din tinerețele mele.
Eu zic cucului să tacă,
El să suie pe-altă cracă,
Cântă hoțul de mă seacă,
20 Tot în pica mea, să facă.

Dela Alexandru Ureche-Țigănești—Muscel.

Intre Olt și 'ntre Olteț

Intre Olt și 'ntre Olteț,
Intr'un vârful de deluleț,
Presădit e-un nuculeț.
Nucul mare
5 Frunză n'are
S'au strâns cucii toți din țară
Și cântă de se omoară !
Vin, d'ascultă, bălăioară !
La tulpina nucului,
10 Cântă tatăl cucului,
Și mai jos p-o rămurea
Frumos cântă o turturea,
Tristă cu inima rea ;
Că ș'a pierdut soția
15 Și mi'a rămas singurea !

Dela Ilie Călin-Orodel-Dolj.

Cucu și Mierla

- Frunză verde fir și nalbă,
Mierlița când mi-e bolnavă,
Vine cucul și mi'o întreabă :
— Ce ți-e ție soro dragă ?
- 5 De ce ești tristă și slabă ?
Ori puii că ți-au fugit ?
Ori puii că ți-au murit ?
Ori uliul în ei că s'a asvârlit ?
— Puișorii mi-au sburat,
- 10 Aproape de Calafat.
Prin copaci s'au depărtat,
Singură că m'au lăsat
Și s'au pus în pom uscat.
Și nu mi-e de altceva,
- 15 Mi-este zău, de moartea mea
Că mi-e frică c'oiu muri
Și n'are cine mă jeli.
Frunză verde ș'o lalea,
Dară cucul ce'mi grăia :
- 20 — Taci tu, mierlă, soră dragă,
Că tu dacă oiu muri,
Jumătate m'ași cerni,
Ș'aș veni și te-aș jeli,
Cuibul ți-l-aș zugrăvi.
- 25 M'aș pune p-un mărăcine
Și te-aș jeli soro bine,
Și eu m'ași jeli, eu tare.
Curge isvoare de vale
Din pricina dumitale,
- 30 Și m'oiu jeli mult și bine.

Curge lacrămile gârlă,
Pentru tine soro dragă,
Și cine m'o întreba,
De ce cânti cucule așa :
35 Eu jelesc pe sora-mea,
C'am trăit bine cu ea !

Dela Vasile Duroiu—VișoIU—Muscel.

Cucul și Pitulicea

- Frunză verde maghiran,
Colea în deal, în Teleorman,
Frumos cântă un cuc bălan,
Deșteaptă voinic sărman.
- 5 Astă vară, n'a venit,
Că nu l-am auzit cântând,
Nici prin crâng, nici prin colnic;
Bag'seamă s'a prăpădit,
De nu l-am auzit cântând.
- 10 Frunză verde bob năuț,
Colea, sus în deal, la schit,
La rădăcină de nuc,
Frumos cântă un puiu de cuc,
Cu burtica pe pământ,
- 15 Cu picioarele 'n nisip
Și se uită peste câmp.
Și vede câmpu'nflorit.
El se vede jumulit.
Atunci cântă amărât,
- 20 Amărât și jumulit:
Că vreo trei pui a pierdut.
Pitulicea i'a găsit.
I-a găsit
Și i'a crescut.
- 25 Dar cu ce îi a crescut?
Cu furnici după copaci,
Tot cu râme și gândaci.
Cu lacuste de prin crâng,
Măricei că i'a făcut:
- 30 Măricei, dolofănei,
Sboară'n Teleorman cu ei.

Cucul și Corbul

- Frunză verde ca molotru,
Ce freamăt s-aude 'n codru ?
Se ceartă cucul cu corbul,
Cui să îi rămâie codrul.
- 5 Corbul zice : E al meu.
Cucul zice : Ba al meu, zău.
Frunză verde viorea,
Dară cucul ce-mi zicea :
— Fugi d-aici, liftă spurcată,
- 10 Mănânci carnea neînjunghiată.
Și bei apă turburată.
Și iar verde ș-o lalea
Dară corbul ce-mi grăia :
— Cucule Măria Ta.
- 15 Care este popa-al tău,
Să mă spovedesc și eu ?
Cucul, măre, că-mi grăia :
— Popa al meu e un vânător.
Cu pușculița de flori,
- 20 Când te spovedește, mori.

Dela Ion Marin—Raciu—Dâmbovița.

Cucul și Corbul

(Variantă)

- Frunză verde trei măslina,
Cântă cucul pe cetine,
C'am aproape de fântână,
Vine corbul și-l înjură
5 Și mi-l înjură de mumă ;
Că n'are soție în lume.
Iară cucul că-i zicea :
— Taci, corbe, nu mă 'ngâna,
Că nu ești de legea mea.
10 Tu ești pasăre spurcată,
Mănânci vita ne'junghiată
Și bei apă turburată.
Eu sunt pasăre curată ;
De mă las din sbor pe piatră
15 Și beau apă strecurată.
Mănânc putrigaiu de fag
Și cânt la lume cu drag.

Dela Ion Marin—Răciu—Dâmbovița.

MURGULET

Murgul

- Frunză verde bobâlnic
Pe cel deal, pe cel colnic
Vine-o mândră c'un voinic,
Voinicelul mi-e călare
- 5 Mândrulița pe picioare.
— Pune-mă, neică, călare
Că nu mai pot pe picioare.
Murgul duce doi și trei,
Dară pe noi amândoi
- 10 Ca pe niște năsturei.
— Frunză verde de făsui,
Nu pot neică să te pui:
Că mi-e murgul tinerel
Și-mi cam pare rău de el.
- 15 Frunză verde bob areu
Dar-ar bunul Dumnezeu
Să fie pe gândul meu:
Calul să se poticnească,
Drept în gât să te trântască,
- 20 Mâna stângă să ți-o frângă
Și pe dreapta s'o scrântască,
Să rămâi cu drumulețul.
Ca mine cu dorulețul.

De Ion Taciuc—Studinița—Romanați.

Murgul

- Frunză verde salbă moale
Pune-mă, neică, călare,
Că mi-e drumul ars de soare,
Că mi-e drumul gloduros
5 Și nu pot merge pe jos.
— Foaie verde salbă moale
Nu te poci pune călare ;
Mi-e murgul stricat de șale,
Foaie verde mărăcine
10 Și mi-e murgul mic de zile,
D'abia mă duce pe mine.
Foaie verde de trei foi
Și mi-e murgul făcut Joi
Nu poate să ducă doi.
15 — Frunză verde foi ca macul
Duce murgul doi și trei
Dar pe noi doi porumbei ?
Porumbelul îl chiamă Ghiță,
Porumbița-o chiamă Mița
20 De-i dă lui Ghiță guriță.
Guriță de sărutat,
Trupușor de dezmițdat ;
C'asa e neica învățat
Cu guriță de prin sat.

Dela Nicolae Baltag—Moroeni—Dâmbovița.

Murgul

- Frunză verde matostat,
Murgule de când te-am luat,
Nici un serviciu nu ți-am dat;
Numai la grajd că mi-ai stat :
5 Pe bere și pe mâncare,
Ca să-ți fac voile tale.
Viu să pui șeaua pe tine
Să mă plimb frumos și bine,
Să mă plimb prin mahala,
10 Pe la mândrulița mea,
Care m'am iubit cu ea,
Din copilăria mea,
Din brațele maică-sa.
Frunză verde murele
15 Di... di... di... murgule, di
Pân' la mândra n'oiu plesni.
Când ți-oiu zice-odată : „hăi“...
Să sări iute șapte văi ;
Șapte văi, șapte vâlcele
20 Și-o mie de potecele
Până la mândrele mele,
Care mă iubeam cu ele.
Murguleț de când te-am luat
Nici o palmă nu ți-am dat,
25 Dar acum am să te bat,
Tot cu biciul de bumbac.
— De ce să mă bați stăpâne ?
Nu ți-am purtat trupul bine ?
Binișor și așezat
30 In buestru legănat ;

De rușine nu te-am dat;
Când treceam prin vre'un sat
Incepeam de nechêzat.
Când îți vedeai mândrele
35 Mă tăiai cu scările
Ca să-ți faci plăcerile
Să te vază mândrele
Ălea tinerelele,
C'alea știu dragostile.

De la Marin Ismană—Orodel—Dolj.

Murgul

- Frunză verde de stejar
M'a dat satul 'militar ;
Militar în miliție
Murgul meu cui să rămâie ?
- 5 L-aș lăsa la tatăl meu ;
Tatăl meu e om bătrân,
Nu cosește vara fân.
L-ași lăsa la frate-meu ;
Frate-meu e pârçălab,
- 10 Ia bățul și pleacă'n sat,
Murgul meu stă nemâncat ;
L-ași lăsa la soră-mea,
Soră-mea e fată mare,
Pune furcă'n cingătoare
- 15 Și pleacă la șezătoare,
Murgul meu moare de foame.
L-ași lăsa la maică-mea,
Maică-mea e vrăjitoare
Ia trăistuțul cu bomboane
- 20 Și pleacă prin mahalale,
Murgul meu moare de foame.
Am o soră mult mai mică
Și plânge de se usucă
Murgului nu-i dă nimică.
- 25 — Taci, soro, și nu mai plânge
Inimioara nu ți-o frânge,
N'am pierit când am fost mic ;
Dar acum când sunt voinic ?
Știu arma să o ridic
- 30 Săbioara s'o 'nvârtesc,
Acum să mă prăpădesc ?
— Nici de murgul nu jelesc.
Că tot eu am să-l hrănesc.

M u r g u l

- Frunză verde salbă moale
Nu se află pe sub soare
Nici locșoare încântătoare
Nici umbră umbrăitoare
5 Nici apă răcoritoare
Ca la Jiu între izvoare !
O mândră cârciumăriță
Mult e neică-i drăguliță.
Foaie verde bob năut
10 Aici murgule te vând
Indărăt nu te mai duc.
Indărăt de te-oiu ducea
Mi-o ieși de-o vestea rea,
Mi-atâră de gât ceva
15 De picioare o dangana
Și de mână balama.
Aici te beau cu mândra mea.

Dela Marlin Ismană — Orodel — Dolj.

M u r g u l

- Frunză verde, anason
Scoală-te puică din somn
De-mi dă gurița s'adorm,
Căci gurița dela tine
5 M'a prăpădit, vai de mine!
Murgule, scoală, mână odată,
Fă'-ți piciorușele roată
Și m'aruncă'n Olt odată
La Marița sprâncenată.
10 Foae verde dudele
Ce oftezi tu murgule?
— De tine stăpânule
Că eu am visat un vis,
Tu pe mine-ai să mă vinzi
15 Bune parale ai să prinzi,
N'o fi stăpâne păcat
Să vinzi dobitoc curat?
Treceam Oltul revărsat
In buestru legănat,
20 M'atingeai cu scările
Și-ți făceam plăcerile,
Să te vază mândrele.
Când oiu zice, mandălac,
Șapte ani că te-am plimbat,
25 Te-am plimbat pe la amante
Șapte ani și jumătate,
Te-am plimbat în haimanale
Noaptea'n fund de mahalale,
Ziua tot pe potecele
30 Iți da mândrele floricele.

Murgulețul

- Frunză verde ruguleț,
În buestru murguleț,
Peste Jiu la Dranovăț;
Că se face-un târguleț
5 De fete și de băeți
Să-mi cumpăr d'un frâulet
Cum ți-e ție drăguleț
De... de... de, murgule, de
... Tu-ți lumânările
10 Că te taiu cu scările
Să ajungem copilele,
Să le luăm florile
Di... di... di că n'oiu muri
Dar nici bine nu ți-o fi
15 Zi odată trei lămâi
La Scorbura de peste Jii
Unde's fete și copii
Care'ncep dragostea întâi
Cu ciorapii ghizivii,
20 Și papucii nărânzii.
Aci murgule rămâi,
Să te vând într'o para,
Să te beau cu mândra mea.

Dela Marin Ismană — Orodel — Dolj.

Murguleț; căluțul meu

- Frunză verde ș'un dudău,
Murguleț căluțul meu,
Frate și-a lui Dumnezeu,
Ce tot suflă atât de greu
- 5 Și te-abați din drum mereu ?
Ori ți-e greu trupșorul meu ?
Și iar verde ș'un dudău
Flăcăiaș stăpânul meu,
Nu mi-e greu trupșorul tău,
- 10 Ci mi-e greu năravul tău,
Pe la câte cârciumi treci
Pe la toate te oprești
Pe la toate tu petreci
Pe mine de gard mă legi
- 15 Pe mine mă ții legat
Nebăut și nemâncat.
Și îmi dai grăbelele
Și grăunțe... stelele
Și petreci cu mândrele.
- 20 Tu te'nfuzi pe la odăi
Și eu roz pe la gunoi.
Cum ți-e drag cu mâna'n sân
Și mi-e la grătar cu fân
Cum ți-e drag cu mândra'n pat
- 25 Și mi-e cu traista'n cap
Cum ți-e drag cu litra plină
Și mie cu ieslea plină
Cum ție-ți plac mândrele
Și mie grăunțele.

- 30 Frunză verde ş'un dudău,
Murguleţ căluţul meu,
Mulţameşte-mi că's flăcău ;
Căci dacă ,m'oiu însura
Pe mălăiaş mi te-oiu da
35 Şi şeaua pe lapte dulce,
Să dau mândrii să mănânce..

Dela Oprea Vasile — Moţăeni — Dâmboviţa.

Îndeamnă, îndeamnă, murguleț

- Frunză verde ruguleț,
Îndeamnă, îndeamnă murguleț
La cel cap de pisculi;
Nu-ți mai face părul creț
5 Si coama în două părți,
Îndeamnă, îndeamnă murguleț
La cel cap de pisculi
Că se face-un târguleț.
Să-mi cumpăr d'un brâuț
10 Măsurat pe căpuț,
Frâuț cu floricele
Lucrat în sărbătorile
De mâna mândruții mele
Haide, haide murguleț,
15 La cel cap de pisculi,
Că se face-un târguleț
De fete și de băiți,
Perechea de fete mari
Cincisute de icoșari,
20 Perechea de flăcăiași
Trei sute de gălbinași,
Perechea de nevestele
O mie de mahmudele,
Scurtarea vieții mele.

Dela Stan Marin — Văcărești — Dâmbovița.

Îndeamnă, îndeamnă, murguleț

(Variantă)

- Frunză verde de măr creț
Îndeamnă, îndeamnă, murguleț
La Leana cu părul creț,
Că-i frumoasă n'are preț
5 Și iubește un județ.
Îndeamnă, îndeamnă, murguleț
Până'n vale la Cerneț
Se face d'un târguleț
De fete și de băeți ;
10 Să-mi cumpar d'un brâuuleț
Și c'un mic de biciuleț ;
C'așa mi-este drăguleț,
Frâuulețul de mătase
Impletit de puica'n șease ;
15 Frâuulețul de arniciu
Impletit de puica'n cinci.
Am să plec în haiducie
Că ea mi-a fost dată mie
Din mica-mi copilărie.

Dela Ilie Călin — Orodel — Dolj.

Bate murgul din picior

- Frunză verde ș'un bujor,
La fereastra din Obor,
Bate murgul din picior.
Și nu bate ca s'adorm
5 Ci bate ca să mă scol,
Să-i dau fân și orzișor,
Să pui șeaua binișor
Să mă duc unde mi-e dor
La Marița 'n foișor ;
10 Se poartă cu capul gol
De n'oiu iubi-o să mor.
Foaie verde ș'o lalea
Dea, dea, dea, murgule, dea,
Nu-ți trânti potcoavele,
15 Că ne-aude mândrele ;
Mândrele, vecinele
Și ne 'nchide ușile.
Zăvorește porțile
Și lasă perdelele
20 Nu-mi fac eu plăcerile.

Dela Marin Ismană-Orodel-Dolj

Murgule, fă pasul mare

- Frunză verde de susai
Hai, hai, hai, dorule hai!
La fântănuța din plaiu
De trei ori descălecai,
5 Pusei masa și mâncai.
Dacă văzui și văzui,
Pusei dorul căpătăiu,
Cu dragostea mă 'nvelii.
Și iar verde d'avrămeasă
10 Indeamnă murguleț la coastă
Să mergem de vreme acasă,
La copii și la nevastă.
Murgule fă pasul mare
Să mergem diseară cu soare.
15 Frunzuliță floare albastră
Căci m'a 'ncins un dor d'acasă,
De-o fi dor dela nevastă,
Să las calul să mai pască,
Că nevastă mai găsesc.
20 De-o fi dor dela copii
Să încălec și să mâi.
De-o fi dorul dela mumă
Să fac calul numai spumă,
De-o fi dorul dela tată
25 Să fac calul numai apă.

Dela Ion Făcăleț-Cobia-Dâmbovița

Murgule cu-amărățate

- Frunză verde foaie lată,
Murgule cu-amărățate
Fă-ți picioarele grămadă
Și mă sai din piatră 'n piatră ;
5 Mai urcă-mă 'n deal odată,
Că ți-oiu fi mamă și tată.
Ți-oiu face eu grajd de piatră,
Ți-oiu da apă strecurată,
Venită din piatră 'n piatră
10 Din șapte găleți de-odată,
Tot de puica strecurată
Prin batistă de olandă.
Ți-oiu da grăunțe cernute,
Trecute prin nouă site.
15 Ți-oiu da fân cosit pe rouă,
Ca să-mi tai tu calea 'n două,
Să mă duci precum doresc,
La puicuța ce iubesc.

Dela Oprea Vasile-Moțăeni-Dâmbovița

Visul

- Verde de pelin
Și de rozmalin,
Sub umbră de nuc
Doarme un voinic
5 Cu murgul priponit
Cu lăntuci de argint.
Verde viorea
Murgul străfigă,
Voinic deștepta,
10 Voinicel zicea :
— Dea, murgule, dea
Lupii te-ar mânca,
Lupii și cloncanii
C'asa vor dușmanii.
15 Cum tu străfigași
De mă deșteptași ?
Frumos vis visam
Că mă logodeam
C'o fată de craiu
20 Tot de peste plaiu.
Verde viorea
Zestre ce îi da ?
Tot frumoase vii,
Intinse moșii ;
25 Tot turme de oi
Și cirezi de boi ;
Herghelii de cai.
In vârful coarnelor
Câte-o piatră nestimată
30 Ce plătește lumea toată.

Dela Marîn Ismană—Orodel-Dolj

STRĂINĂTATE

Străinul

- Frunză verde de pelin
Străinu's, Doamne, străin,
Străinu's ca pasărea
N'am milă nicăerea.
- 5 Străinu's ca un pui de cuc
N'am milă unde mă duc.
Străinu's ca un pui de mierlă
Nu capăt nici prânz, nici cină.
Frunză verde vișinele
- 10 M'ajunse un dor ș'o jele
Pe la rudele mele
Of, sărmanii ochii mei
Multă lume vede ei;
Dar nu vede pe ai mei.

Dela Goclu D. Constantin — Ivanca—Dâmbovița.

Străinul

- Frunză verde, matostat,
Rău, maică mai blestemat,
Ca s'ajung până 'n Calafat,
Pe pământul Turciilor,
- 5 Să duc dorul mândrelor,
Să ții caii de căpestre,
Să duc dorul la neveste;
La neveste tinerele,
Care mă iubeam cu ele.
- 10 Frunză verde matostat,
Pentru ce m'am înstrăinat?
Aveam și eu un frate al meu
Și l'a luat Dumnezeu.

Dela Ion Stan—Produlești—Dâmbovița.

Străinul

- Frunză verde trei gutui
Lui... lui... lui.. dorule lui,
Străinișor ca mine nu-i
Numai puiul cucului
- 5 Când îl lasă mama lui
În mijlocul codrului,
Pe vreo cinci, șase nuele
Ar zbura și n'are pene
Și nici un pic de putere.
- 10 Dar'ar, Dumnezeu, să dea
Să-mi crească penișoara;
Ca să am cu ce zbura
Și-am să zbor din țară 'n țară
Să-mi găsesc o măicușoară
- 15 Și dă-mi, Doamne, nu-mi da mult
Să mă mir ce m'a găsit,
Dă-mi, Doamne, primăvara
Să mă jeluiesc la ea
Ca la măicuțița mea,
- 20 Să răsară brebenei
Să mă jeluiesc la ei
Ca la frățiorii mei,
Să-mi răsară viorele
Să mă jeluiesc la ele,
- 25 Ca la surorile mele

Străinul

- Frunză verde mărăcine,
Cine e străin ca mine?
Numai mierla din pădure
Dar nici ea nu e străină;
5 C'are cuibul în pădure
Strânge paie, face cuib,
Se ouă și se scoate pui
Și-și face copii destui.
Frunză verde mărăcine
10 Cine e străin ca mine?
Numai floarea din grădină,
Dar nici ea nu e străină
C'are 'n pământ rădăcină
Două trei crăci pe tulpină
15 Și în vârf înfloresc flori
Și mi-și are pușori.
Frunză verde foaie lată
Mă suii în munți de piatră,
Să-mi văz mamă, să-mi văz tată.
20 Nu văz mamă, nu văz tată,
Par'că sunt născut din piatră.
Frunză verde trei bujori,
Mă suii în munți de flori
Să-mi văz frați, să-mi văz surori,
25 Par'că sunt născut din flori
Și mă plânge sora a mare
Cu păr galben pe spinare
Și mă plânge sora mică
30 Codru'n două se despică.

Străinul

- Frunză verde trei aglice
Străin sunt, străin îmi zice,
Străin sunt unde m'oiu duce,
Străin sunt ca presura
5 Că n'are pe nimenea.
Frunză verde trei căline,
Cine e străin pe lume?
Numai cucul din pădure.
Dar nici cucul nu-i străin,
10 Că mai are o surioară
Ce o chiamă privighetoare.
Cântă noaptea pe răcoare
Dimineața 'n prânzul mare.

Dela Ion Călineasa—Ciulnița—Muscel.

Străinul

- Frunză verde lin pelin,
Azi e nor, mâine senin.
Doui frățiori am la drum,
Și s'au dus la Severin.
- 5 S'aducă butii de vin.
Butiile de vin ei mi-au pierdut,
Sau că ei mi-au ratăcit;
Eu văz bine că n'au venit,
Dacă vedeam și vedeam,
- 10 Grajd de piatră deschideam,
Pe murgul că mi-l scoteam
Cu peria mi-l ștergeam,
Șeaua pe el că puneam
Și pe el că'ncălecam.
- 15 Dupe frățiori plecam,
Și luam țara de-alungul
Drumul de-a curmezișul,
Dacă vedeam și vedeam,
Nici un frate nu găsiam.
- 20 Indărăt că mă'ntorceam,
Un chil de vin porunceam
Puneam în pahar și beam
Și acasă mă duceam,
- 25 Puneam masa și mâncam,
Singurel că mă vedeam;
Masă, tu să fii arsă de foc,
Că n'am avut eu noroc,
Să fiu cu frații la un loc
- 30 Și cu tată la mijloc.

Străina

Frunză verde trei seminți,
 Străină am fost la părinți,
 Ca lumina între doi sfinți.
 Frunză verde matostat,
 5 Părinții mi-s'au îndurat,
 Departe m'au măritat,
 Peste un deal și peste munți,
 Să fac străini părinți.
 Și cumnate,
 10 Ne'ntrebate
 Și surori
 Fără dureri.
 Verde foia lată
 15 Iar maica deodată,
 Cu lacrimi udată
 Ea că îi zicea :
 — Străină maichii,
 De străină ești străină,
 Duce-te'ar ceasul la mine.
 20 — Ba eu maică m'am gândit,
 Că tot gândindu-mă la tine,
 S'a topit carnea pe mine.
 Frunză verde trei măslina,
 Când intru măicuță 'n gărlă,
 25 Vine câte'o lipitoare
 Și se lipește de mine
 Și trag câte-o gură plină
 De văz baboiași în gărlă
 Mă ustură la inimă.

Dela Vasile Duroiu—Vișoiu—Muscel.

Străină's Doamne, străină!

- Străină's, Doamne, străină
De nici apa nu mă mână,
Străină's, Doamne, săracă
De nici apa nu mă 'neacă,
5 Străină's ca cucu în codru,
Necăjit și fără modru,
Străină ca cucul în creangă
Necăjit și fără treabă.
Pârâul cu apă rece
10 Pe la poarta maichii trece.
Iese maica să se spele
Vede lacrimile mele.
Spala-te, măicuță, spală
Că de unde t'ei spăla
15 Eu mai multe oiu vărsa
la șervetul să se șteargă
Lacrămile merg grămadă,
Pe obraji pe amândouă,
Dar de lacrimi nu bag seama
20 Că le șterge cu basmaua,
Dar mi-e milă de obraz
Că rămâne fript și ars.

Dela Ille Călin—Orodel—Dolj.

Turturea, pasărea mea

- Turturea pasărea mea,
Spune la măicuța mea,
De mai are vre'un fecior,
Pună'i capul sub picior,
5 De mai are vre-o fată,
Pună'i capul sub o piatră ;
Să nu umble lumea toată,
Prin neagra străinătate,
Frunză verde de măr dulce,
10 Trece-oiu munții și m'oiu duce,
Unde-a 'nflorit piperul,
Să nu viu pân'o fi cerul.
Unde-a 'nflorit tămâia
Să nu viu, până'i lumea.
15 Dragele mele suriori.
Priviți ale mele flori.
Le pliviți și le udați,
Pe mine nu m-așteptați ;
Le udați cu apă rece,
20 Că dintre voi m'oiu petrece,
In neagra străinătate,
Că de dânsa avui parte.

Dela Vasile Stan — Produlești — Dâmbovița.

Străinii

Frunză verde de negară,
Bate vântul pe sub seară,
Se revarsă Dunărea mare,
Dușmanii vor să mă omoare ;
5 Că n'am tată, să mă ție,
Nici mamă să mă mângâie
Și nici frate, să mă scape.
Surorile's mititele,
Nu știu seama la belele,
10 Străior ca mine nu'i
Numai mierla codrului.
Dar nici mierla nu'i străină,
Că mai are un frățior,
Pe frumosul Sturzișor
15 Pe sub burtă bălbior,
Pe spinare porumbac ;
Eu de străini nu mai scap.

Dela Oprea Vasile — Moțăeni — Dâmbovița.

Străinătatea

- Frunză verde de pelin,
Am auzit din bătrâni
Că nu'i bine în străini.
Am auzit, n'am crezut,
5 M'a dus soarta ș'am văzut,
Frunză verde d'avrămeasă,
Inimă săracăcioasă,
Ce ți'ași da, să fii voioasă !
De-ași trăi ca brazii 'n munte,
10 N'aș avea supărări multe ;
Dar trăesc ca plopii 'n deal,
Petrec vieața cu amar.
Toată lumea dintr'un neam,
Numai eu pe nimeni n'am.
15 Toată lumea dintr'un sânge,
Numai eu n'am cui mă plânge.
Frunză verde bob năut,
Aștept ceas, aștept minut,
Să-mi treacă vieața curând.
20 Câte mi-le-am petrecut,
Le și spun toate pe rând.
Când oiu fi la judecată
Și mi-oiu lua dreptatea 'n brațe ;
C'oiu sta cu Dumnezeu față.
25 Le-oiu spune toate pe rând,
Câte mi-le-am petrecut.
Necazul și voia rea
S'au pus la inima mea
Și șade cu-așezământ,
30 Până m'o băga 'n mormânt.

Inimă lasă-ți necazul,
Cu străinii-ți petreci veacul,
De-ar fi lumea frați, surori,
N'ași trăi cu supărări:
35 Dar mi-e lumea dușmănoasă.
Vorbește de rău în față.
Cu ochii, se uită urât,
De viu te'ar băga 'n mormânt.

Dela Ilie Călin — Oradea — Dolj.

Străinătatea

- Frunză verde trei agude
Pornesc oile la munte
Și rămân mândruțe multe.
Rămâne și mândra mea
5 Pe brațele altuia,
S'am cuțit m-ași'junghia
Ori pe mine, ori pe ea
Să se ducă pomina
Frunzuliță bob năut
10 Că s'a'njunghiat un voinic
Pentru'n lucru de nimic.
Frunză verde de pelin
Ah, sărman, copil străin,
Cum slujește la stăpân !
15 Și-și slujește cu dreptate
Și-i dă leafa jumătate
Și mâncare-a treia parte.
Frunză verde avrameasă,
Sus pe culmea muntenească,
20 Găsii vatra părintească
Și o hârșie de mătușe,
Care-a tors cu furca'n sat
Până mare când m'a fapt
Și la școală m'a dat
25 Și'n străini m'aruncat.

Dela Petru Mihai — Văile Unite — Dâmbovița.

Străinătatea

- Foaie verde grâu mărunț
Iată puică, plec, mă duc,
Stai, puiule, nu te duce
Că te scald în lapte dulce.
- 5 Fie puică și'n zahar,
Totul mi-este în zadar :
Că mi-am pus șeaua pe cal
Și mi-am pus picioru în scară
Ș'am să plec în altă țară,
- 10 Foică foie de nuc
Iată puică, plec mă duc.
— Merg și eu cu dumneata.
— Dumneata n'ai ce căta.
Acolo unde mă duc
- 15 Nu e iarbă nici pământ
Nici un fir de grâu mărunț;
Doar neagra străinătate,
Duc vieață, sor'cu moartea;
Căci străinii,
- 20 Sunt ca câinii.
Nu-ți dau pace la sculare
Nici odihnă la culcare.
Frunză verde de fâsui
Jelui-m'aș și n'am cui
- 25 Jelui-m'aș câmpului.
Câmpul are peliniță
Sufletul meu neiculiță,
Nici la el, nu am credință,
Jelui-m'ași și n'am cui

- 30 Jelui-m'aş codrului.
Codrul are frunza verde
Şi nici ea nu mă mai crede,
Ş'aş da jalbă la divan
Acolo ciocoi's tari
- 35 Imi ţine judecata un an
Şi'n pungă n'am un ban.

Dela Alexandru Ureche — Țigănești — Muscel.

Străinătatea

- Frunză verde foaie lată,
Dincotro, vântul mă bate,
Tot mă frige și mă arde,
De neagră străinătate.
- 5 Cine mi-e străin ca mine ?
Numai mierla din pădure,
Dar nici ea nu e străină ;
Că mai are o surioară,
Pe mândra privighetoare
- 10 Și-și clocește, scoate pui
Și-și face vecini destui.
Mi-i duce pe arătură,
Le dă câte-o mură 'n gură,
Mi-i face dolofănei,
- 15 Și intră 'n codru cu ei
Puii cântă,
Mă-sa ascultă,
Pune masa și mănâncă.
S-adună la băutură,
- 20 Cu frățiorii d'o mumă.

Dela Ion Dumitru-Stâlpeni-Muscel.

Străinătatea

- Incotro cu fața stau
Tot de străinătate dau
Și de străinătate multă
Mi-a căzut lumea urâtă.
- 5 De străini și de pribeag
Nu știu seara un'să trag.
Ași trage la o vecină
Dar mi-e frică de pricină,
Că-mi așterne-o rogojină
- 10 Și o perină de lână.
Se uită chiorăș la mine
Că nu le sunt cu voie bună.
De-aș călca din piatră'n piatră
Din străin nu mai faci tată.
- 15 De-aș călca din urmă'n urmă
Din străin nu mai faci mumă.
Mă urcai pe munți de piatră
Să-mi văz mamă, să-mi văz tată,
Nu-mi văz mamă, nu-mi văz tată
- 20 Tot neagră străinătate,
Par'că sunt făcut din piatră !
Bate vântul dela baltă
Și mi aduce dor de tată.
Bate vântul printre viță
- 25 Mi-aduce dor de măicuță.
Bate, vânte, mai fierbinte,
Aduci dorului aminte.
Bate, vânte, cât de rece

- Că mi-e dor de nu-mi mai trece.
30 Mă uit în cale și'n drum
Nu văz părinți nici decum.
Mă uit în cale și'n cărare
Și nu te văz frățioare
Să-mi treacă la inimioară
35 Tot de dorul dumitale.

Dela Ilie Călin-Orodel-Dolj.

Rău, maică, m'ai blestemat

- Frunză verde matostat,
Rău, maică, m'ai blestemat
Vinerea pe nespălat
Și n'am parte de al meu sat.
- 5 Nici de sat, nici de vecini,
Numai de negrii străini.
Pân' să fac străinul frate
Pierdui carnea jumătate
Și sângele a treia parte.
- 10 Și iar verde matostat
Spune-mi, maică, adevărat.
În ce apă m'ai scăldat ?
Într'o apă de Joi seară
Să umblu din țară'n țară.
- 15 Frunză verde ș'o lalea,
Maică măicușoara mea,
Când te-o ajunge dor de mine,
Să eși măicuță la poartă,
Să-ți faci ochișorii roată,
- 20 Să-i arunci peste lumea toată.
Tu pe mine m'oiu vedea
Într'o roată de soldați
Stau în arme rezemați,
Nebăuți și nemâncați.

Dela Stan Vasile-Produlești-Dâmbovița.

Firea-i, mamă, blestemată

- Frunză verde foaie lată,
Firea-i mamă blestemată,
De ce nu m'ai făcut fată,
Să stau cu tine pe vatră,
5 Să-ți aduc apă 'n găleată,
Să nu mă ia în armată.
Și m'ai făcut d-un fecior
Să fiu taicăi de-ajutor,
Scoteam boii din obor.
10 Și plugul de sub șopron
Și ți-l puneam pe ogor.
Și-ți aram frumos ogor.
Și-ți semănam grăușor
Și-ți semănam și secară ;
15 Că eu trec în altă țară.
Acolo unde merg eu
Nu e neam de spic de grâu,
Numai sânge pân'la brâu.
De'o eși cu foaia în sus
20 Să știi, maică că m'am dus,
De'o eși cu foaia 'n jos
Să știi, maică, că m'am întors.
Frunză verde trei grante.
Maică inimă de piatră,
25 Mai cobori din ceriu odată ;
Să vezi maică cum trăesc,
Trăesc bine, trăesc rău.
Știe numai Dumnezeu

- O zi bună, zece rele,
30 C'ăşa-mi trec zilele mele.
Să ştiu maică c'oiu veni
Drumul ți-l-aş pardosi,
Cu nisip piatră mărunţă,
Ca să vii, maică, mai iute.
35 Cu nisip cu piatră mare
Ca să vii, maică mai tare.
Frunză verde ca nalba
Taci inimă nu ofta
Şi nu fii tristă aşa !
40 Că n'oiu trăi cât lumea
Oiu trăi o vară, două,
Şi m'oiu topi ca o rouă.
Foicică ca nalba
Inimioară ca a mea
45 N'o mai fi la nimenia !..

Dela Ion Mancu-Târgovişte.

Cuculeț dela pădure

Cuculeț dela pădure
Du-te la maica și spune
De mai are-un fiu pe lume
Să nu-l blesteme ca pe mine ;
5 Că umblu din sat în sat,
Ca cucul din brad în brad,
Cucul umblă că e dat
Dar eu că sunt blestemat :
Frunză verde de harbuz,
10 Bate-un vântișor de sus,
Pe sub lună, pe sub stele,
Pe deasupra casei mele
Și mi-aduce dor și jele
De pe la rudele mele.

Dela Podoabă Eugeniu-Târgoviște.

Struguraș bătut de brumă

- Frunză verde ș'o mălură
Struguraș bătut de brumă,
Rău e Doamne fără mumă.
Struguraș bătut de piatră,
5 Rău e Doamne fără tată.
Ș'am să calc din urmă în urmă,
Doar oiu dobândi vreo mumă.
Ș'am să calc din piatră în piatră
Doar oiu dobândi vre'un tată.
10 Zi'i ș'altă de mălură
De'aș călca din urmă 'n urmă
Din străini nu mai fac mumă.
De'aș călca din piatră 'n piatră
Din străini nu mai faci tată.
15 Rău e, Doamne, prin străini,
Ca desculț prin mărăcini.
Rău e, Doamne, prin dușmani,
Ca desculț prin bolovani.
Frunză verde ș'o lalea
20 Numai luna și c'o stea
Știe de patima mea;
Patima ce pățimesc,
N-am cui să mă jeluiesc,
Jelui'm'aș dumitale
25 Ca la un frate mai mare,
Jelui'm'ași câmpului
Câmpul are peliniță,
Gura mea n'are credință.

Aoleo, frate peline!

- Frunză verde mărăcine
Mărăcine înflorit bine
Aoleo frate peline!
Amară e frunza 'n tine,
5 Tot ca inimioara 'n mine.
Amărâtă 'i frunza ta
Tot ca inimioara mea
Și n'o știe nimenea,
Numai singur neicuța.
10 Amarâți-s'ar limba,
Știi ca pelinarița,
Să n'o pupe nimenea,
Numai singur neicuța
Seara și dimineața
15 Peste zi, în-todeauna;
Mult mi-a secăt inima
Și mie și altora.
Strein sunt, strein îmi zice
Străin sunt unde m'oiu duce.
20 Străin sunt ca pasărea
Și nu știe nimenea
De cât inimioara mea!
Strein sunt ca niciodată,
Știi ca șase cucii p'o cracă
25 Și cântă și se desparte
Și pleacă 'n străinătate,
Fără dor și fără frate,
Fără dor, fără surori,
Numai singuri străiori.

Aoleo frate peline !

(Variantă)

- Frunză verde mărăcine,
D'aoleou, frate peline,
Amărâtă'i frunza'n tine,
Cum e inimioara'n mine ;
5 Căci mă văz în țări străine,
Frunză verde trei smicele,
Tinerețe c'ale mele,
Petrecută fără vreme.
Fără gust, fără plăcere,
10 Tinerețe păcătoasă,
Mult îmi ești nenorocoasă.
Tinerețe ca la mine,
N'aș mai vrea să fie 'n lume !
De beau un pahar de vin, ⁱ
15 Fac la inimă venin ;
Că sunt voinicel străin !
Sunt strein ca un pui de cuc
Și n'am loc unde mă duc.
Sunt strein ca pasărea
20 N'am milă dela nimenia.
Străină străinătate,
Nu mă depărta departe,
Dela sor' și dela frate,
Că n'are cine să mă cate,
25 In neagra străinătate,
Taica mi-este mort mă frate,
Maica e pe pat de moarte
Și-mi trage, frate, să moară,
Că mă vede într'altă țară.

- 30 Mă urcai pe munți de piatră,
Făcui ochișorii roată,
l'aruncai peste lumea toată,
Să-mi văz mamă, să-mi văz tată.
Nu văz mamă, nu văz tată,
- 35 Doar neagra străinătate,
Și călcai din urmă'n urmă,
Din streini nu fac eu mumă.
Și călcai din flori în flori,
Din streini nu fac surori,
- 40 Eu singur străior,
Fără milă, fără dor,
Fără pic de ajutor ;
De-mi pică lacrimi de dor,
Brazi înalți și cetinași,
- 45 Voi de ce vă legănați ?
Cum să nu ne legănăm
Că tot singuri rămânem !
Maică inimă de piatră,
Mai vin'o pela mine odată ;
- 50 Că nimica nu-ți poftesc,
Dar nici să mă jeluiesc ;
Numai să vezi cum trăesc.

Deia Marin Ismană—Orodel—Dolj.

Trenule, n'ai avea parte

- Frunză verde trei granate
Trenule n'ai avea parte
De şurupurile toate,
De şinele de sub roate,
5 De focarul care te poartă,
Prea mai dus cale departe
In neagra străinătate.
Tocmai în regimentul şapte
Şi n'are, cine să mă cate:
10 Taica e bătrân, nu poate
Maica e de mult moartă.
Surorile 's mititele,
Nu ştiu drumurile mele,
Frunză verde bob năut
15 Trenul pleacă şuerând
Mândra rămâne plângând
Din ochi negri lăcrămând
Dela inimă greu oftând
Taci cu neica, nu plângea,
20 C'oi da la sergent ceva
Ş-oi plăti săptămâna
Ş'oi veni şi te-oi vedea.

Dela Vasile Duroiu—Vişoiu—Muscel.

Trenule, n'ai avea parte

(Variantă)

- Frunză verde foaie lată
Trenule n'ai avea parte
De şuruburile toate,
De şinele de sub roate,
5 Prea mai dus cale departe
In neagra străinătate
Nu văz mamă, nu văz tată !
Par-că sunt născut din piatră
Nu văz fraţi, nu văz surori,
10 Parcă sunt născut din flori !
Nu văz nici un cunoscut,
Par-că sunt din ceriu căzut.
Văz doar iarba câmpului
Pe întinsul pustiului
15 Că ea este în orice loc :
Inima mea arde'n foc.

Dela Ion Făcăleţ—Cobia—Dâmboviţa.

Voinicel străin

- Verde foaie lată,
De tată prădat.
De mamă sărac
Verde de pelin
5 Și de rozmarin,
Voinicel strein,
Ca măr dulce 'n drum.
Care pe drum trece,
Nu mi-l ocolește,
10 Mi-l sburătorește,
Trece dușmanca
Și dă cu furca
Și rupe craca.
Trece dușmanul
15 Și dă cu parul
Rupe lăstarul.
Crângulițe-i frânge,
Merișoare-i curge,
Tulpinoara-mi plânge
20 Cu lacrimi de sânge
Dar vârful de sus,
Că e mai ajuns
Din gură i'a spus :
— Taci tulpină, taci
25 Că tot tu le faci,
Și tot tu le tragi
Și tot rău îți faci ;
C'acum ciumpăvești,
Dar la vară crești
30 Taci nu mai plângea,

- Că nu-i vina ta
Nici aceluia ;
Ci aceluia,
Care te-a sădit
35 Și te-a presădit
Și nu te'a 'ngrijit
Și nu tea'n grădit
Cu pari, cu nuele,
Cu întărituri grele,
40 Cu cuvinte rele.
Voinicel străin,
Străin și sărac
Intră noaptea în sat.
De toți câinii lătrat
45 De nimeni întrebat,
În seamă nebăgat,
De ploae ploaț,
Doar me lângă gard.
Voinicel bogat,
50 Intră ziua 'n sat
De câini apărat
De toți întrebat
În seamă băgat.
De toți e poftit
55 Și bine primit.
La masă chemat.
Bine ospătat,
Bea și chefuește,
Știe că trăește
60 Vac că văcuește.

Dela Vasile Duroiu—Vișoiu—Muscel.

Voinicel strein

(Variantă)

- Foae de pelin
Și de rosmalin,
Voinicel strein,
Strein și bogat,
5 Intră seara 'n sat,
De toți mi'e chemat,
De toți întrebat
La masă așezat.
Tot la masă întinsă,
10 De boeri coprinsă,
Tot de boeri mari
Și de ghinărari,
Voinicel strein,
Strein și sărac
15 Intră noaptea 'n sat.
El s'alăturat
La un colț de gard
Ploaia l-a ploat,
Fumul l'a fumat;
20 Căinii l-au lătrat,
Nimeni nu l'a 'ntrebat
Și nu l'a chemat.
Vai!. Omul sărac!..
Nici boii nu-i trag.

Dela Alexandru Ureche—Țigănești—Muscel.

CÂNTECE DE DOR

Frunză verde sălcioară

- Frunză verde sălcioară,
Dealule, făcea-te-ai vale,
Să-mi treacă dorul călare,
Cu ceasul la cheotoare,
5 Cu cămașa d-albă floare,
Cu brâul lasat pe șale,
Unde-l vede, leica moare.
S'aprinde focuri pe vale,
Tot de dorul dumitale;
10 Căci nu mai pot frățioare.
Zău, mă topesc pe picioare,
Ca un muc de lumânare.

Dela Ion Taclu-Studinița-Romanați.

Frunză verde ș-o lalea

- Frunză verde ș'o lalea,
Dorul dela mândra mea,
De-aș putea, l'aș sămăna,
La vară l-aș secera,
5 L'aș face un snop de grâu,
L'ar purta neica la brâu,
Ca să-mi treacă de iubit,
Dorul meu n'are sfârșit.

Dela Gheorghe Rusu-Naip-Vlașca

Dealule făcea-te-ai șes

- Dealule, făcea-te-ai șes,
Să-mi văz pe mândra mai des.
Dealule, făcea-te-ai vale
Și lunca poiană mare,
5 Să-mi văd pe neica călare
Cu cămașă d'albă floare,
Spălată de-o fată mare,
Cu săpun de cinci parale,
Călcată pe brățișoare,
10 Pe pofta inimii tale.
Dealule, făcea-te-ai luncă,
Și lunca poiană lungă,
Să-mi văz pe mândra ce lucră
Și de prânz unde mănâncă,
15 Să mă duc ca să-i fac umbră.
Să-i fac umbră la picioare,
Picioarele albișoare
M'au secat la inimioară.

Dela Nicolae Nimara-Novaci-Gorj

Frunză verde trei alune

- Frunză verde trei alune
Ce mi-e mie drag pe lume!
Poteceaua din pădure
Pardosită cu alune,
5 Cu alune mărunțele
Să calce puica pe ele.
Să trosnească sub picere
C'ășa-i place mândrii mele
Ce mi-e drag pe lumea asta
10 Calul, pușca și nevasta,
Calul te călătorește,
Nevasta te primenește,
Pușca 'n codru te păzește,
De nimica nu te lipsește.

Dela Niță Pătru-Târgoviște.

Frunză verde salbă moale

- Frunză verde salbă moale
Mă 'ntreabă neamțul, mă'ntreabă
De ce-am pus pușca pe iarbă ?
Eu i-am spus ca să beau apă,
5 De dorul mândrii să-mi treacă.
Să beau apă din izvor,
Să-mi treacă de-al mândrii dor.
Să beau apă din fântână,
Ca de dor să-mi mai aline.

Dela Constantin Ion-Frasin-Dâmbovița.

Frunză verde ș-un dudău

- Frunză verde ș'un dudău
Pe drumul care merg eu
Nu e nici fântână, nici pârau,
Nici apă cu heleșteu
5 Să-mi potolesc focul meu.
Focul dela inimioară
Nu mi-l potolește-o țară,
Numai puica într'o seară.
Nici gărla, nici Dâmbovița
10 Numai puica cu gurița.
Face-mi limba unghișoară
Imi scoate focu'din inimioară.

Dela Constatin Pușoiu-Târgoviște.

Dorul meu și-al mândrii mele

- Dorul meu și-al mândrii mele
L-aș îngroapa între vâlcele,
Să-mi răsară floricele
Să le poarte feticele.
- 5 Știi, tu, puică ce-am gândit,
Cum să mă las de iubit?
Când aș ști că te-ai lăsa
Cinci chile de vin ți-aș da.
Măcar sa-mi dea vasul ras
- 10 De iubit că nu mă las.
Dorul meu e numai dor
Nu-l pot spune tuturor.
De-ar fi dorul vânzător,
Eu m'aș face negustor,
- 15 Aș ieși'n ulița mare
Să strig la dor de vânzare.
De s'ar vinde dragostea,
Aș da calul și șeaua.
De s'ar vinde iubitul,
- 20 Aș da carul și plugul.
Și-aș cumpăra iubitul,
Mult mi-e drag ca sufletul.

Dela Niță Petru-Targoviște.

Frunză verde ș'un mohor

- Frunză verde ș'un mohor
Păsărică de sub nor,
Ia-mă și pe mine'n sbor
Și mă du unde mi-e dor,
5 La puicuța'n foișor
Să poartă cu capul gol
Și la gât cu gălbiori,
Să-mi dea gurița să mor,
Să mă culc pe pieptul gol,
10 De n'oiu iubi-o să mor.
— Nu te poci duce măi frate,
Leana ta este departe
Mi-o desparte șapte ape.
Frunză verde viorea
15 De-ar fi moartea ca Leana,
Singur m'aș duce la ea,
Dar mi-e moartea prea urită
Și Leana e prea gătită.
Măcar la raiu să mă ducă,
20 Nu mă duc că mi-e urită,
Mi-e frică, că mă mănâncă.

Dela Niță Ion—Târgoviște.

Frunză verde ș'un piper

- Frunză verde ș'un piper,
Puternicule, din ceriu,
Dă-mi și mie ori ce-ți cer,
Că nu-ți cer un lucru mare,
5 Niscai poame de mâncare,
Să-ți cadă cu supărare.
Și eu cer un lucru mic,
Să nu te coste nimic.
Și eu cer pe mândra mea
10 Care m'am iubit cu ea,
Din copilăria mea,
Din brațele maică-sa,
De când era mititea,
Că mi-e mândră ca o stea,
15 Nu pot trăi fără ea.

De la Costache Pușolău-Târgoviște.

Frunză verde ș'un mohor

- Frunză verde ș'un mohor,
Păsărică, de sub nor,
Ia-mă și pe mine'n sbor
Și du-mă, unde mi-e dor,
5 La puicuța în pridvor
Să mi-o sărut binișor,
De n'oiu iubi-o, să mor.
Frunză verde colelie,
Spune mândruții, să vie,
10 Că s'au copt strugurii 'n vie.
S'au copt și s'au rumenit
Și puicuța n'a venit.
Frunză verde ș'o sipică,
Păsărică, dela munte,
15 Ia-mă și pe mine'n luntre
Și du-mă la puica'n curte,
Să-i beau apă din guriță.
Câtă apă, am băut,
De dor nu mi-a mai trecut.

Dela Bursuc Vasile-Telș-Dâmbovița.

O foiță de atlas

- O foiță de atlas,
Dela Paști, pân'la Ispas.
Câte-am pătimit ș'am tras
Și tot sunt frumos și gras
5 Și cu roșeață'n obraz.
Mor mândrele de necaz ;
Căci nu le mai fac pe haz.
O foiță viorea,
Eu pe haz că le-oi făcea
10 Când mi-o suna scândura,
Popa cu cădelnița,
Baba cu tămâioara.

Dela Marin Ismană-Orodel-Dolj.

Frunză verde murele

- Frunză verde murele,
Bate-mi vântul vârfurile
Și gârla malurile,
Nisipul marginile
5 Și pe neica gândurile,
Să-mi apuce drumurile,
Și toate potecile,
Ca să-mi văz mândruțele.
Mândrele, drăguțele ;
10 Căci mi-au secat zilele !
Mândrele dela Galați,
Cu zulfii retezați.
Pe sfârcul țâții lăsați,
Mult m'au secat la ficați.

Dela Marin Ismană-Orodel-Dolj.

Frunză verde de măr dulce

- Frunză verde de măr dulce,
Când oiu zice și m'oiu duce,
Nici cu trenul nu m'ajunge,
De dorul mândrii cel dulce,
5 Dorul mândrii, când m'ajunge,
Stau în loc și 'ncep a plânge.
Dorul mândrii, când sosește,
Inima-mi încremenește.
Dorul mândrii, când se pune,
10 Imi face inima cărbune.

Dela Vasile Duroiu—Vișoiu—Muscel.

Frunză verde măr domnesc

- Frunză verde măr domnesc,
Ingeraș dumnezeesc,
Mai dă-mi zile să trăiesc,
La fetițe să iubesc.
5 La fetițe tinerele,
La neveste frumoșele,
Care mă iubiam cu ele.
Frunză verde măr crețesc,
Ș'apoi să mă prăpădesc.
10 Să mă prăpădesc ca pirul,
Să 'nfloresc ca trandafirul,
Să miros ca rosmalinul.

Dela Vasile Duroiu—Vișoiu—Muscel.

Frunză verde grâu mărunț

- Frunză verde grâu mărunț,
Ș'am să las cu jurământ,
Când o fi la moartea mea,
Să-mi trimit nevestica,
5 Să-mi cheme ibovnica,
Să-mi ție lumânarea.
Să mor cu ochii la ea ;
Doar de mi-o mai alina.
Să-mi facă lemnul de nuc
10 Și să mi-l facă boltit,
Să mă 'ngroape mai adânc,
Să nu putrezesc curând.
Să putrezesc la cinci ani,
Să fac voia la dușmani.
15 Frunză verde trei oglice,
Să mă 'ngroape unde-oiu zice
Între piept și două țâțe,
C'acolo'i dragostea dulce,
D'oiu muri aici, mor dulce.

Dela Vasile Duroiu — Vișoiu — Muscel.

Frunză verde flori mărunte

- Frunză verde flori mărunte,
Mi-a plecat puica la munte,
Mi-a lăsat dorul prin curte.
Eu cu dorul ce m'oiu face,
5 Dacă nu e cine-mi place?
Frunză verde de aluni,
Mi-a plecat neica de Luni,
Mi-a lăsat dorul prin pruni,
Și amorul prin aluni.
10 Mi-a plecat neica de Marți,
Mi-a lăsat dorul prin fagi.
Mi-a plecat neica de Joi,
Mi-a lăsat dorul prin foi.
Mă uitai printre prunișori,
15 Văzui negri ochișori.
Fă-ți-i, neică, vânzători
Și eu sunt cumpărător.
Ochii tăi mă bagă 'n boală,
Sprâncenele mă omoară.
20 Leano, ochișorii tăi
M'au băgat cioban la oi.

Dela Vasile Duroiș-Vișoiș-Muscel.

Frunză verde ș'o lalea

- Frunză verde ș'o lalea,
Dragă, puiculița mea,
Eu zic „zău“ pre legea mea.
De te-aș prinde undeva,
5 Mai nimic nu ți-ași făcea :
Numai ochii ți-aș lua.
Numai ochii ș'o sprânceană
Ș'alunița de sub geană.
Și le-aș pune între icoane
10 Și m'aș ruga : Doamne... Doamne...
Mai dă-mi zile, să trăiesc,
Pe lume, să-mi văcuiesc,
Cu puica, să mă 'ntâlnesc.
Două vorbe să-i vorbesc
15 Ș'apoi să mă prăpădesc.
Prăpădi'm'aș, ca pirul,
Numai să-i văz zâmbetul.

Dela Călin Ilie-Sadova-Dolj.

Frunzuliță mărăcine

- Frunzuliță mărăcine,
Puiculiță, pentru tine,
Mi-aș da inima din mine ;
Dar pentru-ai voștri din casă,
5 Inimioara nu mă lasă.
Frunză verde salbă moale
Ș'am să caz la ofticare,
Din pricina dumitale,
Să mă usuc din picioare,
10 Ca un muc de lumânare,
Când curge ceara la vale
Și rămâne feștila,
Așa-mi arde inima,
Puică, pentru dumneata.
15 Frunză verde salbă moale,
Dorul e al dumitale.
Face-l-ar Dumnezeu floare :
Garoafă mirositoare,
Ca să-l port la chiotoare,
20 Să-mi treacă de dorul tale.

Dela Bursuc Vasile-Teiș-Dâmbovița.

Frunză verde d'un bujor

- Frunză verde d'un bujor,
Aoleo, ce puișor !
Ce-mi trimiți atâta dor
Prin gurile tuturor ;
5 Că n'am ce face cu dorul,
Dacă nu'mi-e și trupșorul.
Frunză verde bujorel,
Trimite-mi mai puținel
Și vin matale cu el.
10 De-ți este puicuță dor
Trimite-mi gura odor,
Intr'o foaie de bujor,
Să văz, neică, că ți-e dor.
Frunză verde salbă moale,
15 Ț'o trimit și eu matale,
Intr'o foaie de migdale.

Dela Marin Constantin-Teiș-Dâmbovița.

Și iar verde viorea

- Și iar verde viorea,
Ionică, Ionea,
De te-aș prinde undeva,
Eu zic zău, pre legea mea :
- 5 Mai nimic nu ți-aș făcea.
Numai ochii ți-aș lua.
Numai ochii ș'o sprânceană
Ș'alunița de sub geană
Și le-aș pune între icoane
- 10 Și m'aș ruga, Doamne, Doamne.
Doamne, Impărate ceresc,
Ingeraș dumnezeiesc,
Mai dă-mi zile, să trăiesc
Pe lume, să-mi văcuesc,
- 15 Pe Ionica, s'o'ntâlnesc,
Cu dânsa, că mă iubesc,
Două vorbe, să-i vorbesc
Ș'apoi, să ma prăpădesc ;
Prăpădi-m'aș ca pirul,
- 20 Și aș înflori ca crinul,
Gurița ca rosmalinul
Și fața ca trandafirul.
Numai să-i văz iubitul,
Mi-s-aprinde sufletul !

Dela Marin Constantin-Teiș-Dâmbovița.

Frunză verde bob năut

- Frunză verde bob năut,
Cât' îi Prutul de lățit
Mult mă mir, cum l-am trecut!
L-am trecut cu meșteșug!
- 5 Pusei șeaua luntrișoară,
Pălăria vâslișoară
Ș-am trecut la puica 'n țară;
Că-i frumoasă ca o floare,
Unde-o vede neica moare!
- 10 Ochii ei ca murele,
Mult mi-a secăt zilele.
Ochii ei mă bagă 'n boală,
Sprâncenele mă omoară,
Ochii și sprâncenele,
- 15 Alea fac dragostile.
De n'ar fi ochi și sprâncene,
N'ar mai fi păcate grele.

Dela Moise Mușat-Slobozia, Conachi-Covurlui.

Foaie verde grâu mărunț

- Foaie verde grâu mărunț,
Du-te, carte, mai curând.
Du-te iute și vorbește
Și de mine-i pomenește.
- 5 De-aș fi, neică, mai aproape,
Ți-aș spune vorbele toate,
Dar mi-ești, neică, prea departe,
Nu pot să le spui pe toate
Și le spun pe jumătate.
- 10 Puică, inimă de fier,
Mai ajungă-te vreun dor ;
Că pe mine m'a ajuns,
De m'a făcut și ți-am scris.

Dela Silvestru Spiridon-Fălcu.

Frunză verde matostat

- Frunză verde matostat,
Bine-i Doamne însurat,
Dar mai bine e flăcău,
Pui șeaua pe murgul meu,
5 Și mă plimb pe unde vreau eu.
Frunză verde anason,
Colea 'n vale la topor,
In grădina lui Ion,
Toate păsările dorm ;
10 Numai una n'are somn
Și zboară din pom în pom
Și strigă : Ion, Ion...
Vin' la țata să te-adorm ;
Să te-adorm pe pieptul gol
15 Să-mi dai gurița că mor !

Dela Ion Ureche-Târgoviște.

Foaie verde alunel

- Foaie verde alunel,
Murgul meu cel voinicel,
Hai cu mine la pășune
Unde-o fi poene mai bune,
5 Cu flori și cu iarbă grasă,
Și miros, de floare-aleasă.
Tu să paști ca să-ți'ajungă,
C'avem de mers cale lungă.
Peste dealuri, peste văi,
10 Peste râpi, prin codri răi,
Până 'n ținutul Orhei,
La fata lui Beizadei,
Foaie verde, foaie albastră,
Dorul ei tare m'apasă.
15 Mult e mândră și frumoasă.
Înaltă 'n trup și mlădioasă,
Ochii ca noaptea întunecată
La inimă de săgeată.
Părul ca de abanos,
20 Lăsat pe spate în jos.
Fața albă ca de lapte,
Gura spune multe șoapte.
Frunză verde de anin
Mândro abia-aștept să vin
25 În brațe să te cuprind,
Inima să-ți simt bătând,
Corpul în brațe tremurând,
Glasul să-ți aud șoptind
Vorbe dulci mie spunând.

Frunză verde dedețel

- Frunză verde dedețel,
Fă-mă Doamne, un porumbel
La puica pe umerel,
Să-i ciugulesc din cercel.
- 5 De dragoste să-i vorbesc,
Inima să-mi răcoresc.
Frunză verde lămâiță,
Fă-mă Doamne, o porumbiță,
La Puicuța'n grădiniță,
- 10 Să-i ciugulesc câte o floare,
S'o poarte la legătoare,
Cine-o vedea-o să moară !

Dela Gheoghe Gheorghe-Românești-Dâmbovița.

Frunză verde de cicoare

- Frunză verde de cicoare,
Astă noapte pe răcoare,
Cântă o privighetoare
Cu surâs de fată mare
- 5 Și cântă cu surâs duios,
De pică frunza pe jos.
Și cântă cu surâs subțire,
Pentru a noastră despărțire
Și cântă și ciripea,
- 10 Inima de ți-o rupea !...

Dela Ion Taciuc-Studinița-Romanați.

Frunză verde viorea

- Frunză verde viorea,
Care nu știe dragostea,
Dumnezeu să nu i-o dea
Să mi-o dea Dumnezeu mie,
5 Să o port la pălărie,
C'așa mi-a fost dragă mie,
Din mica-mi copilărie.
Frunză verde mărăcine,
Ia-mă, Doamne, și mă pune,
10 Unde-o fi țuică de prune
Și nevestele sunt bune.
Frunză verde sămulastră,
Ia-mă Doamne și mă lasă,
Unde nu's bărbații acasă
15 Și găinile sunt grase.
O foiță abanos,
Ce e'n lume drăgăstos ?
Banul și omul frumos.
Dară banu e ca banul,
20 Amorul ține cu anul
Și dragostea cu toptanul.

Dela Ion Taciuc-Studinița-Romanați.

Frunză verde florile

- Frunză verde florile,
Mult mă doare picioarele,
Lovind buturugile,
Scornind coșofanele,
5 Să găsesc dragostile,
Ah!... De oftat, ce oftai tare,
Furca pieptului mă doare;
De oftatu tău ș'al meu
S'a mâniat Dumnezeu
10 Și cerul s'a 'ntunecat
De oftat ce am oftat!
Dorule, ce mă chinuiești
Și viața-mi amărăști?
Lasă-mă ca să trăiesc
15 Și'n lume ca să-mi văcuiesc.

Dela Ion Taciu-Studinița-Romanați.

Frunză verde trei lămâi

- Frunză verde trei lămâi,
Ia, vezi, Doamne, ce făcui!
Iubii mândră cu copii.
Eu îi fac din deal la vale,
5 Copilașii o țin de poale.
Eu o strig să-mi dea guriță,
Copilașii îi cere țâță,
De oftat eu oftai tare,
Tot de dorul dumitale,
10 Furca pieptului mă doare!

Dela Gheorghe Rusu-Nalp-Viașca.

Frunză verde lemn uscat

- Frunză verde lemn uscat,
De oftat, ce-am oftat,
Soarele s'a 'ntunecat,
Luna n'a mai luminat.
- 5 Frunză verde salba moale,
De oftat, ce-am oftat tare,
Nici soarele nu răsare,
Nici luna luminează n'are,
Nici pe câmp nu crește floare !
- 10 Cine mi-a lăsat oftatul,
~~lerte~~-i Dumnezeu păcatul,
Că omul, dacă oftează,
Inima-și mai ușurează.
Frunză verde bob năut,
- 15 De oftat și de urât,
Sufletul mi-am amărât,
Viața mi-am posomorât,
Greu o mai duc pe pământ !
Frunză verde bob năut,
- 20 Tinerețe ce-am avut,
Cu amar le-am petrecut.
Cu amar și cu oftat,
Cu dor și cu suspinat.
Frunză verde mărgărit,
- 25 Dorule, tiran cumplit,
De ce m'ai îmbătrânit ?
Ca să stau, să te jelesc,
De tine să mă topesc ?

Dela Ion Taclu-Studinița-Romanați.

Frunză verde salbă moale

- Frunză verde salbă moale,
Cine are dor pe vale,
Știe luna, când răsare
Și mândra mea ce gând are,
5 Să vie la neica'n cale,
E frumoasă ca o floare,
Unde o vede neica moare.
Cine are dor în sus,
Știe luna, când s'apus
10 Și puiul meu când s'a dus ;
N'a lăsat nici un răspuns,
Nici guriță de ajuns.
Frunză verde ș'o sipică,
Cine are ibovnică,
15 Mult îi pare noaptea mică
Și plapoma ușurică.
Cine are, cine n'are,
I-se pare noaptea mare
Și plapoma drob de sare.
20 Frunză verde de sulfin,
Du-te, du-te, n'ai mai fi
Că n'am de cine dori ;
Că de cine mi-am dorit
S'a dus și n'a mai venit !

Dela Gheorghe Rusu-Naip-Viașca.

Frunză verde sămulastră

- Frunză verde sămulastră,
Arde lumânarea pe masă,
Cin'mie drag, nu mi-e în casă,
Arde lumânarea bine,
5 Cin'mi-e drag, nu e cu mine.
Arde lumânarea'n sus,
Cin'mi-e drag, el că s'a dus.
Lumânarea s'a topit,
Cin'mi-e drag, n'a mai venit.
10 Mi-a sburat puiul cu răță,
Tocmai, când a fost dulceață.
S'a dus puiul nu mai vine,
Tuturor le pare bine ;
15 Numai mie îmi pare rău ;
C'a fost pușorul meu.
Să mănânc turtă necoaptă
Și fasolică nefiartă.
Să stau cu puiul pe vatră,
20 Să mi-l sărut cu dulceață.

Dela Nicolae Nimara-Novaci-Gorj.

Frunză verde trei migdale

- Frunză verde trei migdale,
Puiul neichii cel din vale,
Hai cu gurița mai tare
Și cu țâța scoasă afară,
5 Să te sărut de trei ori
Să-mi ție opt sărbători;
Că tu m'ai făcut să mor.
Foaie verde ș'un bujor,
Azi, aici, mâine în vapor,
10 De satul meu, tot mi-e dor.
Dar nu mi-e dor peste tot,
Numai la un colț de loc.
La un colț de mahala,
Unde e Marița mea.
15 Săruta-i-aș gurița,
Seara și dimineața.
Peste zi 'ntotdeauna.
Guriță de sărutat,
Trupșor de desmierdat.
20 S'o sărut odată dulce,
Să-mi ție pe und'm'oiu duce.
S'o sărut odată bine,
Să-mi ție un an de zile.
— Puiule, nu zăbovi,
25 Că de-oiu zăbovi o lună,
Mă găsești pe drum nebună,
De-oiu zăbovi, zău un an,
Mă găsești negru buștean.
De-oi zăbovi, zău, mai mult,
30 Mă găsești, neagră'n pământ.
Puiule, să mă cați de vrei,
La biserică 'n zăvoiu
Prin mormântul cel de foi.

Ionel de peste deal

- Ionel de peste deal,
N'ai venit la noi, d'un an.
— N'am venit, că n'am putut,
Am fost bolnav ș'am zăcut.
- 5 Frunză verde salbă moale,
Am zăcut pe prisp'afară,
Cu capul pe pernișoară.
Cu mâna la țâțșoară,
Cu gura la bărbioară.
- 10 Frunză verde bob năut,
Am luat un cal împrumut,
Am plecat, când am venit.
Ce folos, dac'am sosit?
Găsii pe Mița 'n mormânt!..
- 15 Așa-mi doarme, mări, frumoasă!
E păcat, să putrezească,
Că ne-a dat gurița noastră :
Guriță de sărutare,
Unde o vedea, neica, moare!...

Dela Gociu Dumitru-Ivanca-Dâmbovița.

Frunză verde ș'un bujor

- Frunză verde ș'un bujor,
Fetiță, de pe răzor,
Dă-mi și mie două flori ;
Că mă 'ntinz în drum și mor.
- 5 Lucru mareș nu-i o floare,
Păcat de voinic că moare !
Fetiță, dela șosea,
Dă-mi și mie o floricea ;
Că mă 'ntind în calea ta.
- 10 Frunzuliță bob năut,
N'a trecut puica la târg ?
Să plec după ea, s'o ajung.
C'oiu să mi-o gălesc 'n târg,
Să beau cu ea, să mănânc,
- 15 Să mi-o trag la spițerie,
— Leacuri de dragoste nu-i ?
Dare-ar Dumnezeu să fie.
Să mi-o trag pe la Obor,
Să-i dau rachiu anason,
- 20 Să mă culc pe pieptul gol
Pe pieptul leliței,
Pe burghiul țâței.
Să-mi asvârle de-o țâță 'n gură,
Să-mi pară că-i o căpșună ;
- 25 Că mult e dulce și bună !

Săbărelul

- Frunză verde sălcioară,
Cât mi-e Argeșul de mare
Haz ca Săbărel nu are.
Săbărel cu cotituri,
- 5 Mult e bun de trântituri,
Săbărelu-i cu dulceață
Trece iarna și nu 'nghiață.
Aci, pe la Boboteaza,
Când înghiață apa 'n troc
- 10 Și mâinile până 'n cot,
Vine câte'un sloi de ghiață,
Se repede pe verdeață
Și bea apă cu dulceață
Răcoritoare de viață.
- 15 Frunză verde d'un mărar,
Mă urcai într'un ceolpan,
Mi-aruncai ochii la mal,
Văzui săbărencele,
Cum își nălbeau pânzele.
- 20 Și-și spălau picioarele,
Albe ca lebedele.
Văzui săbăranca mea,
Alerga după o vițea,
Cu cămașa subțirea.
- 25 Bătut borangic prindea,
Sfârcul țâții se vedea,
Rotundă ca paraua,
Gogoneață ca nuca,
Roșie ca vișina,
- 30 Mușcare-ar neica din ea.

Să mi-o mușc, să mi-o topesc
Inima să-mi răcoresc.
Când le văz picioarele,
Albe ca lebedele,
35 Mă prinde frigurile.
De friguri, zaci și te scoli,
De dragoste, zaci, și mori.
Frigurile mă bășică,
Dragostile mă usucă.

Dela Ion Ureche—Târgoviște.

Frunzuliță maghiran

- Frunzuliță maghiran,
De ce, Doamne, nu muriam,
Când eram micuț d'un an ?
Dar acum de ce să mor,
5 Când îmi dau fetele flori,
Nevестele ochișori ?
Frunză verde de măr dulce,
Sui-te, maică'n deal la cruce,
De vezi dorul cum mă duce,
10 Călare pe vânățul,
Mult mi-e drag ca sufletul.

Dela Vasile Duroiș-Vișoiu-Muscel.

Frunză verde mărăcine

- Frunză verde mărăcine,
Mărăcine înflorit bine,
Dă-mi, Doamne, desmeticire,
Să-mi mai vin odată'n fire,
5 Să mai iubesc la copile,
La copile frumușele,
De drag, să trăiești cu ele !
Du-te, lele, dracului,
Chiar la colțul malului ;
10 Că-mi faci belea capului
Și mie și murgului.

Dela Ion Dumitru-Stălpeni-Muscel.

Frunză verde mărăcine

- Frunză verde mărăcine,
Când plec, puică, dela tine,
Dorul meu ție-ți rămâne.
Păstrează-l puicuță, bine,
- 5 Să mi-l culci în pat la tine,
Unde mă culcai pe mine.
Să mi-l culci în patul tău,
Unde mă culcam și eu.
— Frunză verde trei spanace,
- 10 Tu te duci, bade-o, sărace,
Eu cu dorul ce m'oiu face ?
— Tu te faci, mândruțo, bine,
Că rămâi în sat la tine
Și mai sunt voinici ca mine,
- 15 Să te iubească pe tine.
Fie, neică, cât de mulți
Și mai mari și mai mărunți,
Vezi tocmai ca brazi'n munți,
Să treacă de munți în sus,
- 20 Dacă nu-i cine s'a dus ?
Dacă nu-i cine să fie,
Pe daica să o mângâie ?
Eu mă duc, codrul rămâne,
- 25 Plânge frunza după mine.
Plânge frunza și iarba
Și mândra mea săraca,
De călătoria mea.

Frunză verde mărăcine

- Frunză verde mărăcine,
Mărăcine curățat
Spune-mi drept adevărat,
De când, neica te-a lăsat,
5 Cine mi te-a sărutat,
Că-ți văz obrazul pătat,
De sărutat, de mușcat ;
La inimă m'ai secăt.
Și m'ai secăt la inimă,
10 De nici noaptea nu am odihnă
Că mă culc, să mă odihnesc
Și mai rău mă amărăsc.
Nu știu unde să te gădesc
Două vorbe să-ți vorbesc
15 Ș'apoi să mă prăpădesc ;
De doru-ți mă amărăsc.
Aolică, nu mai pociu,
Mi-a intrat dorul în bojoçi.
—Las'să-ți între și'n ficat,
20 Precum faci, așa le tragi
Rabdă... rabdă... tu, și taci.

Dela Mihai Andrei—Târgoviște.

Frunză verde mărăcine

- Frunză verde mărăcine,
De-ar fi drumul prin pădure,
Și-un popă să mă cunune
Ș'o cârciumă, să iau pâine
5 Și vreo două, trei masline,
M'aș duce cu puica 'n lume.
Ș'o foiță arțarăș,
Dar mi-e drumul prin oraș
Și mă 'ntreabă de răvaș.
10 Răvașul nu e la mine,
Mi-l-a pus puicuța bine.
Răvașul e unguresc
Și nu știu ca să-l citesc.

Dela Ion Macaron—Câmpu-Lung—Muscel.

Frunză verde matostat

- Frunză verde matostat
Eu mă sbat și mă tot sbat
Ca peștele pe uscat,
Când îl scoți din gărlă afară
5 Și-l arunci pe pietrișoare
El se sbate până moare
De-l arunci pe pietricele
El se sbate până pierе.
Foicică ș'un bujor
10 Prididit m'ai sunt de dor
Nici noaptea nu pot să dorm.
Când era s'adorm mai bine,
Fuge somnul dela mine,
Când era s'adorm mai dulce
15 Fuge somnul și se duce.

Dela Alexandru Călin-Ciulința-Muscel.

Frunză verde matostat

- Frunză verde matostat,
Toată vara am arat
Intr'un vârful de munte'nalt,
Cu mândra necununat.
- 5 Toată vara păzii vite,
Cu mândra cu poale scurte.
Toată vara păzii boi,
Cu mândra cu poale moi.
Toată vara păzii junci,
- 10 Cu mândra cu poale lungi.
Frunză verde matostat,
Când ți-am fost puică mai drag,
M'a jurat statul pe steag,
M'a jurat pe sfântul soare,
- 15 Să n'am nici-o sărbătoare
Nici la Paști, nici la Rusalii.
M'a jurat pe sfânta lună,
Să stau cu arma 'n mână.
Să stau în armă rezemat.
- 20 Neîntrebat, necăutat.
Nebăut și nemâncat,
Și să mănânc de furat.
Frunză verde bob năut,
Vin' mândro, să te sărut,
- 25 Să fie cui te-a făcut;
Că bine te-a potrivit,
Și la râs și la vorbit
Duminica la iubit.
Și la râs și la mijloc,
- 30 Și Duminica la joc.

Frunză verde ș'o mălură,
Cuculeț cu pana sură,
Scrie-o carte ș'o ia'n gură
Și du-o la mândra la fereastră
35 Când s'o scula s'o citească.
Lacrămile s'o pornească;
Cum m'a pornit și pe mine,
Când m'am despărțit de tine.

Dela Călin Alexandru-Ciulnița-Muscel.

Frunză verde ș'o mălură

- Frunză verde ș'o mălură
Bună seara mândră bună,
Asta-i seara de pe urmă,
Să ne luăm seara bună ;
5 Că atât suntem împreună.
Frunză verde a bobului
Bate vântul Oltului
Pe deasupra codrului
Și rupe și meri și peri
10 Și desparte frați și veri.
Printre ei despică fagi
Și desparte oameni dragi,
Pe noi cin' ne-a despărțit
Face-oiu moarte de cuțit.
15 Să moară nespovedit,
Și nesătul de iubit.

Dela Constantin Ion-Frasin-Dâmbovița.

Frunză verde ș'o mălură

Frunză verde ș'o mălură,
Decât într'o casă bună
Și cu mândruța bătrână ;
Mai bine într'o casă rea,
5 Să plouă, să ningă'n ea
Și cu mândra tinerea ;
Să scot apa cu găleata
Și noroiul cu lopata.
Să mănânc pe zi odată ;
10 Să mănânc turtă necoaptă
Și fasolică nefiartă,
Să stau cu puica pe vatră
Și s'o sărut cu dulceață.

Dela Gheorghe Rusu-Naip-Vlașca.

Frunză verde măr învolt

- Frunză verde măr învolt,
Dela Jiu și pân'la Olt,
Mi-am umblat, pământul tot
Dar nu se află sub soare,
5 Nici locuri dogoritoare,
Nici umbre răcoritoare,
Ca la Jii între isvoare.
Frunză verde trei smicele,
Craiovene, dragul lele,
10 Vin'la noi, între cișmele,
Să bei apă fermecată,
Când apuci să bei odată,
Te faci piatră nestemată.

Dela Ion Dumitru-Stâlpeni-Muscel.

Frunză verde d'o alună

- Frunză verde d'o alună,
Sună, sună și răsună,
Sună pietricica'n gărlă,
Puica mea plânge cu milă.
5 Sună pietricica'n Olt,
Puica mea plânge cu foc.
Sună pietricica'n vale,
Puica mea plânge cu jale.
Sună pietricica'n deal,
10 Puica mea plânge amar !

Dela Mitrică Alexandru-Giurgiza-Dolj.

Frunză verde trei masline

- Frunză verde trei masline,
Mi-e dor, puiule, de tine,
Și nu pot veni la tine ;
Că nu mă lasă ale străine,
5 Stau cu două cuțite'n mână :
Unul pentru tine,
Unul pentru mine
Să ne mântuie de zile.
Mi-e dor, puiule, mi-e dor
10 Dar nu am aripi, să sbor.
Frunză verde flori ș'o floare,
Să-mi faci, Doamne, aripioare ;
Dar să mi le faci ușoare,
Căci la puiu'i dealul mare.
15 Dealu-i mare și cu stânci,
Taci, puică, să nu mai plângi.
Dealu-i mare și cu piatră,
De ne-am mai vedea odată.
Dealu-i mare răsfățat,
20 Să știi puică, c'am plecat.

Dela Ion Taclu-Studinița-Romanați.

Frunză, verde trei lalele

- Frunză verde trei lalele,
Am o mândră cu plăcere,
Iubește noaptea, pe stele,
Iubește făr'de plăcere.
- 5 Am o mândră, așa de bună,
Iubește seara, pe lună,
Iubește ca o nebună.
De te-ai duce, unde te-ai duce,
Dorul meu, îndărăt, te-aduce.
- 10 De te-ai duce'n Dobrogea,
Eu te-aduc cu dragostea.
Ușor, ușor, dorule, mă,
Că sunt pe pământ străin.
Când oi fi la locul meu,
- 15 Să vii, dorule, mereu.
Dorule, de unde vii ?
Tot din târg dela Sibiu ;
Dar de mândra ce mai știi ?
— Mândra este sănătoasă,
- 20 Șeade pe prispă și coasă.
Nu știu, coasă ; ori descoasă ;
Că văz la lacrimi că varsă.

Dela Gheorghe Dumitru-Ocnîța-Dâmbovița.

Frunză verde maghiran

- Frunză verde maghiran,
Mă 'miram, puică, miram
Și pricina n'o găseam.
Azi, pricina o gălesc,
5 Și așa mă jeluiesc :
Foicică iarbă verde,
Cine la amor nu crede,
N'ar mai călca iarbă verde
Ș'ar călca pământ uscat,
10 Să știe că'i blestemat.
Vezi amorul, ce lucrează.
Te bucură, te'ntristează,
Inimioara tristă-ți lasă.
Amorul, când se'mpreună,
15 Parcă bei bere de-a bună.
Amorul, când se desparte,
Parcă bei pahar de moarte.
Amòrul, unde se pune,
Face inima cărbune.
20 Amorul, unde se lasă,
Face lacrărilor casă.
'Amorule, ce-ai cu mine,
De mă pedepsești pe lume ?
Când oiu zice maghiran
25 Ș'o creacă de leuștean,
În credință de știam,
Nu mai mă amorezăm ;
Căci amorul dela tine,
M'a ofțicat !... Vai de mine !...
30 M'a făcut din om neom,
Și m'a uscat ca p'un pom.
De noaptea, nu pot s'adorm.

Frunză verde maghiran

(Variantă)

- Frunză verde maghiran,
Mă miram, puică, miram,
Mă miram de ce slăbeam,
Și pricina n'o găseam.
- 5 Azi, pricina o gălesc.
Cum focu să nu slăbesc,
Când de tine, mă topesc?
Căci dragostea de tine,
A intrat fiori în mine.
- 10 Nu-mi dă pace la lucrare,
Nici odihnă la culcare,
Nici astâmpăr la mâncare.
Gândul meu la sânul tău,
Mă topește tot merêu.
- 15 Mă miram, puică miram,
Mă miram, de ce slăbeam,
Și pricina n'o găseam.
Foicică foi de tat,
Cine nu-i amorezat,
- 20 Las'să moară, nu-i păcat,
Ca un câine blestemat.
Cât a trăit n'a iubit,
Mai degeaba a văcuiț,

Dela Bocșeru Nicolae — Aldan — Gorj.

Frunză verde ș'o lalea

- Frunză verde ș'o lalea,
Păcat de dragostea mea ;
Eu o fac ș'altul mi-o ia.
5 Altul mi-o ia cu brațele.
La's'o ia, s'o ia, s'o ia ;
N'o s'o ție'nchisă'n casă,
Tot la neica, o să iasă
Și cu ea, când am vorbit,
10 Focul mi-l-am potolit.
Și iar verde mărăcine,
Șapte focuri arde'n mine ;
Nici unul nu arde bine,
Cum arde inima'n mine.
15 Arde și nu se mai stinge,
Ca un cuptoraș de pâine.
Dragoste ca ale mele,
Numai în plânset și'n jele,
Pentru-o mândră cu plăcere.

Dela Ion Ureche — Târgoviște.

Frunză verde măr dungat

- Frunză verde măr dungat,
Femeie cu doi bărbați,
Ia-mi cuțitul din ficați;
Nu'l lăsa să ruginească,
5 Mațele să-mi putrezească.
Nu'l lăsa, dragă, lăsa :
Că'mi usucă inima.
Și'a uscat-o dragostea,
Bate-o-ar pârda!nica !
10 Femeie cu doi bărbați,
Ia-mi dorul dela ficați.
Ia-mi dorul din inimioară,
Că pustiul mă omoară.
Ia-l degrabă nu mai sta,
15 Că-mi scurtează viața !

Dela Mihai Andrei — Târgoviște.

Frunzuliță măr dungat

- Frunzuliță măr dungat,
Eu d'acas'că am plecat,
Pe-a mea mândră mi-am lăsat
Cu gura nesărutată
- 5 Și când am venit acasă
Mândra era măritată.
Și de s'ar fi măritat
Dela noi, al treilea sat,
Nu-mi era așa păcat ;
- 10 Dar ea zău, s'a măritat
Dela noi, a treia casă.
De mi-e inima tot arsă.
Intră'n casă o văzui.
Măicuța-mi pune de cină,
- 15 Eu suspin dela inimă.
Foicică ș'o lalea
Dar măicuța, că-mi zicea :
— Taci cu maica, nu mai plângea ,
Căci satul are fete multe
- 20 Și mai mari și mai mărunte,
Alegeți una de frunte.
— Maică, măicușoara mea,
Ceru-i mare, stele-s multe ;
Dar ca luna,
- 25 Nu'i niciuna.
De mare, de luminoasă
Și ca Mița de frumoasă !

Frunză verde bob năut

- Frunză verde bob năut,
Puiculiță, de demult,
Să nu crezi că te-am urât.
Te-am urât două, trei zile,
5 Și mi-e gândul tot la tine.
S'a fript inimioara'n mine,
Tot gândindu-mă la tine.
Puținică ce-a rămas,
Ș'aia s'a fript și s'a ars.
10 N'am cântar s'o cântăresc.
Puținică mai găsesc :
Nici-o litră, nici-un dram,
Nici-o juma'te de ban.

Dela Petre Diaconescu — Potel — Romanați.

Frunză verde trei spanace

- Frunză verde trei spanace,
Fă-mă Doamne, ce m'oiu face.
Fă-mă Doamne, un porumbel,
Să mă'nalt în înaltul ceriu,
5 Să-mi fac ochișorii roată,
Să mă uit peste lumea toată.
Să mă uit la Brăila,
Ca să-mi văz nevasta mea,
Pe brațele altuia,
10 Cum mi-o bate maică-sa.
N'am cuțit la mâna mea,
P'amândoi i-aș înjunghia
Și pe dânsul și pe ea,
Să se ducă pomina.

Dela Moise Mușat — Slobozia — Conachi-Covurlui.

Frunză verde trei smicele

- Frunză verde trei smicele,
Voi... voi... voi... mândrele mele,
Strângeți-vă câte-și trele,
Să-mi faceți de-o sărbătoare ;
5 Că mi-e neica la închisoare,
Cu lanțurile de picioare,
Cu cătuși la mâinișoare,
Unde-l vede țața moare,
Se topește din picioare,
10 Ca un muc de lumânare.
Frunză verde ș'un dudău,
Mândro, mijlocelul tău,
Să ți-l facă Dumnezeu,
Numai lumânări de seu ;
15 Să-mi ardă la capul meu.
Foaie verde mărăcine,
Să te-aducă și pe tine,
Să mor' cu ochii la tine ;
C'ai ținut prea mult la mine.

Dela Marin Ismană — Orodel — Dolj.

Frunză verde măgărint

- Frunză verde măgărint,
Știi, puică, ce-am pus de gând
Să ne lăsăm de iubit.
Când umblu, să dorm mai bine
5 Atunci, mă visez cu tine.
Strângând... frângând perina,
Crezând că ești dumneata
Și o strâng de colțurile,
Ca să dau de ciolănele ;
10 C'am vorbit noi, gură'n gură,
Ca să-mi vii în curătură.
Așteptai,
Pân'ce'nghețai
Și șezui,
15 Pân'ce amorții.
Dacă văzui și văzui,
Pusei dorul căpătâiu,
Cu dragostea mă'nvelii.
Somnul meu de astă noapte,
20 Să-l aibă dușmanii la moarte ;
C'am odihnit, puică, rău.
Blestemul lui Dumnezeu !

Dela Marin Ismană-Orodel-Dolj.

Frunză verde ș'un dudău

- Frunză verde ș'un dudău,
Puicuță, trupșorul tău,
Face-mi-l'a Dumnezeu,
Două lumânări de seu,
5 Să arză la capul meu.
Să lumineze peste mine,
Să-mi treacă dorul de tine.
Frunză verde ș'o secară,
Undeo fi mândra de seară.
10 Unde-o fi, unde-o înseră,
Pe ce brațe s'o culcă,
Ce guriță o sărută ;
O fi dulce ca a mea,
Ori amară ca fierea ?

Dela Marin Ismană-Orodel-Dolj.

Frunză verde salbă moale

- Frunză verde salbă moale,
Mă doare, mamă, mă doare,
Mă doare la inimioară
Căci amantul meu să'nsoară.
5 Mamă, draguliță mamă,
Să scoatem de-o ismișoară,
S'o punem la inimioară.
Să scoatem și de-un bujor,
Să-l punem la căpușor.
10 Că puiul meu s'a'nsurat
Și pe mine m'a lăsat.

Dela Petre Diaconescu-Plăviceni-Romanați.

Foaie verde salbă moale

- Foaie verde salbă moale,
Trecui aseară călare,
Pe la poarta dumitale,
Te zării la lumânare,
5 Trăgând fumuri din țigare.
Sfârcul țâții l'am văzut,
Am căzut, m'am prăpădit;
Căci de te zăriam peste tot,
Mă găsieai la poartă mort.
10 Foaie verde salbă moale,
De s'ar face drum pe vale:
Drum prin poarta dumitale,
Să treacă neica călare,
Cu cămașa'n dalbă floare,
15 Spălată de-o față mare,
Uscată la țâțișoare,
Cu săpun de trei parale;
Săpunașul de migdale,
Mirositor ca o floare.

Dela Călin Ilie-Sadova-Dolj

Frunză verde ș'un dudău

- Frunză verde ș'un dudău,
Pe drumul care merg eu,
Nici fântână, nici pârâu,
Nici un fel de eleșteu.
5 Arde focu'n paie ude,
Strigă puica, nu m'aude.
Arde focu'n București,
Și degeră la Ploești.
Foaie verde mere dulci,
10 Unde-oiu stă, să-le mănânci
Și aminte să-ți aduci
De-ale noastre vorbe dulci,
Care le vorbiam atunci.

Dela Petre Diaconescu-Plăviceni-Romanați.

Frunză verde ș'un mohor

- Frunză verde ș'un mohor,
La fereastra din obor,
Să-i dau fân și orzișor
Să mă duc unde mi-e dor
5 La puicuța în salon.
Să m'arunc pe pieptul gol,
Să-mi dea guriță, s'adorm ;
Căci gurița dela ea,
N'o mai are nimenea.
10 Gurița ce-am sărutat,
La inimă m'a secat !

Dela Gheorghe Gheorghe-Românești-Dâmbovița.

Frunză verde maghiran

- Frunză verde maghiran,
Amanta mea cea de an,
De când m'a luat militar,
De ce beă, să bolnăvea.
5 Tu, sau mă-sa o'ntrebă :
Ș'altă dată sălcioară :
— Ce te doare, măicușoară ?
Să-ți pisez de-o ismișoară,
Să-ți-o pui la inimioară,
10 Să-ți aline, măicușoară,
Să-ți aline ce te doare.
— Fie, maică, ș'un bujor,
Dacă nu-i cine mi-e dor,
Și mi-e dor, maică, mi-e dor :
15 De Gheorghe și de Ion.
De Ion ca de Ion ;
Dar de Gheorghe, mor de dor.
Frunză verde de bujor,
— De ți-e dor, maică, ți-e dor,
20 Trimite-ți gura odor,
Intr'o foaie de bujor ;
Că știu bine c'am să mor.
Tot de-al dumitale dor.
Ș'altă verde foi ca macul,
25 Fie voinici ca și bradul ;
Treacă și de brad mai sus,
Dacă nu e cine s'a dus.

Frunză verde de susaiu

- Frunză verde de susaiu,
Pân'o veni luna Mai,
Să-mi văz pluguleț cu cai
Să mă plimb din plaiu, în plaiu,
5 Ca un puișor de craiu,
Cu merinde pe cinci cai,
Nu băui, nici nu mâncai,
Numai la cuc ascultai.
Cu mine aveam gătit :
10 Cu purcel în desagi fript,
Cu ploschița la ciochină,
Plină cu rachiu de prună,
Cu desagii plini de pâine,
Să trăiesc cu puica bine.
15 Frunză verde bob năut,
Să pui masa să mănânc
Și să'mbuc de două ori,
Să sărut de nouă ori,
Că-mi vine leșin să mor.

Dela Ilie Radu-Cornățel-Dâmbovița.

Ş'am zis verde ş'o alună

- Ş'am zis verde ş'o alună,
Când îl văd seara pe lună,
Cu doi năsturei la mână,
Doi la mâneci, doi la piept,
5 Inima'n mine mi-a copt.
Ş'am zis verde trei măşline,
l'auzi ţaţo, puiul vine
Şi nu-mi vine liniştit
Şi vine prin crâşmă bând.
10 Din ţigare fum trăgând,
Din batistă fluturând.
Aud, puiule, prea bine,
Că nu pot veni la tine ;
Că-i duşmanul lângă mine,
15 Cu două pistoale pline.
Când de când, să tragă'n mine,
Dar în tine, ca'ntr'un câine !

Dela Moise Muşat-Slobozia Conachi-Covurlui

Frunză verde de-o sipică

- Frunză verde de-o sipică,
Pe neica, cine-l usucă ?
Brebeneii de pe luncă.
Frunză verde sălcioară,
5 Pe neica cine-l omoară ?
Brebeneii din ogoare
Și sânul cu țâțâsoare,
Cântecul de fată mare.
Frunzuliță solz de pește,
10 Pe neica cine-l topește ?
Richita, când îmbobocește,
Că tot muguru-i plesnește.
Unde vezi frunzulița,
Frumoasă-i ca mândruța !

Dela Păuna Constantin-Pietrari-Dâmbovița.

Frunză verde trei zambile

Frunză verde trei zambile,
Până-a iubi la copile,
Mă țineam voinic în fire ;
De când iubesc la neveste,
5 Ia, vezi, fața cum îmi este.
Mustăcioara-mi se lungește,
Părul în cap mi-se albește
Și puterea-mi tot slăbește.
Frunză verde iarbă verde,
10 Numai cine știe, îmi crede
Patima 'n care mă vede.
Numai cine-a păscut dorul,
Știe cine mi-a albit părul
Și mi-a ofilit trupșorul!...

Dela Gheorghe Rusu-Naip-Vlașca

Funză verde măr mustos

- Frunză verde măr mustos,
Să mai fiu precum am fost
Și-am iubit ce-a fost frumos
Și la vorbă mângâios.
- 5 Frunză verde foaie lată,
Să mai fiu ca și odată,
Nu m'aș da pe lumea toată.
Ce amantă mi-a fost dragă ?
Frunză verde ca nalba,
- 10 Când eram în floarea mea,
Șapte mândre mă iubia ;
Dar acum, nu pot p'a mea ;
M'a ajuns bătrânețea.
Nu știu un târg undeva,
- 15 Să vânz batrânețea mea,
Să-mi cumpăr tinerețea,
Ce bine trăiam cu ea,
Din copilăria mea.
Foaie verde mărăcine,
- 20 Mărăcine 'nflorit bine,
Toate trec, toate se duc,
Toate rămân la pământ.
Ce-am iubit nu pot să uit,
Par'c'a fost un jurământ,
- 25 Până m'o băga 'n pământ.

Dela Vasile Duroiu-Vișoiu-Muscel

Frunză verde de pelin

- Frunză verde de pelin,
Când eram mai mic copil,
Mă băgau fetele 'n sân ;
Dar acum când sunt bătrân,
5 Numai șapte, calea-mi țin
Cu șapte oca de vin.
Eu le spun că sunt bătrân,
Ele mi-arată țâța 'n sân,
Mă face, ca să leșin.
10 Eu le spun că n'am măsele,
Ele mi-arată la gât mărgele.
Eu le-arăt că sunt bărbos,
Ele mi-arată gât frumos,
Numai s'o sărut frumos
15 Și s'o iubesc cu folos.
Frunză verde măr mustos,
Nu te uita că's bărbos ;
Că raz barba pân' la os
Și mă fac iarăși frumos.
20 Iubitul nu las pe jos ;
C'asa lăsat-a Cristos,
Să ia frumos pe frumos,
Să trăiască mângâios
Și pe lume drăgăstos.
25 Și urâtul pe urât
Să trăiască amărât
Și pe lume necăjit.

Frunză verde de piper

- Frunză verde de piper,
In' gară la Leordeni,
Mă 'ntâlnii cu puica ieri;
Nu știu ieri, alaltăieri ;
5 Par'că fusei fermecat,
Vorbă cu puica n'am dat.
De m'ași întâlni și mâine
Ar fi ferice de mine.
— Foaie verde de bujor,
10 De ți-e milă, de ți-e dor,
Vorbește la telefon,
Trimite-mi gura odor,
Intr'o foaie de bujor,
Ca să văz bine că ți-e dor.
15 — Ușor, mândrușo, ușor,
Nu-mi trimite atâta dor,
Pe gurița tuturor.
Trimite-mi mai puținel,
Dar vino, mata cu el.

Dela Ión Macaron-Câmpu-Lung-Muscel

Frunză verde trei granate

- Frunză verde trei granate,
La șapte ceasuri din noapte,
Inima 'n mine se bate,
De un ceas și jumătate.
- 5 Voi, voi, voi două cumnate,
Să știu că mi-ați fi scăpate,
Singurel mi-aș face moarte.
Moarte fără bănuială,
Vezi pe brațele mătăle.
- 10 Pentru tine, bălăioară,
Tot de dorul dumatăle,
Să mă 'ntinz într'o cărare,
Să mor fără lumânare.
Și iar verde de-o granată,
- 15 Dela Olt, până la baltă,
Umblai ȧara jumătate,
Dupe sprâncene 'mbinate;
C'ale puicăi nu se poate;
Că sunt lungi și subȧirele
- 20 Și mi-s întinse pe piele,
Pe poȧta inimii mele.

Dela Vasile Duroiu-Vișoiu-Muscel.

Frunză verde ș'o lălea

- Frunză verde ș'o lălea,
Dragă mi-e, frate, toamna ;
Mai dragă primăvara,
Când se coc cireșele
5 Și le-adună fetele,
Cântă cu frunzițele,
De-mi usucă zilele !
Frunză verde, murele,
Dragi îmi sunt fetițele,
10 Când le crește țâțele,
Știi ca gutuițele
Și 'nțepă ca acele,
Te prinde frigurile !
Dorul și dragostea 'n lume,
15 Astea două m'au pus bine.
Dorul și omul frumos,
Astea două m'au pus jos !

Dela Ioana Popa-Strugari-Bacău

Marișo din Prahova

- Frunză verde ș'o lălea
Marișo din Prahova,
Spune-mi pe onoarea ta
Și pe frumusețea ta
5 Cu cine-ai rămas tu grea?
C'un băiat din Câmpina
Aproape de casa mea.
Frunză verde și-o mălură
Mi-e doi pași ș-o pășatură
10 Pân' la el în băătură.
Foaie verde trei spanace
Iar copilul când l-oiu face
Să-l aduci la neica 'ncoace,
La tine n'are ce face.
15 Să mi-l dai să-l botez eu
Când ți-o fi mai dor de mine
Să strigi copilul pe nume
Vin' la maica măi Vasile,
Să-ți dea maica covrigel
20 Să mi te faci măricel
Ca tată-tău de voinicel,
M'a secat la sufletețel,
Că mult l-am iubit pe el!

Costică Scântele-Mizil-Buzău.

Marișo din Prahova

(Variantă)

- Marișo din Prahova
Spune pe onoarea ta
Cu cine-ai rămas tu grea?
Frunză verde trei masline
- 5 De-oiu tăia carne din mine
Eu pe nume nu l-oiu spune,
De l-oiu spune l-oiu răpune,
De-oiu tăcea, l'oiu mai avea
C'ășa merge dragostea.
- 10 Dragostea de cin' se leagă
Nu-l lasă cu mintea 'ntreagă
Căci de cine s'a legat
Ca fasolea de arac,
Iar de mine s'a legat
- 15 Și ce-am dat pân'am scăpat
S'a mai legat de-o nevestă
Și-a lăsat războiu 'n casă,
Frunză verde de pelin
S'a legat de-un băiat creștin
- 20 Și-a lăsat carul în drum.

De la Sandu Ion-Romanești-Dolj.

Frunză verde bob năut

- Frunză verde bob năut,
Inimă, cu venin mult,
Când o să te văz rânzând,
La cârciumioară plecând,
5 Cu-a mea mândră după gât,
Cu copilașii de-a rînd
Și să beau și să mănânc.
Lung e drumul Giurgiului,
Dar mai lung al dorului.
10 N'am gândit,
N'am socotit
Că dorul are sfârșit
Și dragostea isprăvit.
Dacă văzui și văzui,
15 Dădu-i hart și tăbărâiu,
Pe marginea drumului,
La umbra pelinului.
Pusei șeaua căpătâiu,
Ebăncile le-așternui
20 Și cu dorul mă'nvelii.
Și m'ajunse un dor d'acasă,
De copii și de nevestă,
De copii, mă prăpădesc,
De nevestă, nici gîndesc,
25 Căci copii, nu mai găsesc
Neveste mai întîlnesc.
De mi-o fi dor dela tată,
Să bat calul, să-l fac apă.
De mi-o fi dor de la mumă,
30 Să gonesc calul, să-l fac spumă.
De-o fi dor dela copii,
Să pui șeaua și să mîi.
De-o fi dor dela nevestă
Să las calul, să mai pască.

Frunză verde-a nukului

- Frunză verde-a nukului,
Lung e drumul Giurgiului,
Dar mai lung al dorului.
Pusei șeaua murgului,
5 Luai drumul Giurgiului,
Tot pe urma dorului.
Frunză verde d'avrămeasă,
Mă întorsei îndărăt acasă,
La copii și la nevastă.
10 Mă cuprinse-un dor fârtate,
De copii și de nevastă.
— Pune masa, să mănânc.
la masa, că nu mănânc.
Am mâncat, mâncare-aș foc,
15 Căci n'am avut eu noroc.
Arde-te-ar focul și para !
Mi-ai făcut fața ca ceara,
Inimioara ca cerneala.
Frunză verde și-o secară,
20 Nici-o foaie nu-i amară,
Ca foaia de sălcioară.
Dorule, arde-te-ar focul,
Mi-ai făcut fața ca socul.

Dela Costică Scănteale—Mizil—Buzău.

Frunză verde trei castane

- Frunză verde trei castane
Te rog, domnule Căpitane,
Dă-mi drumu' din concentrare
Când pe loc în drumul mare
5 M'ajunse un dor ș'o jale.
De-ar fi dor dela nevastă
Să las calul să mai pască,
De-ar fi dor dela copii,
Să pui șeaua și să mâi.
10 De nevastă nici nu-mi pasă
De copii, inima-mi arsă.
De-ar fi dor dela părinți
Aș păși și peste munți.
De-ar fi dor dela amantă
15 Aș păși pădurea toafă.

Dela Ion Dumitru—Stâlpeni—Muscel.

Frunză verde trei sarmale

- Frunză verde trei sarmale,
De s'ar face dealul vale,
Și lunca poiană mare,
Să văz puiul meu călare,
5 Cu cămașa d'albă floare,
Spălată de-o fată mare.
Pălăria pe-o sprânceană
Și ceasul la cheotoare,
Unde-l vede leica moare !
10 De s'ar face dealul luncă,
Să văz pe Lina la muncă,
Ea, de prânz, unde mănâncă,
Și de nameaz, unde se culcă ;
Ca să mă duc, să-i fac umbră.
15 Ce fel de umbră să-i fac ?
In brațe, s'o strâng cu drag.

Dela Costică Scânteie-Mizil-Buzău.

Cine-o zice neica vine

- Cine-o zice neica vine,
li dau iea dupe mine
Și scurteica dupe culme
Și mai dau și ce mi-ar cere
5 Și pantofii din picere.
Inelul din deștul drept,
Numai să-l mai văz la piept.
De când s'a dus neica 'n cale,
Numai m'am gălit de jale ;
10 N'am mai pus la gât mărgele,
Nici în degete inele.

Dela Vasile Duroiu-Vișoiu-Mușcel.

Frunză verde de lipan

- Frunză verde de lipan,
Câte zile sunt într'un an,
Atâtea gânduri eu am,
Câtă frunză 'ntr'un anin,
5 Atâtea gânduri pe mine.
Frunză verde lămâiță,
Al naibii e Nicolăiță.
Plesni-ți-ar calul Gheorghită,
Să rămâi numai cu frâul,
10 Știi ca mândra, zău, cu dorul.
Să rămâi numai cu șeaua,
Ca mândra cu poteceaua.

Dela Gheorghe Dumitru-Ocnăța-Dâmbovița.

Frunză verde trei lămâi

- Frunză verde trei lămâi,
Puiul leichii cel dintâiu,
Tu te duci și eu rămâi
Cu cine să mă mângâi ?
- 5 Cu perinița căpătâiu,
 Cu blănile patului,
 Fire-ar ale dracului.
 Foaie verde mărăcine
 Tuturor le pare bine
- 10 Că s'a dus neica dela mine,
 Că s'a dus și nu mai vine.
 Numai mie-mi pare rău
 C'a fost pușorul meu
 Și m'am nenorocit rău.

Dela Călin Ilie-Sadova-Dolj.

O foiță năutul

- O foiță năutul,
In grădina cu ulmul,
Ară Marin cu plugul.
O foiță viorea
5 Rupe-i-s'ar cormana.
Cormana și fierul lat,
Să vie de vreme'n sat,
Să mi-l iau la sărutat,
O foiță trei masline,
10 Marin al țatei, Marine,
Ziua, noaptea prin pădure,
Eu cu gândul tot la tine;
Căci nu mai pot.... Vai de mine!...

Dela Ion Marin — Raclu — Dâmbovița.

Frunză verde arțăraș

- Frunză verde arțăraș,
— Măi Gheorghiiță, Gheorghilaș,
Tu te duci, neică, sărace,
Eu cu dorul ce m'oiu face ?
5 Tu te duci, neică, la lași,
Dar pe mine, cui mă lași ?
Lemnelor
Și pietrelor.
Pe mâinile dușmanilor !
10 — Dar de tine, mândro'i bine,
Că rămâi în sat la tine ;
Că mai sunt voinici ca mine.
— Fie voinici ca iarba,
Dacă nu e 'neicuța,
15 Totul în zadar degeaba.

Dela Ion Marin-Răciu-Dâmbovița.

Frunză verde și iar verde

- Frunză verde și iar verde,
Câmpușor cu iarbă verde,
Cine naiba, umbra-ți vede?
Numai păsărelele,
5 Și cu rândunelele.
Verde, verde ș'un scaete,
Ce-am iubit, nu se mai vede,
Nici prin câmp, nici prin livede,
Nici prin cotitura verde.
10 Frunză verde calomfir,
Căta-i iarba fir cu fir,
Să găsesc un trandafir:
Trandafir, cu doi boboci,
Te-aș iubi, dar nu mai pociu,
15 Geaba, neică, mă mai rogi.

Dela Gheorghe Rusu-Naip-Vlașca.

O foiță sălcioară

- O foiță sălcioară,
Dela București, la vale,
Mă'ntâlnii c'un șarpe'n cale :
— Șarpe... șarpe, mult ești mare,
5 Varsă-ți otravă de-a tare,
Să mă otrăvesc și eu ;
Că m'a urît neic'al meu.
Nu m'a urît de urită,
M'a văzut neprimenită.
10 N'am cămașa firuită
Și zăvelca lățuită.
Pân'la vară de-oi trăi,
Cămașa mi-oiu firui,
Zăvelca mi-oiu lățui,
15 Tot pe neica, l-oiu iubi.

Dela Ion Taciuc-Studinița-Romanați.

Frunză verde năutul

- Frunză verde năutul,
P'alătura' cu drumul,
Ară neica cu plugul.
Frânge-i-s'ar cormanul;
5 Cormanul și fierul lat,
Să vie cu plugu'n sat.
Cu fierul să-l ascuțească,
Prea puțin să zăbovească,
Cu daica să mai vorbească
10 Și dorul să-mi potolească.

Dela Vasile Duroiu-Vișoiu-Mușcel.

Ionel de peste vale

- Ionel de peste vale;
Spune mătii să te'nsoare,
Să-ți ia drumul din picioare
Și junghiurile din șale.
5 Cine trece Oltul mare?
Ionel trece călare,
Să duce la peșitoare;
Că'i frumoasă ca o floare.
Cine-mi trece lunca mică,
10 Ionel la ibomnică.

Dela Oprea Vasile-Moțăeni-Dâmbovița.

Frunză verde salbă moale

- Frunză verde salbă moale,
La puțul cu două zale,
Se jeleşte-o fată mare;
Ş'aşa plânge de cu jale,
5 Să opresc voinicii în cale.
Ş-aşa plânge ea a lin
De dorul lui Constantin,
De dragostea lui Marin.

Dela Ion Marin-Raciu-Dâmbovița.

Costică... Costică...

- Costică... Costică.. scumpul meu amant
Pentru tine, dragă, eu m'am atacat,
Ah !.. dragă Costică, mor mă prăpădesc;
Căci, ca tine'n lume eu nu mai găsesc.
5 Ți-am trimis, Costică, inelul d'argint
N'am crezut, Costică, că te-ai logodit.
Ți-am trimis, Costică, un buchet de flori,
N'am crezut, Costică, că ai să te'nsori.
Doftori și rețete nu m'or vindeca,
10 Numai tu Costică, cu gurița ta.

Dela Ion Marin-Raciu-Dâmbovița.

JOCURI

Cântec de șezătoare

- Ici în vale pe pârâu;
Este un mândru, frumos sat,
Ș'acolo o casă nouă,
Cu ograda dată'n două ;
5 Casă cu fața la soare
Și cu ușile la vale,
Acolo e șezătoare,
De fălcăi, mândre fecioare.
Toată lumea se adună ;
10 Că-i spor mult și voie bună.
Iu... Iu... Iu, haideți băeți,
Spor la muncă să aveți.

Dela Chirvasie Ion-Nicorești-Tecuci.

Jiencuța dela Jii

- Lăutarul cântă. Tineretul joacă,
— Jiencuța dela Jii
Cu buzele năramzii,
Cu țâțele durdulii,
5 Cui le păstrezi, cui le ții ?
— Cui m'a sărutat întâiu
La țarcul din bălării;
Că m'a învățat la iubit.
Fi-i-ar trupul afurisit.

Dela Tase Lăutu-Pârliți-Oit.

Brăulețul

- Lăutarii cântă, Tineretul joacă,
Frunză verde foi de linte,
Brăulețul înainte.
Frunză verde barlaboiu
- 5 Brăulețul înapoi.
Frunză verde alunică,
Înapoi, măi Ionică.
Frunză verde grâu mărunț,
Bate talpa la pământ.
- 10 Frunză verde siminoc,
Haideți fetelor în joc.
Bateți talpa tot pe loc.
Să răsară busuioc
Și mâine, la iașmaroc.
- 15 Busuiocul în cărare,
Răsădit de-o fată mare.
Busuiocul s'a uscat
Și fata s'a măritat!
Frunză verde măr dungat,
- 20 Leicuță, fără bărbat,
Multe jocuri ai jucat,
Brăulețul n'ai jucat.
Haideți, puică să'nvățăm,
Brăulețul să'nvățăm,
- 25 Să batem vartos pământul,
Până ne-o auzi sfântul.
Știi puică, ce-am socotit,
Să ne lăsăm de iubit.
Numai în joc să ne'ndrăgim,
- 30 Brăulețul să-l iubim.

- Ce spuseși bădiță..... hai ?
Ori vrei de belea să dai ?
Eu jocul l-oiu îndrăgi
Dragostea n'oiu părăsi.
35 Și cu tine m'oiu iubi ;
Că la joc ești ușurel,
Ca pana de păsărel.
Și iubitul l-oiu lăsa,
Când oiu număra frunza :
40 Frunza de 'pe un stejar
Și iarba de pe un hotar.
Înainte, măi fecioare,
C'a dat buha'n căprioare.
Înapoi, dragi jucători,
45 Că ne vin fete cu flori,
Seara pe la șezători,
Să ne aleagă ursitori.
Uite, mă, la a mea, drăguță,
C'un mănunchiu de scânteiuță.
50 Hai mai iute, frate hai,
Că-mi vine pe loc să sai
Că mi-e mândra rumeoară
Și draguță sprinteoară.
Mi-e mândra iute la joc
55 Mă face să sar pe loc.

Dela Iancu Constantinescu-Lucieni-Dâmbovița.

Irindeaua

- Lăutarii cântă. Tineretul joacă.
Frunză verde spic de grâu
Irindeaua sus la brâu
Două fire, două pae
5 Irindeaua la bătae.
 Urinoace
 Busuioace,
 Sămâncioară n'ai mai face,
 Că din sămâncioara ta,
10 S'a născut irindeaua.
 Frunză verde ș'un bujor
 Irindeaua la picior
 Ș'o lălea ș'o filălea
 Ține șirul la dreapta.
15 Să vină și mândra mea
 Care mă iubesc cu ea.
 Foicică micșunea
 Ține-ți șirul stânga.
 Să se prindă fetele
20 Fetele, nevestele,
 C'aștea știu dragostile.
 Mi-au secat puterile,
 Mi-au uscat tinerețele.
 Irindeaua din Galați,
25 Adusă d'un dorobanț,
 Irindeaua din Boștina,
 Adusă de baba Dina.
 Irindeaua din Izlaz
 Adusă d'un popă breaz.
30 Veniți băeți de jucați
 Care știți, care nu știți,
 Fi-v'ar ochii afurișiți.

Mânioasa

- Lăutarii cântă; Tinerimea joacă.
Frunză verde ș'o lalea,
Mânioas-o vino'ncoa.
Dute neică dela mine,
5 Să nu zici mâine poimâine,
Că am avut ceva cu tine.
Frunză verde sămulastră,
Nici cu asta nu țiiu casă.
Frunză verde ș'o cucută.
10 Fugi d'acilea, ești urâtă.
Frunză verde ceapa ciorii,
Fugi d-aci la ușa morii.
Frunză verde mărăcine,
Frumoasă puicuță-mi vine.
15 Frunză verde siminoc,
Să jucăm hora pe loc.
Frunză verde barlaboiu,
Și la dreapta câte doi.
Și să fugi neică, să fugi,
20 Dar să fugi, să nu te'ncurci.

Dela Iancu Constantinescu-Lucieni-Dâmbovița.

CÂNTECE DE JALE

Frunză verde ș'o para

- Frunză verde ș'o para
Sufletul și inima
Totdeauna se sfădesc,
Veșnic bine nu trăesc.
5 Sufletul așa îmi zice
Și cu lacrimi fierbinți plânge :
— Și voi ochi și lăcrimați
Că voi sunteți vinovați
Ce iubiți nu mai lăsați,
10 Ce vedeți nu mai uitați.

Dela Niță Petre Târgoviște-Dâmbovița.

Frunză verde trei masline

- Frunză verde trei masline,
Eu mă duc, maică, în lume,
Inimioara mea rămâne.
Ia-mi-o, maică, și mi-o strânge
5 Și mi-o strânge și mi-o bagă,
Intr'un colț de basma neagră.
De-i vedea-o că plutește,
Să mai tragi, maică, nădejde.
De-i vedea că s'a înecat,
10 Să știi că m'am depărtat.

Dela Moise Mușat-Slobozia Conachi-Covurlui.

Lume... Lume și iar lume

- Lume... lume și iar lume,
Când să mă satur de tine ?
Când s'o lăsa post de pâine.
Și paharul dela gură.
- 5 Când mi-o suna scândura
Și 'n pământ m'o băga
Popa cu cădelnița,
Baba cu tămâioara.
Așa-i lumea trecătoare
- 10 Ca ș'o apă curgătoare ;
Iar viața omului,
E ca iarba câmpului ;
Ca și o frumoasă floare :
Unul se naște și altul moare.
- 15 Ăl de naște își văcuiește
De lume trage nădejde,
Ăl de moare putrezește.
Cu pământ se învelește,
De lume nu mai gândește.
- 20 Nimenea nu-l pomenește.
— Dumnezeuule ceresc,
Dă-mi și mie ce gândesc.
Nu gândesc vre-un lucru mare
Să-ți fie cu supărare :
- 25 Niscăi poame de mâncare
Eu gândesc la mândra mea
Care m'am iubit cu ea,
Din copilăria mea.

Frunză verde stejărel

- Frunză verde stejărel,
Cât e omul mititel,
Tinerel și frumușel,
Se ține dorul de el,
5 Ca vaca după vițel,
Ca oița după miel.
Omul, când îmbătrânește,
Niți naiba nu-l mai iubește.
Brăcinarul se slăbește,
10 Pielea pe el să sbârcește,
Puterile-l, părăsește,
Pune-i paie și-l pârlăște.

Dela Costache Pușoiu-Târgoviste.

Frunză verde magheran

- Frunză verde magheran,
Mititel copil eram
Și de iubit nu știam ;
Dar acuma, m'am mărit,
5 Ș'am dat drumul la iubit.
Frunză verde bob năut,
Mi-aduc aminte și plâng,
Cum am fost ; acum nu sunt :
Nu mai sunt bun de iubit.
- 10 Foicică viorea,
Când eram în vremea mea,
Șapte mândre mă iubia ;
Dar acum nu pot p'a mea,
M'a ajuns bătrânețea
- 15 Și mi-a slăbit dragostea
Și la mine și la ea.
De s'ar găsi cineva, !
Să vânz bătrânețea mea,
Să cumpăr tinerețea.
- 20 M'am avut bine cu ea.

De la Ion Dumitru-Stâlpeni-Muscel.

Frunză verde grâu mărunț

- Frunză verde grâu mărunț,
Inimă, cu venin mult!
Când o să te văz răsând
Și la cruce tăbărând,
5 Să pui masa să mănânc,
Cu copilașii buluc,
Cu nevasta după gât,
Să mi-o mușc, să mi-o sărut,
Să mă satur de iubit.
10 Frunză verde de susaiu,
Inimă de putrigaiu,
N'am un cuțit să te taiu,
Să văz ce durere ai.

Dela Costache Pușolu-Târgoviște.

O foiță măr dungat

- O foiță măr dungat
Dela of, dela oftat,
M'am ales cu'n junghiu curat
Ierte-i Dumnezeu păcatul,
5 Cui a mai lăsat oftatul.
Omul, dacă n'a ofta
Pieptul i s'ar învenina
Limba 'n gură ar beșica.
Omul, dacă mai oftează
10 Pieptul i se ușurează
Piatra, piatra că e piatră
O calcă carul și crapă
Inima mea multe le rabdă
Rabdă inimă și taci.
15 Ca pământul care-l calci,
Rabdă inimă și tu
Că vezi vremea cum e acum.
Că e vremea 'npotrivire,
Muncești azi, ca să mănânci mâine.
20 Rabdă... rabdă... sufletele
Și la bune și la rele.
Dacă n'ai cu cine, n'ai
Adevărul să nu-ți dai
Măcar frate-tău să fie,
25 Adevărul să nu-ți știe
Azi e lumea 'nșelătoare
Ca o apă curgătoare.

Dela Niță Pătru-Târgoviște.

Frunză verde foi și foi

- Frunză verde foi și foi,
Hai puică să murim noi
Să ne îngroape p-amândoi,
La mănăstire 'n zăvoiu,
5 Să cânte cucul pe noi.
Cucul și privighetoarea,
C'asa ne-a fost ursitoarea !
Frunză verde siminoc,
N'avui parte, nici noroc,
10 Să fiu cu puiul într'un loc,
Ș'oiu să mor nevăcut
Și nesătul de iubit.
Frunză verde măr creșesc,
Cât oi u trăi, să iubesc,
15 Pe lume să văcuiesc,
D'oiu muri să putrezesc.
Frunză verde mărăcine,
Mă duce la mănăstire
Și pune pământ pe mine.
20 Pământu'i cu iarbă verde,
Trece puica nu mă vede,
Pământu'i cu iarbă uscată,
Cine trece nu mă 'ntreabă,
Ce amantă mi-a fost dragă.

Dela Nicolae Negoiță-Pucioasa-Dâmbovița.

Frunză verde bob năut

- Frunză verde bob năut,
Ș'am să las cu jurământ,
Cine m'o băga 'n pământ,
Să-mi facă cosciug de plumb,
- 5 Cu capacul de argint
 Și să scrie pe capac,
 Cu litere de diamant :
 Tot ce am iubit cu drag.
 Să mă îngroape mai adânc,
- 10 Să nu putrezesc curând.
 Să putrezesc la opt ani,
 Să fac voia la dușmani.
 Pe deasupra groapei mele,
 Să-mi semene viorele:
- 15 Viorele, flori albastre,
 Să le vezi, le uiți pe toate.

Dela Marîn Ismană-Orodel-Dolj,

Frunză verde ș'un dudău

- Frunză verde ș'un dudău,
Căci n'a lăsat Dumnezeu,
Ce-oiu iubi, să fie-al meu
Și să mor, când oiu vrea eu.
- 5 Să mă 'ngroape, unde-oiu zice
La piept, între două țate,
Să mă îngroape mai adânc,
Să-mi facă tronul de nuc,
Să nu putrezesc curând.
- 10 Cu mâna la țâțșoară,
Cu gura la bărbîșoară,
Unde-i dragostea mai mare.
Frunză verde mărăcine,
Lume... lume... soro lume...
- 15 Drag mi-e să trăiesc pe lume,
Frică mi-e că mor ca mâine.
Lume... lume... soro lume...
C'asa'i lumea trecătoare,
De voinici amăgitoare,
- 20 Ca și-o apă curgătoare:
Unul naște, altul moare.
Și iar verde trei căline,
Lume... lume... soro lume...
Când să mă satur de tine?
- 25 Când mi-o face coliva,
Când în groapă m'o băga
Și mi-o curge țărâna.
Când popa m'o descânta,
La cap cu cădelnița,
- 30 Și-o habă m'o tămâia.
Lume... lume, ce-ai cu mine?
Că mult dor mai am de tine.
Și de-ai ține omu 'n floare,
Dar de-i vine moartea, moare.
- 35 De s'ar ține cât și cât,
Toate merg la rînd, la rînd.

Frunză verde bob năut

- Frunză verde bob năut,
Cine-mi face de urât,
N'ar avea loc în pământ,
Nici odihnă în mormânt,
5 Să se ție viermii cârd,
S'o mănânce 'n așternut.
Ah ! să mă 'ngroape, unde-o fi,
In calea puiculiții,
Sub pragul bisericii.
10 Când o trece, să se 'nchine, —
Cu ochii să dea de mine
Și să-i auz cuvântul :
— Aici, e răposatul,
Care mă iubia săracul.

Dela Constantin Ioan-Frasin-Dâmbovița.

Frunză verde mărăcine

- Frunză verde mărăcine,
Trec pe drum mă uit la tine
Văz bărbatul lângă tine.
Copilașii făcuți de mine ;
5 Arde inimioara 'n mine.
Dă-mi, Doamne, desmeticire,
Să-mi mai viu odată 'n fire.
Că sunt din fire eșit,
Cu totul m'am prăpădit
10 Pentru 'n pustiu de iubit.
Frunză verde de căline,
Plânge inimioara 'n mine,
Ca 'ntr'un copil de trei zile !
Copilul plânge și înceată,
15 Inima mea niciodată.
Inimioară !... inimioară !...
De te-aș vedea scoasă afară
Să te fac ciosvâște la scară.
Că tot tu mă pui la cale
20 De ajunsei la grea dogoare.
Mă doare, puică, mă doare.
Mă doare în piept și între șale.
Tot de dorul dumitale.
O să caz într'o cărare
25 Ca un câine de turbare
Când îl dă tumba de vale,
Și să mor nespovedit
Nespovedit, negrijit,
Ca nimenea p'ăst pământ !

Frunză verde ismuliță

- Frunză verde ismuliță
Cine n'are măiculiță,
Să semețe lămâița,
Ca să-și aibă mumuliță,
5 Cu milă și cu credință.
Cine n'are taicușor,
Să semene merișor,
Ca să-și aibă tăicușor
Și pe lume dorișor.
10 Cine n'are surioară,
Să semene sălcioară,
Ca să-și aibă surioară,
Cu foc dela inimioară.
Frunză verde foaie lată,
15 Rău e copil fără tată,
Născut prin străinătate ;
Toți mi-l înjură și mi-l bate ;
Nimenia nu'i pune parte.
Străinu'l mănâncă 'n casă.
20 Intră 'n casă. Stă pe pat.
Gândurile îi dă de cap.
Stă la masă să mănânce,
Gândurile i se duce,
Imbucă d'o îmbucătură,
25 I se face clisă 'n gură.

Dela Ion Șerban-Râul Alb-Dâmbovița.

Frunză verde trei spanace

- Frunză verde trei spanace,
Lăsați-mă lume 'n pace.
Foaie albă, foaie neagră,
Numai neică'i fie dragă.
- 5 Fie ca cașul de albă,
Dacă nu mi-e mie dragă.
Fie ca negrul pământ,
Dacă neică'i mi-i urât.
Foaie verde foi ca untul,
- 10 Căci ca mâine mă ia sfântul,
Mă duce la mănăstire
Și trage pământ pe mine.
Pământul cu iarbă verde,
Trece puica nu mă vede.
- 15 Frunză verde trei lalele
Tinerețe c'ale mele,
N'a mai fost altele rele.
Tinerețe cu amar,
Petrecute în zadar.
- 20 N'oiu trăi, frate, cât lumea,
Și'oiu trăi, o zi ori două,
Lumea va rămâne vouă.
Va rămâne s'o iubiți,
La neica nici nu gândiți.

Dela Nicolae Nimara-Novaci-Gorj.

Frunză verde matostat

- Frunză verde matostat,
Vine anul de când zac,
Numai cu pelin la cap,
Și n'am pe nimeni cu drag,
5 Să vie, să-mi stea în prag,
Să mă 'ntrebe de cè zac.
Boala, ce o bolesc eu,
Nu e dela Dumnezeu;
Singur mi-am făcut-o eu.
10 Frunză verde salbă neagră,
Nimenea nu mă întreabă
Ce puiculiță mi-e dragă.
S'a 'nflorit florile 'n crâng
Și n'am cu cin' să-le strâng;
15 Că cu cine m-a avut
S'a dus și n'a mai venit!
A pus spate la pământ.
Și fața la răsărit,
La biserică 'n mormânt,
20 S'a făcut negru pământ.

Dela Nicolae Nimara-Novaci-Gorj.

Frunză verde ș'o alună

- Frunză verde ș'o alună,
Pământ, făcea-te-ai tină,
Multă lume intră'n tine
Și tânără și bătrână,
5 Copilași de câte-o lună,
Fete mari de măritat
Și flăcăiași de'nsurat;
De e mai mare păcat!
Foaie verde trei oglici,
10 Ș'am un frate rălăcit,
De cinci ani, nu l-am văzut
Ș'am auzit c'a murit
Și eu mare n'am crezut,
Până când, eu n'am văzut.

Dela Ilie Călin-Sadova-Dolj.

Frunză verde foi de crini

- Frunză verde foi de crini,
Du-te, neică, n'ai mai fi;
Căci n'am de cine dori;
Căci de cine am dorit,
5 S'a dus și n'a mai venit.
Mi-a pus spate la pământ,
Ochii negri la răsărit.
Când șez la masă să mănânc,
Gândurile mi se duc.
10 Ș'îmbucaî de-o 'mbucătură,
Mi se făcu clisă'n gură.
Ș'îmbucaî de două ori
Și oftai de nouă ori.

Dela Ilie Călin-Sadova-Dolj

Frunză verde solz de pește

- Frunză verde solz de pește,
Vara vine, iarna trece
Și n'am cu cine petrece;
Că cu cine mi-am avut,
- 5 Mi-a pus spate, la pământ
Și fața la răsărit,
La biserică'n mormânt,
S'a făcut negrul pământ.
Dacă nu-mi credeți cuvântul,
- 10 Aidi, să vă arăt mormântul.
Să vezi oscioare înșirate,
Trupșorel fără de păcate,
La inimă mă săgeată,
Și săgeata-i ascuțită,
- 15 Cade la inimă 'nfiptă.

Dela Gheorghe Dumitru-Ocnița-Dâmbovița.

Foaie verde bob năut

- Frunză verde bob năut,
Ș'am un frate rătăcit,
De cinci ani, nu l-am văzut
Ș'am călcat din sat în sat
5 Și de el eu n'am aflat.
Ba nici că l-am mai găsit,
Am crezut că o fi murit.
El din lume s'a sfârșit.
Dacă nu-mi credeți cuvântul
10 Haideți, să v'arăt mormantul ;
Căci viața noastră toată
Stă în sapă și'n lopată.
Și scăpăm de chin, durere,
De plângere și de jele.
15 Dați țărâna la o parte
Și vedeți oase'nșirate
Ș'am avut un frățior
Și l-a luat Dumnezeu,
Când era să trăiesc bine,
20 El s'a dus de lângă mine,
El s'a dus și nu mai vine !

Dela Vasile Bursuc-Teiș-Dâmbovița.

Frunză verde bob năut

- Frunză verde bob năut
Cine mă vede umblând
Zice c'am înebunit,
Dar, nu știe ce-am suferit !
5 De nevestă văduvit,
Doi copilași mi-au murit,
O fetiță ș'un băiat,
Băiatul de cinci ani
Fetița de șapte ani,
10 Să fac voia la dușmani.
Dușmanii arde-i-ar focul,
Că ei mi-au mâncat norocul
Dușmanii arde-i-ar para,
Că nu-i mai cuprinde Țara,
15 M'au secat la inimioară
Tot de dorul dumitale.

Dela Tase Lăutu-Pârliți-Oit.

Cântecul lui Barbu

- Foaie verde grâu mărunț,
Vine Barbu dela plug,
Nelăut, nepremenit,
Maică-sa când l'a văzut
5 Pase o oală și'o căldare,
Și făcu o leșie tare,
 La lăut,
 La premenit,
Cu cămașe de bumbac,
10 Să fie fetelor drag.
Cu ismene de fuior,
Increțite pe picior.
C'așa șeade binișor,
Să fie fetelor dor.
15 Cântă cucul pe pelin
Și Barbu varsă venin,
Cântă cucul sus pe moară,
Și Barbu trage să moară.
Cântă cucul sus pe cruce,
20 Pe Barbu la cruce-l duce.
Barbule, Bărbucule,
Semăna-ți-aș numele,
Prin toate grădinile,
Să răsară florile :
25 Florile garoafele,
Să miroase fetele,
Fetele nevestele,
Celea tinerelele.

Cântecul lui Barbu

(Variantă)

- Frunză verde foi de rug,
Vine Barbu dela plug,
Cu doisprezece boi la jug,
Cu spatele numai plete,
5 Cu mijlocul plin de bete.
Dușmanii în drum îl pândesc
Și în cale mi-l opresc
Și astfel îl glăsuesc :
— Barbule din Răsuceni,
10 Ce cauți noaptea prin Strâmbeni ?
Ce cauți Barbule la noi ?
Ori nu-s fete pe la voi ?
— Ba sunt fete mărunțele,
Nu am ce face cu ele,
15 N'am nici cu cine vorbi
Nici cu cine mă iubi.
— Barbule, să nu mai vii,
Dacă vrei viu să mai fi.
Barbu mândru și voinic,
20 Nu se teme de nimic.
Mi se luptă voinicește,
Mi se bate vitejește :
Dar dușmanii îl dovedesc,
Și la pământ mi-l trântesc,
25 Și-l bate fără'ndurare.
Și-l lasă fără suflare.
În casă cu trestioară,
Zace un voinic să moară.
Nici nu moare, nici se scoală ;

- 30 Numai zace de grea boală
Nu ştiu zace ori ce face ;
Că guriţa nu-i mai tace.
Nici la umbră, nici la soare,
Nici la cap cu pernişoare;
35 Ci se sbate zi şi noapte,
Şi varsă venin de moarte.
Cântă bufniţa pe cruce
Pe Barbu la groapă-l duce.
Dar de plâns cine mi-l plânge ?
40 Şi în braţe cine-l mai strânge ?
Plânge maica lui cât poate
Şi surorile lui toate.
Plânge jalnic mamă-sa.
Mai cu foc logodnica.
45 Plânge sora, cum se plânge ;
Logodnica varsă sânge
Şi strigă mergând pe cale
Şi plângând cu mare jale :
— Barbule, Bărbucule,
50 Semăna-ţi-aş numele,
Prin toate grădinile
Să răsară florile
Să culeagă fetele
Şi neveste tinerele,
55 Să se gătească cu ele.

Dela Ion Spiridon—Slobozia—Covurlui.

Frunză verde garoflați

- Frunză verde garoflați,
Plângeți ochi și lăcrămați,
Că voi sunteți vinovați,
Ce vedeți nu mai lăsați,
5 Ce iubiți nu mai uitați.
Infloriți floricelelor,
Da'v'ar daica relelor.
Frunză verde foaie lată,
Când eram la mama fată,
10 Știam floarea cum se poartă ;
Iar dacă mă măritai,
După ușă o aruncai,
Cu piciorul o călcai.
Săracă bătătura,
15 Cine mi te-o mătura
Coțofana cu coada,
Rândunica cu pana,
Taci, mireasă, nu mai plânge,
Că la măta mi-te-oiu duce,
20 Când o curge gărla 'ncoace
Și gărloiul pe dincoace.
Când o face salcia mere
Și richita micșunele ;
Căci mila dela părinți,
25 Anevoe o s'o mai uiți ;
Iar mila dela surori,
Numai busuioc și flori ;
Iar mila dela cumnate,
Anevoiu s'o uiți, frate.
30 Iar mila dela bărbat,
Ca frunza de păr uscat.
Ia-o de păr și-o pune'n pat,
Dă-i cu pumnii dupe cap,
Să te satur de bărbat.

Frunză verde trei căline

- Frunză verde trei căline,
Drag mi-e, mândrușo, de tine,
Voi... voi. . voi, mândrele mele,
Nu știți de patimile mele.
- 5 Numai luna și c'o stea
Știu de patima mea.
Foicică foaie lată,
Când eram la mama fată,
Nu țeseam, nu băteam pânză,
- 10 Ci umblam cântând din frunză.
Dar acum, m'am măritat.
Pui rășboiul și bat pânză,
Ș'am dat dracului cea frunză.
Când eram la mama fată,
- 15 Mâncam pâine de secară,
Cernută prin sita rară
Ș'o mâncam răsând p'afară ;
Dar acum, m'am măritat,
Mănânc pâine de grâu curat,
- 20 Cernută prin sita deasă
Ș'o mănânc plângând la masă.

Dela Ion Smaranda — Târgoviște.

Mândra din Muncel

Colo, jos, pe lângă Tisa,
Merge mândra cam descinsă,
Prin ierbuță pân 'la brâu
Și ține murgul de frâu :

- 5 Murg voinic și pintenog,
Care paște busuioc.
Ea se plimbă 'n poeniță
Și tot zice din guriță :
— Busuiocul l-aș plivi,
- 10 Mă tem că m'oiu zăbovi ;
Dar l-oiu smulge,
Și m'oiu duce
Până dincolo de cruce.
La marginea codrului,
- 15 La stăpânul murgului.
Tot pe culmea din muncel,
La haiducul voinicel.
Cine-o vrea ca să mă ieie,
Meargă acasă să mă ceie.
- 20 Meargă acasă la părinți,
Cu inima lui în dinți.
Iar pe când el mă va cere,
Tu, murgule, s-ai putere.
Du-mă iute ca un smeu,
- 25 Du-mă la stăpânul tău.
Mândra calul încăleca,
Spre muncel veselă pleca.
Noaptea 'n drum o apuca.
Ea mergea,

- 30 Calea-și pierdea
 Și 'ntr'un râu adânc cădea.
 Vai de mândra... vai de ea...
 Sufletu-i sburând zicea :
 — Sărmanul copilul meu,
- 35 Cum rămâne singurel ;
 Fără pic de mângâiere,
 Fără mamă cu durere.

Dela Ion Gramaticu-Ildrici-Fălcu.

BLESTEME

Așa-mi cântă un pui de cuc

- Frunză verde bob năut
Așa-mi cântă un pui de cuc
Că la toamnă o să mă duc
Și la vară o să mă 'ntorc,
- 5 Să pui bordeiului foc,
Să arză cu coș cu tot.
Cărămida să rămâie
Dușmanilor de tămâie;
Că sunt mulți, arde-i-ar focul
- 10 De nu-i mai cuprinde locul,
Dușmanilor, ce gândiți?
Să mă vedeți lătroșit?
De puicuța despărțit?
De mi-ași prinde vre-un dușman,
- 15 I-ași pune carnea 'n cântar;
Oasele la stîrighie
Că mi-ă mâncat viața 'n mine.
Doamne, pe dușmanii mei
Fă-i pe drum bolovănei
- 20 Să calc cu gheata pe ei.
Doamne, dușmancele mele
Fă-le pe drum pietricele
Să trec cu gheata pe ele
Să trosnească sub picioare.

Dela Alexandru Ureche-Țigănești-Muscel.

Frunză verde bob năut

- Frunză verde bob năut,
De m'aş vedea 'n deal suind
Şi la vale scoborând,
Să pui masa să mănânc,
5 Cu mândruţa dupe gât.
Frunză verde foi de soc,
Să frig carne de berbec,
Să beau vin din boloboc,
D'abia, d'abia, să mă'ntorc,
10 Să pui duşmanilor foc;
Că sunt mulţi, arde-i-ar focul,
De nu'i mai cuprinde locul.
Şi sunt mulţi, arde-i-ar para,
De nu'i mai cuprinde ţara;
15 Dar de una'mi pare bine,
Că duşmanii 's lângă mine
Şi ştiu să mă păzesc bine,
Când ți-ai lua băţ de câine.

Dela Ion Marin-Raciu-Dâmboviţa.

Firicel de iarbă neagră

- Firicel de iarbă neagră,
Trecui aseară prin ogradă,
Puicuța ca să mă vadă.
Nu știu dacă m'a văzut
5. Sau că nu m'a cunoscut:
Că la mine n'a venit.
Dar când o voiu întâlni
Și cu mine de-o vorbi,
Să mă 'ntrebe de cuvânt
10. Eu atunci așa-i răspund:
— Neică, eu n'oiu trecea,
Prin ogradă la dumneata
Eu de-aș ști că aș muri,
Și cu tine n'aș vorbi;
15. Căci aseară am trecut
Necunoscut m'ai făcut;
Am plecat cum am venit,
Trist și foarte necăjit.
Necăjită să-mi fie fața
20. În toată viața ta;
Că și eu tot amărât
Imi petrec viața pe pământ.
Blestemat să fie ceasul,
Când întâiu m'ai sărutat,
25. De-atunci eu sunt întristat,
Și tot plâng neîncetat.
Blestemată fie ziua
Când mi-ai spus că mă iubești
Eu credeam a tale vorbe,
30. Nu credeam că m'amăgești.

- Blestemat să fii neică,
Ș'ar da bunul Dumnezeu
Până oiu închide ochii
Să sufări cum sufăr eu.
- 35 Și când ora morții tale
O veni ca să te ia,
Să nu poți muri copilă,
Moartea 'n fața ta să stea.
Să ai parte ca și mine
- 40 De dureri, de suferinți,
Să nu poți vedea 'mplinită,
Cea mai mică a ta voință.

Dela Ion Popa-Cepari-Argeș.

Firicel de iarbă neagră

(Variantă)

- Firicel de iarbă neagră,
Trecui aseară prin ogradă,
Iubita ca să mă vadă.
Nu ştiu, dacă m'a văzut,
5 Sau că nu m'a cunoscut;
Că la mine, n'a venit;
Dar când o voiu întâlni,
Ea cu mine va vorbi.
Să mă 'ntrebe de cuvânt,
10 Eu atunci o să-i răspunz:
— Neică, eu nu oiu trecea,
Prin ograda dumneata.
De aş şti că aş muri,
Că matală n'aş mai vorbi;
15 Căci, cu dorul am trecut,
Necunoscut m'ai făcut.
Am plecat, cum am venit,
Trist şi foarte amărât;
Şi doar din pricina ta,
20 Că m'ai purtat cu vorba.
Ştii până 'n a treia seară,
Când ţineai amantu 'n poală.
Blestemat să fie ceasul,
Când întâiu, m'ai sărutat;
25 Căci d'atunci, nu sunt în stare,
Plâng şi sufăr ne 'ncetat.
Blestemată fie ziua,
Când mi-ai spus că mă iubeşti.
Eu credeam a tale vorbe

- 30 Nu știam că m'amăgești.
Blestemată să fii, neică,
Ș'ar da bunul Dumnezeu,
Până oiu închide ochiul,
Să suferi cum sufăr eu.
- 35 Și când ora morții tale,
O veni ca să te ia,
Să nu poți muri copilă ;
Moartea 'n fața ta să stea.
Și să nu vrea să te ia.
- 40 Să ai ca și mine parte,
De dureri, de suferințe,
Să nu poți vedea 'mplinită
Cea mai mică din dorință ;
Căci te-am iubit, prea mult, copilă,
- 45 Și p-al tău sân, m'am legănat
Și pe roza ta guriță,
Mii de sărutări ți-am dat.
Și dacă 'n pieptul tău lucește
Vre-o scânteie de amor,
- 50 Vin' copilă, de zâmbește,
Că nu mai pot de-al tău dor.
Blestemat să fie ceasul,
Când Dumnezeu ne-a făcut,
Căci într'o zi fără milă,
- 55 Amândoi ne-am despărțit.

Dela Silvestru Spiridon-Fălcu.

Zi-i odată viorea

- Zi-i odată viorea
Mândră, puiculița mea
Dare-ar Dumnezeu să dea,
Să-ți dea, vezi de-o boală grea
5 Să te mute cu salteaua
Să te-adape cu lingura.
Zi-i și altă viorea
Mândră, mândrulița mea,
Dar-ar Dumnezeu să dea
10 De-o pereche de friguri
Să te ție nouă luni
Când ți-o fi mândră mai bine
Șapte doctori lângă tine
Patru să te doftorească
15 Și trei să te lecuiască,
Leacul să nu ți-l găsească
Cu tine să se sfârșească.

De la Niculae Bocșeru-Aldan-Gorj.

Oltule, pe matca ta

- Frunză verde ș'o lălea
Oltule, pe matca ta,
Dare-ar, Dumnezeu, să dea
Și cu Maica Precista.
5 Și Sfânta Duminica
Și ce zi o fi mai rea,
Pe unde umblă luntria
Să se 'nalțe pulberea,
Să 'nflorească răchita,
10 Să se 'ntindă crivina,
Să fete căprioara,
Să 'mpuieze ursoaica,
Să dau eu cu flinta 'n ea,
S'o jupoi, să-i iau pielea,
15 Să fac mândrei malotca,
Cu samurul cât palma,
C'a ieșit un port în sus,
Tot cu samurul de urs,
Că mi-e goală sărmana,
20 Și se ține după mine
Și mi-e rușine de lume

Dela Costică Scântele-Mizil-Buzău

Frunză verde foaie lată

- Frunză verde foaie lată,
Bată-mi-te, drace, bată,
Tu nu-mi lași dragostea'n pace,
Să iubesc pe cine-mi place.
- 5 Frunză verde trei oglici,
Eu mi-o fac și tu mi-o strici,
Mă mir, drace, ce câștigi.
Parte n'am de ibomnici,
Ce bătai ai să mănânci.
- 10 Bată-mi-te crucea, drace,
Trimisei șapte olace,
Mi-aduse pe puica'ncoace.
Trimisei pe dracul ăl mic
Și n'am folosit nimic.
- 15 Trimisei p'ăl mijlociu
Și mi-a sosit cam târziu.
Ad-o, neică, apă rece,
Să bag pe dracul să'nnece.
Ad-o, neică, apă caldă,
- 20 Să bag pe dracul, să fiarbă,
Nu mi-a făcut nici o treabă.

Dela Ion Macaron-Câmpu-Lung-Muscel.

Frunză verde lin pelin

- Frunză verde lin pelin,
Hai, puică, la Severin,
Să ținem calea la trin.
Trinul pleacă șuerând,
5 Puica rămâne plângând
Din ochi negri lăcrămând
Și din gură blestemând :
— Verde foaie de trei nuci,
Băietе, să te usuci,
10 Ca pâinea care-o mănânci
Și ca vinul care-l bei ;
Mi-ai promis c'ai să mă iei
Ș'acuma, tu nu mai vrei.

Dela Moise Mușat-Slobozia Conachi-Covurlui.

Frunză verde salbă moale

- Frunză verde salbă moale,
Nici o floare nu-i amară,
Ca foaia de sălcioară,
Ca muma d'a doua oară.
5 Numai dor de n'ar mai fi,
Omul n'ar îmbătrâni,
Mai tare-ar întineri.
Dorule, arde-te-ar focul,
Că tu mi-ai stricat norocul !
10 Fețișoara mi-ai pârlit,
Inimioara mi-ai cernit,
Limba codrii mi-ai făcut.

Dela Ion Dumitru-Stâlpeni-Muscel.

Frunză verde murele

- Frunză verde murele
Bate vântul vârfurile
Rupe-mi rămurelele
Ramurile foi de fagi
- 5 Desparte oămenii dragi.
Cin'ne-a despărțit pe noi
N'ar avea parte de boi,
Nici de turmele de oi.
Cin'ne-a făcut de urât,
- 10 N'ar mai putrezi'n pământ
Și s'ar ține viermii cârd
D'acasă pân-la mormânt.

Dela Petru Niță-Târgoviște.

Frunză verde matostat

- Frunză verde matostat
Puiule, n'o fi păcat ?
M'ai iubit și m'ai lăsat
Ca pe-un dobitoc la gard
- 5 Cu trupșorul îngreunat.
Puiule, să te însori
Și să faci nouă feciori
Pe-ăl de-al zecilea-o fetiță
Să te poarte pe uliță
- 10 Să vii și la casa mea
Te-oiu dărui cu ceva
Cu batista cu dragostea.
Frunză verde salbă moale
Puiule, a crescut pădurea
- 15 Să dai, puiule, călare,
Să dai prin pădurea deasă,
Lupu'nainte să-ți iasă
Calul să se poticnească
Drept în gât să te trântască.

Dela Petru Niță-Târgoviște.

Du-te, du-te, n'ai mai fi !

- Du-te, du-te, n'ai mai fi !
Că n'am de cine dori ;
Că de cine mi-am avut,
S'a dus și n'a mai venit.
- 5 De când neica m'a lăsat,
Pieptul mi-s'a înveninat.
Blestema-te-ar Dumnezeu,
Nici mai bine, nici mai rău,
De cât cum oi zice eu.
- 10 Să n'ai parte d'altă fată,
Până n'oiu intra în groapă.
Frunzuliță trei căline,
Cine mă puse pe mine,
Să m'amurezez de tine.
- 15 De tine, un călător
Fără milă, fără dor.
Șase luni bolnavă 'n pat,
De-am vărsat sânge 'nchegat,
Cu ficați amestecat ;
- 20 M'ai lăsat și ai plecat.
De te-ai duce, und' te-ai duce,
Eu să știi că ți-am pus cruce.
Prăpădi-te-ai de pe lume
Să nu-ți mai auz de nume.
- 25 Eu nu știu de ce n'am pace,
Toată lumea rău îmi face ;
Că ce am nu știu nici eu.
Fruntea-mi arde și svâcnește.
Simt un greu în pieptul meu
- 30 Și ce am nu știu nici eu.

Firicel de iarbă verde

- Firicel de iarbă verde
Neica pe uliță umblă
Șapte boale să-l ajungă
Șapte boale ș'o lingoare
- 5 Ș'un blestem de fată mare.
Dar-ar Dumnezeu să dea
Orice boală-o fi mai rea.
Să te'nsori de nouă ori
Și să faci nouă feciori
- 10 Șă'l de-al zecilea-o fetiță
Să te poarte pe uliță
Ducându-te de mână. Șă
Să te-aducă, Dumnezeu,
Pe la bordeiașul meu
- 15 Să te miluesc și eu
C'o coajă de mălăiaș
De-asupra c'un tăciunaș.
Nici așa nu te-aș lăsa
Și mai rău te-oiu blestema :
- 20 Dar-ar Dumnezeu să dea
Sănătate cu acul
Și putere cu dramul.
Nici așa nu te-oiu lăsa
Și mai rău te-oiu blestema :
- 25 Când ți-o fi neică, mai bine,
Șapte doctori lângă tine
Șapte să te doctorească
Și unul sa te-otrăvească.

Frunză verde salbă moale

- Frunză verde salbă moale,
Apucai pe drum la vale,
Mă'ntâlnii c'un șarpe mare,
— Șarpe... șarpe... șarpe mare,
5 Varsă-ți otrava a mai tare,
Să mă otrăvesc și eu,
Că m'a urât puiul meu.
M'a văzut nepremenită.
Pân'la vară de-oiu trăi
10 Cămașa mi-oiu înălbi
Și tot cu neica mi-oiu fi.
M'au pârat dușmancele
Bată-le trăznetele.
Foaie verde foi de foi,
15 Doamne, dușmanilor mei,
Fă-le drum pe bolovănei,
Să calc cu cisma pe ei.
Frunză verde viorele,
Doamne, dușmancele mele,
20 Fă-le pe drum pietricele,
Să calc cu ghiata pe ele.
Frunză verde bob flăut,
Nu-ș-ce dracu am făcut
Parcă sunt cu peri de lup.
25 Și la toate sunt urât.

Dela Constantin Ion-Frasin-Dâmbovița.

CU FRUNZITA
SI PAHARUL

Frunză verde ș'un bujor

- Frunză verde ș'un bujor,
La porțița din obor,
Bate murgul din picior.
Nu știu bate c'am să mor,
5 Ori bate c'o să mă'nsor.
Foicică d'alior,
Veni vremea să mă'nsor,
Trăsei ghiata la picior,
Numai cu ciorapul gol
10 Și dădui țării ocol
Să cat fată să mă'nsor.
Frunză verde ș'o lămâie
Cine naiba 'mi șopti mie
Să-mi iau fată cu moșie,
15 Să-mi poruncească ea mie.
Mai bine una săracă,
Ce i-oiu porunci să facă.

□ Marin Ismană-Orodel-Dolj.

Frunză verde ș'un mohor

- Frunză verde ș'un mohor,
Prăpădit mai sunt de dor;
Nici noaptea nu pot să dorm.
Toată noaptea că mă sbat,
5 Ca peștele pe uscat.
Toată noaptea eu mă'ntorc,
Ca un rac pe lângă foc.
Frunză verde salbă moale,
Fă, Doamne, ziua mai mare,
10 Să scot perinile-afară,
Să le usuc de sudoare,
Și să caut altă floare.

Dela Petre Năstase-Dărmănești-Bacău.

Frunzuliță bob năut

- Frunzuliță bob năut,
Mi-a 'nflorit florile 'n crâng,
N'am cu cine să le strâng.
De le strâng cu Ileana,
5 Ileana e femeie rea.
Nu pociu mă'ngrădi cu ea.
Să le strâng cu lea Maria,
Că mai știe omenia ;
Că-mi așterne seara iea,
10 Mă 'nvește cu gheorghia,
Gheorghia cu bagadele,
Mă gădilă la picioare.
Gheorghia cu flori mărunte,
Mă gădilă pe la frunte.

Dela Nicolae Ilie-Târgoviște.

Și iar verde flori de rug

- Și iar verde flori de rug,
Mi-a 'nflorit florile 'n crâng.
Și n'am cu cin'să le strâng,
Le-aș strânge, puică, cu tine,
5 Dar tu nu ești lângă mine.
Câte flori sunt pe pământ,
Toate merg la jurământ,
Numai una nu se duce ;
Numai floarea crinului
10 Șeade'n poarta raiului
Și-mi judecă florile,
Ce-au făcut miroasele,
Fete dragostile ?

Dela Alexandru Ureche-Tigănești-Muscel.

Frunză verde ș'o alună

- Frunză verde ș'o alună,
Colea'n vale, la fântână,
Două fete spală lână :
Una spală ș'alta îndrugă,
5 Să facă lui Voinea glugă,
Colea'n vale, la fântână,
Două fete spală lână :
Una spală și jelește
Că amantul n'o iubește.
10 Alta spală și suspină,
Că i-a picat salba'n fântână.
Salba e de galbeni mari,
Făcută de doi primari.
Salba e de galbeni mici,
15 Făcută de doi voinici.

Dela Moise Mușat-Slobozia Conachi-Covurlui.

Frunză verde sălcioară

- Frunză verde sălcioară,
La casa cu trestioară,
Zace-un voinicel de boală
Și'l păzește-o fată mare,
5 Cu trei lumânări de ceară.
Ea din gură așa zicea :
— Mori voinice, ori te scoală,
Ori mai dă și daică-i boală ;
Că destul m'am săturat,
10 Să-ți pun perina sub cap.
Dela cap, pân'la picioare,
Dela umbră la răcoare.

Dela Moise Mușat-Slobozia Conachi-Covurlui.

Frunză verde de-abanos

- Frunză verde de-abanos,
Ce e 'n lume drăgăstos ?
Banul și omul frumos ;
Dar banul este ca banul,
- 5 Dragostea ține cu anul
Și iubitul cu toptanul.
Și iar verde măr mustos,
Mi-a scos lumea d'un ponos,
Că sunt fudul curvăros,
- 10 Și-mi raz barba, pân'la os ;
Să mă fac băiat frumos.
Las's'o raz, să fiu fudul,
Că sunt băiat de majur,
Le comand stânga 'mprejur,
- 15 Le comand eu cu respect,
De'i tremură țâța'n piept.
Și iar verde bob și linte,
Ce'n lume e mai de frunte ?
Banul și omul cu minte.

Dela Ion Ureche—Târgoviște.

Frunză, verde maghiran

- Frunză verde maghiran,
Fețișoară de mocan,
Ce te plimbi pe Teleorman
Cu mâinile'n buzunari,
5 Cu dinții mărunți și mari,
Limba'n gură chihlimbar
Și tot strigi : Podar... Podar...
Trage podu'n țarmurea
Și mă trece'n țara mea,
10 — Eu podul, ți'l-oiu treceă,
Când guriță oiu săruta.
— Mai bine m'oiu desculță,
Rochița mi'oiu ridică
Și eu Mureșu'oiu treceă
15 Și m'oiu duce'n țara mea,
Unde m'a crescut mama.

Dela Ion Macaron—Câmpu Lung—Mușcel.

Frunză verde tiriolic

- Frunză verde tiriolic,
Toate nevestele-mi zic,
Să mă prinză ibomnic.
Eu le spun că sunt cam mic,
5 Să mă lase să mai cresc,
Că pe toate le potolesc.
Și tânără și bătrână,
Le fac de se țin de mână.
Frunză verde de susaiu,
10 Mă cutremur și răsai,
De cel pieptișor ce ai !
Că ți-e pieptul crudicel,
Nu mă pot lăsa pe ei !

Dela Ion Smaranda-Târgoviște.

Frunză verde matostat

- Frunză verde matostat,
Pe strada care mi-e drag,
Treabă n'am și drum îmi fac.
Să văd pe cine mi-e drag.
5 Să văz pe Marița 'n prag,
Cu firul băgat pe ac,
Cu mărgeanul răsfirat :
Răsfirat și bobonat,
Pe țâța dreaptă lăsat,
10 La inimă m'a secat !

Dela Ion Stolca-Mircea-Vodă-Dâmbovița.

Frunză verde aguridă

- Frunză verde aguridă,
Puica neichii cea dorită,
Mânca-ți-aș gurița friptă,
Ochișorii să ții beau,
5 De pe drumuri nu mai stau.
Frunză verde sămulastră,
Vere să-ți moară nevasta.
— Decât să-mi moară, nevasta,
Mai bine să-mi ardă casa.
10 În pădure's lemne multe,
Și fac casă în cinci minute,
În pădure's lemne verzi,
Dar nevastă nu mai vezi.
Neică, să-ți moară bărbatul,
15 — Decât să-mi moară bărbatul
Mai bine să arză satul.
Fără bărbat și copii,
N'ai în lume căpătâiu.

Dela Ion Ureche — Târgoviște.

Frunză verde trei lămâi

- Frunză verde trei lămâi,
Trei lămâi și trei gutui,
Puiule al naibii să fii,
Und' ți-am zis, n'ai vrut să vii
5 Colea 'n țarc în bălării,
Unde-a fost dragostea 'ntâiu.
Frunză verde foi de foi,
Puică cum am face noi,
Să ne iubim amândoi ?
10 Ia pușca și doi copoi
Și vin colea în zăvoiu,
Că vin și eu cu doi boi.
Până boii o paște iarbă,
Noi să ne vedem de treabă.
15 Până boii o paște frunză,
Noi să ne mușcăm de buză.

Dela Marin Ionescu—Sperieți—Dâmbovița.

Of, of, of! Dela of n'alegi nimic

- Of, of, of! Dela of n'alegi nimic,
Nici pagubă, nici câștig,
Numai inimioara-mi stric.
Dela of, dela oftat,
5 M'am ales c'un junghiu curat,
Ierte-i Dumnezeu păcatul,
Cui mi-a mai lăsat oftatul.
Omul, dacă n'ar ofta,
Pieptul i s'ar învenina.
10 Omul, dacă mai oftează,
Pieptul i se ușurează.
Piatra, piatra de e piatră,
Șeade'n apă jumătate,
O calcă carul și crapă;
15 Inima mea multe rabdă!
Rabdă, inimă, și taci,
Ca pământul care-l calci;
Tu le faci, tu să le tragi.
Rabdă, rabdă, sufletele,
20 Și la bune și la rele,
Că tu mi-ești dedaț cu ele.
Rabdă, inimă, și tu,
Că vezi vremea, cum e acu,
Este vremea 'mpotrivire,
25 Muncești azi, să mănânci mâine,
Să trăiești cu puica bine,
O lună, două de zile.
Rabdă, inimă, cât poți,
Nu-ți da adevărul la toți.
30 Dacă n'ai, cu cine n'ai,
Adevărul să nu-ți dai.

Frunză verde avrămeasă

- Frunză verde avrămeasă,
Dela noi a treia casă,
Mă roagă vecina noastră
S'o fac' din fată nevastă.
- 5 Eu de rugăminte ei,
O băgai într'un bordeiu
I'așternui frunze de teiu,
Căpătăiu pusei ghizdeiu
Și făcui pe gustul ei:
- 10 — Faceți-ar Dumnezeu parte,
De lumioară la moarte,
Mi-ai scos junghiul de sub coastă
Și cuțitele din oase.

Dela Marin Constantin—Teiș—Dâmbovița.

Frunză verde grâu mărunț

- Frunză verde grâu mărunț,
Dealul dela răsărit,
Vedea-l-aș d'un foc pârlit,
Că m'a îmbătrânit,
- 5 Ce-am sămănat n'a eșit.
C'am sămănat floricele
Ș'a eșit pară și jele.
Ș'am sămănat busuioc
Și-așa a eșit pară și foc.
- 10 De-asupra, p'acest pământ,
Fel de fel de traiuri sunt;
Dar ca viața de amant,
Nimic nu-i mai blestemat.

Dela Nicolae Bocșeru—Aldan—Gorj.

Frunzuliță budieană

- Frunzuliță budieană,
Fire-ai a naibei țafă Ioană,
Cine te-a scos în poiană,
Și te-ai dus pe arături,
5 Să culegi fermecături ;
Ca să mă fermeci pe mine,
Să te iau Ioano pe tine.
Eu pe tine te-oiu lua,
Când oiu găsi plug de cuci,
10 Și cristeii pogonici,
Pitulicea fată mare,
Cu coadele pe spinare,
Ducea la plug de mâncare.
Nici acum și nici atunci,
15 Când s'o găsi plop cu nuci.
Salcie cu mere dulci,
Nici acum și nici atunci.
Când mi-o suna scândura,
Și mi-o mormăi popa
20 Și în groapă că m'o băga;
Eu atunci te-oiu lua.

Dela Grigore Ilie-Băleni—Dâmbovița.

Frunză verde bob năut

- Frunză verde bob năut,
 Tot am zis, mândro, mă duc ;
 Tu, mândro, nu m'ai crezut ;
 Dar acum, o să mă crezi,
 5 Că în ochi, nu mă mai vezi.
 Tot mă duc, mândro, mă duc,
 Binele ca să-l ajung ;
 Până să ajung binele,
 Răul îmi scurtează zilele.
 10 Binele de mine fuge,
 Răul din urmă m'ajunge.

Dela Gheorghe Rusu—Naip—Vlașca.

Cântecul ciobanului

- Frunză verde d'arțărăș,
 Tra... la... la... la... la...
 Eu sunt Niță ciobănaș,
 Gluga-mi este a mea casă,
 5 Cățaua-mi este de nevastă.
 Așternut pământul gol,
 Periniță un mușuroi,
 Bâr oiță din poiană,
 Bâr oiță bâr... bâr... bâr,
 10 Că te ia lupul la goană.
 Te frânțește,
 Te bușește,
 Și lâna ți-o risipește.

Dela Ion Dumitru—Panciu—Putna.

T r e n u l

- Frunză verde lin pelin,
Firea-i al dracului de trin,
Cum duci Oltenii de lin!
Cum îi duci și'i ocolești
5 Prin gară pe la Pitești,
Până-i bagi în București,
Ca să mi-i faci precupeți,
Să vândă mere domnești
Și trandafiri franțuzești.
10 Măi Oltene, măi române,
Cântărește, neică, bine,
Să viu azi, să viu și mâine,
Să iau mere dela tine,
Că sunt fragede și bune;
15 C'am să 'mpac niște copile,
Mai tinerele ca mine.
Cântărește cu stânga,
Potrivește cu dreapta
Și fă-mi mere d'o oca.

Dela Vasile Duroiu—Vișoiu—Muscel.

Frunză verde ș'o lalea

Frunză verde ș'o lalea,
Când eram în vremea mea,
Sburam ca o păsărea,
În pădure la Scorina,
5 Și sburam din pom în pom,
Și 'ntrebam din om în om.
Și sburam din cracă'n cracă,
N'avea lumea ce să-mi facă.
Și sburam din frunză'n frunză,
10 Nu putea nimeni să mă prinză,
Iar un 'hoț de vânător
Dete o pușcă ș'un pistol
Și mă împușcă prin picior.
Și-mi smulse un fir de păr
15 Și-mi făcu un lățișor
Și mă porni la domnie,
Mai mult moartă, decât vie.
Mă vârî în judecată,
Mai mult udată cu apa.

Dela Nicolae Bocșeru—Aldan—Gorj.

In sat la Aninoasa

- In sat la Aninoasa, era o horă mare,
O horă prea frumoasă în zi de sărbătoare
Veniseră să joace flăcăi și fete mari,
Neveste tinerele priveau pe sub umbrar,
5 Femei cu prunci în brațe priveau pe ștergar,
Colo mai de vale era un june oarecare.
Pe valurile morții prea întristat era.
De ce stai trist băiete și nu că altă dată,
Nu vii să'nvârtești hora și să-ți alegi o fată?
10 Săftica, Mărioara, ori una dintre ele,
De-ți rupe inimoara cu așa dureri grele?
Nu-i Săftica, Mărioara, nici-una dintre ele;
Nu-mi rupe inimoara cu așa dureri grele.
E scumpa țărișoară ce-o văd în mâini străine,
15 Și n'am nici o putere să-i viu în ajutor.

Dela Costache Pușoiu — Târgoviște.

Frunză verde ș'un bujor

- Frunză verde ș'un bujor,
Trandafir de pe răzor
Și la mijloc gălbior :
Pe de lături verde 'nchis,
5 Ce mai amurez mi-am prins !
Nu l-am prins într'un n'adins
Ci l-am prins într'o cercare,
Să vedem ce minte are.
Firea lui ca de copil,
10 Minte ca de om bătrân.
Tinerel și desmierdat,
Nici mustața nu i-a dat ;
Numai barba câte-un fir,
De-i miroasă gura-a crin,
15 Și buzele trandafir.
Dușmanii l-au pus la bir.
O foiță-a bobului,
El de frica birului,
Luă drumul Giurgiului
20 Și p'al Bărăganului.
Trecu apa Nistrului
Și p'a Rusalimului.
O foiță foaie lată,
Trecu apa 'n jumătate
25 Mândra-l apucă de spate :
— Haideți îndărăt, măi frate,
C'a rămas birul în jumate.
O foiță foi de bob
Ș'a rămas și de tot.
30 — Eu d'aici nu mai mă 'ntorc

- Să-mi puie dușmanii foc.
O foiță bob năut,
Căci dușmanii s'au vorbit,
Să mă prinză 'n așternut.
35 O foiță foi de bob
Să mă lege oot la cot,
Să mă plimbe târgul totul
C'ășa le-a slujit norocul.
— Intoarce-te 'ndărăt, măi frate,
40 Că-ți dau eu birul 'njumate.
— De mi l'oiu da și pe tot,
Eu din cale nu mă 'ntorc;
C'am vre-o trei mândre 'ntr'un loc;
Județul, bălciul mai tot.

Dela Ion Macaron-Câmpu Lung-Muscel.

Mama îi dusă în deal cu dorul

- Mama îi dusă în deal cu dorul,
Eu cu singur puîşorul,
Ş'am să 'nchid uşa la tindă cu zăvorul.
Uite-acum, ş'acum îs voinică,
5 Cine-a zis că sunt prea mică,
Nu sunt fată mititică.
Ia te uită şi-mi ia seamă,
Că-mi stă bine cu maramă.
Ce mai fată frumuşică are mama !
10 Acum brâul îl scot din ladă
Mai pun şorţul ca să-mi şază
Fată cum eram nevastă,
Aoleo, mama 'n ogradă,
Era gata să mă vadă pe fereastră.
15 Intru 'n casă mă 'ncui bine.
Mă văzu nişte vecine.
Aolică !... Ce văpaie !
Junghiuri peste piept mă taie.
Să ştie mama de mine, ce bătaie !

Dela Gheorghe Gheorghe-Româneşti-Dâmboviţa.

Se mărită Leana noastră

- Foaie verde foaie albastră,
Se mărită Leana noastră.
Se mărită și ne lasă,
Cu inima friptă, arsă.
- 5 — Leano, nu te mărita
C'a venit primăvara
Ș'a 'nflorit tămâioara
Și n'are cine-o purta.
— Las-o daică, să 'nflorească ;
- 10 C'am pus gând, s'o port nevastă
Ș'am s'o pun la legătoare,
Cine m'o vedea, să moară.

Dela Alexandru Călin-Ciulința-Muscel.

Frunză verde mândălac

- Frunză verde mândălac,
Unde-ți văz pieptul spălat
Și mărgearul răvărsat,
Pe sfârcul țâții lăsat,
- 5 Stau singur, moarte, să-mi fac
Pentru un pușor cu haz!
Pân'la moarte, eu nu-l las.
Mă mir de ce li-i necaz
Eu pe masă nu le caz ;
- 10 Nici paharul nu le beau,
Numai dragostea le iau.

Dela Vasile Bursuc-Teiș-Dâmbovița.

Beția

- Frunză verde ș-o lalea,
Bea, voinice, nu prea bea ;
Că te-ajunge vre-o vreme rea,
Fără neam de para,
5 Dar voinicul, ce-mi grăia :
— Las'să beau., să beau... să beau...
Că știu banii, cum să iau.
Nici cu sapa nu prășesc,
Nici cu coasa nu cosesc,
10 Nici cu biciu, nu învârtesc ;
Cât în pungă bani găsesc,
Din cârciumă nu lipsesc.
Să miră și cârciumarii,
De unde mai iau eu banii.

Dela Costică Scânteie-Mizil-Buzău.

Frunză verde avrămeasă

- Frunză verde avrămeasă,
P'aici, pe la dumneavoastră,
Nu se află vre-o nevestă,
Cu mărămioara aleasă
5 Și cu ghetulița ștearsă ;
S'o punem cârciumăreasă,
În zăvoi în calea noastră,
Să ne dea de băutură
Să ne spună o vorbă bună
10 Și s'o sărutăm în gură ?

Dela Vasile Bursuc-Teiș-Dâmbovița.

Frunzuliță d'avrămeasă

- Frunzuliță d'avrămeasă,
Leliță cârciumăreasă,
N'ai vre-o fată mai frumoasă ?
— Mai bine să servesc eu.
- 5 Ne-am avut amândoi bine.
— Leliță cârciumăreasă,
Nu te fă năbădăioasă,
Adu-ne ocaua rasă.
Leliță cârciumăreasă,
- 10 Când oiu vedea că sunt beat,
Să nu-mi dai drumul prin sat
La neveste cu bărbat.
Să-mi așterni la boloboc,
S'auz cepul scârțâind
- 15 Și cu oala gâlgâind.
Picătura ce-o pica
Să pice 'n gurița mea.

Dela Vasile Bursuc-Telș-Dâmbovița.

Tabla de materii

Doine

	<u>Pag.</u>
1. Doina	5
2. Doina Oltului	6
3. Doina olteanului	7
4. Oile pierdute	9
5. Ursitorile	10
6. Blestemul mamei	11
7. Frunză verde ș-o lălea	12
8. Vestea bună	13
9. Mă suii în munte, în plai	15
10. Ciocoiul bătut	17
11. Săracul și bogatul	19
12. Femeia oropsită de bărbat	21
13. Ș'am zis verde de mohor	22
14. Căprioara	23
15. Căprioara (variantă)	24
16. Căprioara (variantă)	25
17. Doina haiduciei	26

Cântece de dragoste

18. Nuculiță, o frunzuliță	29
19. Turturica mea	30
20. Cum mai cântă presura	31
21. Floarea de pe mare	32
22. Floarea de pe mare (variantă)	33
23. Floarea de pe mare (variantă)	34
24. Floarea de pe mare și Brumărel	36

Cântece de dor

25. Oltule, Oltețule	39
26. Oltule, pe malul tău	40
27. În neagra străinătate	40
28. Cal bălan și șeaua verde	41
29. Șapte văi ș-o vale-adâncă	42
30. Lunca Căîneștilor	43

	<u>Pag.</u>
31. Cuculeț de primăvară	44
32. Cuculeț cu pana sură	45
33. Cucul și mândra	46

Căntece de jale

34. Doina-i grea ce-o zicem noi	49
35. Ciobanul și oile pierdute	50
36. Supărarea	52
37. De jalea vieții mele	53
38. Durerea	54
39. Moartea ciobănașului	55
40. Moartea ciobănașului (variantă)	57

Cuculeț

41. Cucul	61
42. Cucul	61
43. Cucul	62
44. Cucul	63
45. Cucul	64
46. Cucul	65
47. Cucul	66
48. Cucul	67
49. Cucul	68
50. Cucul	69
51. Cuculeț de pe răzor	70
52. Cuculeț de pe răzor (variantă)	71
53. Colea'n vale la Bistreț	72
54. Intre Olt și'ntr-o Olteț	73
55. Cucul și miera	74
56. Cucul și pitulicea	76
57. Cucul și corbul	77
58. Cucul și corbul (variantă)	78

Murguleț

59. Murgul	81
60. Murgul	82
61. Murgul	83
62. Murgul	85
63. Murgul	86
64. Murgul	87
65. Murgulețul	88
66. Murguleț, căluțul meu	89
67. Îndeamnă, îndeamnă, murguleț	91
68. Îndeamnă, îndeamnă murguleț (variantă)	92
69. Bate murgul din picior	93

	<u>Pag.</u>
70. Murgule, fă pasul mare	94
71. Murgule cu-amărătațe	95
72. Visul	96

Căntece de străinătate

73. Străinul	99
74. Străinul	99
75. Străinul	100
76. Stră-nul	101
77. Străinul	102
78. Străinul	103
79. Străina	104
80. Străină's, Doamne, străină	105
81. Turturea, pasărea mea	106
82. Străinii	107
83. Străinătatea	108
84. Străinătatea	110
85. Străinătatea	111
86. Străinătatea	113
87. Străinătatea	114
88. Rău, maică, m'ai blestemat	116
89. Firea'i, mamă, blestemată	117
90. Cuculeț dela pădure	119
91. Struguraș batut de brumă	120
92. Aoleo, frate peline	121
93. Aoleo, frate peline (variantă)	122
94. Trenule, n'ai avea parte	124
95. Trenule, n'ai avea parte (variantă)	125
96. Voinicel străin	126
97. Voinicel străin (variantă)	128

Căntece de dor

98. Frunză verde sălcioară	131
99. Frunză verde ș'o lalea	131
100. Dealule făcea-te-ai șes	132
101. Frunză verde trei alune	133
102. Frunză verde salbă moale	134
103. Frunză verde ș'un dudău	134
104. Dorul meu și-al mândrii mele	135
105. Frunză verde ș'un mohor	136
106. Frunză verde ș'un piper	137
107. Frunză verde ș'un mohor	138
108. O foiță de atlas	139
109. Frunză verde murele	139
110. Frunză verde de măr dulce	140

	<u>Pag.</u>
111. Frunză verde măr domnesc	140
112. Frunză verde grâu mărunț	141
113. Frunză verde flori mărunte	142
114. Frunză verde ș'o lalea	143
115. Frunzuliță măracine	144
116. Frunză verde d'un bujor	145
117. Și iar verde viorea	146
118. Frunză verde bob năut	147
119. Frunză verde grâu mărunț	148
120. Frunză verde matostat	149
121. Foaie verde alunel	150
122. Frunză verde dedețel	151
123. Frunză verde de cicoare	151
124. Frunză verde viorea	152
125. Frunză verde lemn uscat	154
126. Frunză verde florile	153
127. Frunză verde trei lămâi	153
128. Frunză verde salbă moale	155
129. Frunză verde samulastră	156
130. Frunză verde trei migdale	157
131. Ionel de peste deal	158
132. Frunză verde ș'un bujor	159
133. Săbărelul	160
134. Frunzuliță maghiran	162
135. Frunză verde măracine	162
136. Frunză verde măracine	163
137. Frunză verde măracine	164
138. Frunză verde măracine	165
139. Frunză verde matostat	166
140. Frunză verde matostat	167
141. Frunză verde ș'o mălură	169
142. Frunză verde ș'o mălură	170
143. Frunză verde măr învult	171
144. Frunză verde d'o alună	171
145. Frunză verde trei masline	172
146. Frunză verde trei lalele	173
147. Frunză verde maghiran	174
148. Frunză verde maghiran (variantă)	175
149. Frunză verde ș'o lalea	176
150. Frunză verde măr dungat	177
151. Frunză verde măr dungat	178
152. Frunză verde bob năut	179
153. Frunză verde trei spanace	179
154. Frunză verde trei smicele	180
155. Frunză verde mărgărint	181
156. Frunză verde ș'un dudău	182

	<u>Pag.</u>
157. Frunză verde salbă moale	182
158. Frunză verde salbă moale	183
159. Frunză verde ș'un dudău	184
160. Frunză verde ș-un mohor	184
161. Frunză verde maghiran	185
162. Frunză verde de susaiu	186
163. Ș'am zis verde ș'o alună	187
164. Frunză verde de-o sipică	188
165. Frunză verde trei zămbile	189
166. Frunză verde măr mustos	190
167. Frunză verde de pelin	191
168. Frunză verde de piper	192
169. Frunză verde trei grante	193
170. Frunză verde ș'o lalea	194
171. Marișo din Prahova	195
172. Marișo din Prahova (variantă)	196
173. Frunză verde bob năut	197
174. Frunză verde a nukului	198
175. Frunză verde trei castane	199
176. Frunză verde trei sarmale	200
177. Cine-o zice neica vine	201
178. Frunză verde de lipan	201
179. Frunză verde trei lămâi	202
180. O foiță năutul	203
181. Frunză verde arțaraș	204
182. Frunză verde și iar verde	205
183. O foiță sălcioară	206
184. Frunză verde năutul	207
185. Ionel de peste vale	207
186. Frunză verde salbă moale	208
187. Costică, Costică	208

Căntece de Jocuri

188. Căntece de șezătoare	211
189. Jiencuța dela Jii	211
190. Brăulețul	212
191. Irindeaua	214
192. Mănioasa	215

Căntece de Jale

193. Frunză verde ș'o para	219
194. Frunză verde trei masline	219
195. Lume, lume și iar lume	220
196. Frunză verde stejărel	221

	<u>Pag.</u>
197. Frunză verde maghiran	222
198. Frunză verde grâu mărunț	223
199. O foiță măr dungat	224
200. Frunză verde foi și foi	225
201. Frunză verde bob năuț	226
202. Frunză verde ș'un dudău	227
203. Frunză verde bob năuț	228
204. Frunză verde mărăcine	229
205. Frunză verde ismuliță	230
206. Frunză verde trei spanace	231
207. Frunză verde matostat	232
208. Frunză verde ș'o alună	233
209. Frunză verde foi de crini	233
210. Frunză verde solz de pește	234
211. Frunză verde bob năuț	235
212. Frunză verde bob năuț	236
213. Cântecul lui Barbu	237
214. Cântecul lui Barbu (variantă)	238
215. Frunză verde garoflați	240
216. Frunză verde trei căline	241
217. Mândra din Muncel	242

Blesteme

218. Așa-mi cântă un pui de cuc	247
219. Frunză verde bob năuț	248
220. Firicel de iarbă neagră	249
221. Firicel de iarbă neagră (variantă)	251
222. Zi-i odată viorea	253
223. Oltule pe matca ta	254
224. Frunză verde foaie lată	255
225. Frunză verde lin, pelin	256
226. Frunză verde salbă moale	256
227. Frunză verde murele	257
228. Frunză verde matostat	257
229. Du-te, du-te, n'ai mai fi	258
230. Firicel de iarbă verde	259
231. Frunză verde salbă moale	260

Cu frunzița și paharul

232. Frunză verde ș'un bujor	263
233. Frunză verde ș'un mohor	263
234. Frunzuliță bob năuț	264
235. Și iar verde flori de rug	264
236. Frunză verde ș'o alună	265
237. Frunză verde sălcioară	265

	<u>Pag.</u>
238. Frunză verde de-abanos	266
239. Frunză verde maghiran	267
240. Frunză verde țiriplic	268
241. Frunză verde matostat	268
242. Frunză verde aguridă	269
243. Frunză verde trei lămâi	270
244. Of, of, of, dela of n'alegi nimic	271
245. Frunză verde de avrămeasă	272
246. Frunză verde grâu mărunț	272
247. Frunzuliță budieană	273
248. Cântecul ciobanului	274
249. Frunză verde bob năut	274
250. Trenul	275
251. Frunză verde ș'o lalea	276
252. În sat la Aninoasa	277
253. Frunză verde ș'un bujor	278
254. Mama îi dusă în sat cu dorul	280
255. Se mărită Leana noastră	281
256. Frunză verde mândălac	281
257. Beția	282
258. Frunză verde avrămeasă	282
259. Frunzuliță d'avrămeasă	283

Această lucrare s'a tipărit în Imprimeriile „Văcărești”
sub îngrijirea maestrului

GHEORGHE CRÂNGARU

ajutat fiind de

Tudorache Ionescu și Marin Stegărescu.
